॥ श्रीः ॥

वलुत्तूर्, वेलामूर् श्रीवरदविष्णुकविप्रणीतम्

श्री कोमलादण्डकम्

வழுத்தூர், வேலாமூர் ஸ்ரீ வரதவிஷ்ணுகவி இயற்றிய

ஸ்ரீ கோமளாதண்டகம்

ஸ்ரீ ஆராவமுதன் கோமளவல்லித் தாயார் - கும்பகோணம்

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம்

மைலாப்பூர், சென்னை-4

2009

|| श्रीः ||

वलुत्तूर्, वेलामूर् श्रीवरदविष्णुकविप्रणीतम्

श्री कोमलादण्डकम्

வழுத்தூர், வேலாமூர் ஸ்ரீ வரதவிஷ்ணுகவி இயற்றிய

ஸ்ரீ கோமளாதண்டகம்

இயற்றியவர் :

வழுத்தூர், வேலாமூர்,

ஸ்ரீ. உ.வே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்

வெளியிடுவோர் :

ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமத் ஆண்டவன் ஆச்ரமம்

மைலாப்பூர், சென்னை-4

2009

Copyright Reserved

First Edition : 2009

Copies available at :
Srirangam Srimath Andavan Ashramam
31, Desikachari Road,
Mylapore, Chennai-4
Phone : 24993658

Price : 50/-

Lasertypeset & Printed at :
V.T.N. Enterprises
Chennai-4, Ph: 98402-17036

॥ ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

முன்னுரை

மஹாமஹோபாத்யாய, கவி குல திலக, பத வாக்ய ப்ரமாண பாராவார பாரீண முதலிய விருதுகள் பெற்ற வேலாமூர், ஸ்ரீமத் வரத விஷ்ணு கவிஶ்ரேஷ்டர் அடியேனுடைய பூர்வர். பல நூல்கள் இயற்றிய கவி, திருக்குடந்தையில் கோயில் கொண்டுள்ள ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரை ஸ்தோத்ரிக்கும் வகையில் ஸ்ரீ கோமளாதண்டகத்தை அருளினார்.

ஸ்ரீமதாண்டவன் (ஸ்ரீமுஷ்ணம்) பரம க்ருபையோடு அடியேனை ஸ்ரீ கோமளாதண்டகத்தை அர்த்தத்துடன் எழுதி, ஸ்ரீ ரங்கநாத பாதுகா வுக்கு மாதா மாதம் அனுப்பும்படி அநுக்ரஹித்தாயிற்று. ஸ்ரீமதாண்டவனின் அநுக்ரஹத்தாலும் ஸ்ரீ கோமளவல்லீ நாச்சியாரின் அவ்யாஜ வாத்ஸல்யத்தாலும் இந்த தண்டகத்தின் விரிவுரை நிறைவு பெற்றது.

இந்த விரிவுரையில், அடியேனுடைய திருத்தகப்பனார் ஸ்ரீ வைகுண்டவாஸி, வித்வான் வரத க்ருஷ்ணமாசார்யரிடமிருந்து க்ரஹித்த அர்த்த விசேஷங்களை யதாமதி ஸமர்ப்பித்துள்ளேன். ஸம்ஸ்க்ருதம், ப்ரபந்தங்கள் என அடியேனுக்குப் புகட்டிய எந்தையாருக்குத் தன் மாணாக்கன் பாயிரம் இயம்புதல் கடனே என்ற இலக்கணப்படி தனியன் ஸமர்ப்பித்துப் பேறு பெறுகிறேன்.

ஸ்ரீமத் பாரத்வாஜ குலாப்தி ஹிமகர
மஹித ஸ்வாம்யாசார்ய லப்தாங்களம்
ஸ்ரீ வேதாந்த லக்ஷ்மண யதிபதி க்ருபயா
ப்ராப்தாகமாந்தத்வயம் ।

தத்பாத ந்யஸ்த பாரம்
விநிஹித ஹ்ருதயம் ஸ்ரீராமநாமாம்ருதே
ஸ்ரீமத் புவநகோப்த்ரு பரிசரணதியம்
வரதவிஷ்ணவார்யம் பஜே ॥

ஸ்ரீமதாண்டவன், மாதாமாதம் ஸஞ்சிகையில் வந்ததைப் புத்தக வடிவமாக ஸ்ரீ கோமளாதண்டகத்தை வெளியிடத் திருவுள்ளம் கொண்டாயிற்று. வரும் வைகாசி மீ ஸ்ரீமத் திருவாதிரையில் புத்தகம் அச்சாகி வெளியிடப்படும் என்றும் அநுக்ரஹித்தாயிற்று. ஸ்ரீமதாண்டவன் க்ருபைக்கு கைமாறு மாயனும் காணகில்லான் என்னும் போது அடியேன் வாய்புதைத்து தண்டம் ஸமர்ப்பித்து கண்ணீர் மல்கி நிற்பதே தகும்.

19.4.09 தாஸன், அடியேன்
வேலாமூர், வழுத்தூர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யன்

॥ श्रीः ॥

वलुत्तूर्, वेलामूर् श्रीवरदविष्णुकविप्रणीतम्

श्री कोमलादण्डकम्

வழுத்தூர், வேலாமூர் ஸ்ரீ வரதவிஷ்ணுகவி இயற்றிய

ஸ்ரீ கோமளாதண்டகம்

வழுத்தூர், வேலாமூர், ஸ்ரீ. உ.வே. ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர்

1. वेदान्तलक्ष्मणमुनीन्द्रकृपात्तबोधं तत्पादयुग्मसरसीरुहभृङ्गराजम्।
त्रय्यन्तयुग्मकृतभूरिपरिश्रमं तं श्रीरङ्गलक्ष्मणमुनिं शरणं प्रपद्ये॥

ஸ்ரீரங்க ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:

— ★ —

தஶோபநிஷத் பாஷ்யகாரர் தனியன்

2. येनोपनिषदां भाष्यं रामानुजमतानुगम्।
रम्यं कृतं प्रपद्ये तं रङ्गरामानुजं मुनिम्॥

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:

— ★ —

ஸ்ரீமத் வரதவிஷ்ணுகவி தனியன்

3. भारद्वाजकुलाब्धिशारदविधुं श्रीभाष्यपारङ्गतम्
तर्कव्याकृति तन्त्र शिक्षितधियं श्रीवाससूर्यात्मजम्।
शिष्याणां अपवर्गदायिनममुं सत्सूक्तिदुग्धाम्बुधिं
वन्दे सज्जनभूषणं वरदविष्ण्वार्यं महादेशिकम्॥

ஸ்ரீமதே வரதவிஷ்ண்வார்ய மஹாதேஶிகாய நம:

— ★ —

ஸ்ரீ கோமலாதண்டகம்

श्री कोमलादण्डकम्

அவதாரிகை : திருக்குடந்தை ஸ்ரீ ஶார்ங்கபாணிப் பெருமாளின் ப்ரிய மஹிஷியான ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரை ஸ்தோத்ரிப்பதாக அமைந்தது இந்த ஸ்ரீ கோமளாதண்டகம். வேலாமூர், வழுத்தூர், ஸ்ரீமத் வரத விஷ்ணு கவியால் பிராட்டியின் திருமுன்பு निशमयति यथा सा என்றவாறு मितापि युक्ता स्तुतिः என்று நான்கு தண்டகங்களிலே பரவிப்பாடினார். पदवाक्यप्रमाणज्ञः (பதவாக்ய ப்ரமாணஜ்ஞ) महामहोपाध्यायः (மஹாமஹோபாத்யாய) முதலிய பிருதாலங்க்ருதரான கவிஶ்ரேஷ்டர் ஒரு ஸமயம் ஸ்ரீ கோமளவல்லீ நாய்ச்சியாரை மங்களாஶாஸநம் செய்யத் திருக்குடந்தை எழுந்தருளினார். அங்கு, அர்சகர் முகேந, "ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரைப் பற்றி ஒரு ஸ்தோத்ரம் செய்யலாகாதோ" என, அதையே பிராட்டியின் நியமனமாக ஶிரஸா வஹித்து सकल भुवनमाता என்று தொடங்கும் ஶ்லோகத்துடன் தண்டகத்தை ஸமர்ப்பித்தார். பிராட்டி அதைப் போர உகந்தாள் என்பதன் சான்றாக, இன்றும் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயார் ஸந்நிதியில் இஷ்லோகத்தை அநுஸந்தித்து பக்தர்களுக்கு ஸேவை பண்ணி வைக்கின்றனர்.

அடியோங்களுடைய பூர்வரும் தபோபநிஷத் பாஷ்யகாரர் ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகளின் திருவம்சத்தோன்றலான மஹாகவி, ஸ்ரீமத் ராமாயணம் மஹாபாரதம் ஆகியவற்றை खड्गा கட்கா என்னும் அரிதான பாவகையிலும் (छन्दः) ஸ்ரீ ஹநுமத் தண்டகம், அம்ருதத்வநி, ஸ்ரீ ஸீதா தண்டகம் மற்றும் सुभाषित ஶ்லோகங்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

ஓலைச் சுவடியாக இருந்த இந்த தண்டகம் வெகு காலமுன் க்ரந்தாக்ஷரத்தில் வெளிவந்தது. 1944ல் நாகராக்ஷரத்தில், இருகரை ஸ்ரீநிவாஸ அய்யங்கார் ஸ்வாமியால் ப்ரகரிக்கப்பட்டது. அந்த ப்ரகரத்துக்கு எளிய தமிழ் உரை எழுதியவர் அடியோங்களுடைய நெருங்கிய பந்துவும், வழுத்தூரில் ஜனித்தவரான, மஹாவித்வான், புதுக்கோட்டை ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசார்யர் ஸ்வாமி.

60 வருடங்களுக்கு மேலான அளவில் அந்தப் பதிப்பும் கிடைக்கவில்லை. கிடைத்த அந்தப் பதிப்பின் சில பகுதிகளைக் கொண்டும் அடியேனுடைய திருத்தகப்பனார், வித்வான் ஸ்ரீ வரத க்ருஷ்ணமாசார்யரிடமிருந்து யதாமதி க்ரஹித்ததைக் கொண்டும் புதிய பதிப்புக்கு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. ஆசார்யர்களுடையவும் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாருடையவும் க்ருபையே இம்முயற்சியை ஸஃபலமாக்கும்.

—★—

श्री कोमलादण्डकम् स्तोत्रारम्भः

ஸ்ரீ கோமளாதண்டகம் ஸ்தோத்ராரம்பம்

सकलभुवनमाता सागराधीशजाता

प्रणमदवनकामा भास्करक्षेत्रधामा ।

शकलित भयमूला शार्ङ्गधन्वानुकूला

प्रविमलमुखबिम्बा पातु मां कोमलाम्बा ॥

सकल भुवनमाता = எல்லா உலகங்களுக்கும் தாயானவளும்; सागराधीशजाता = பாற்கடலில் தோன்றியவளும்; प्रणमत् अवनकामा = தன்னை வணங்குபவர்களை ரக்ஷிக்கும் ஸங்கல்பமுடையவளும்; भास्करक्षेत्रधामा = பாஸ்கர க்ஷேத்ரமெனும் திருக்குடந்தையில்

நித்யவாஸம் செய்பவளும்; शकलितभयमूला = (ஆஶ்ரிதர்களின்) பயத்தின் மூலகாரணங்களைத் தூள் தூளாக்குபவளும்; शार्ङ्गधन्वानुकूला = ஶார்ங்கம் என்னும் வில்லை உடைய (ஶார்ங்கபாணிக்கு ப்ரியமாக நடந்து கொள்பவளும்; प्रविमलमुखबिम्बा = மிகவும் பரிஶுத்தமான திருமுகமண்டலத்தை உடையவளுமான कोमलाम्बा = ஸ்ரீகோமளவல்லித் தாயார்; मां पातु = என்னைக் காப்பாற்றட்டும்; सकलभुवनमाता = எல்லா உலகங்களுக்கும் தாயானவள்; ईश्वरीं सर्वभूतानां तामिहोपह्वये श्रियम् = (என்று ஸ்ரீஸூக்தம் ஸமஸ்த ஜீவன்களுக்கும் ஈஶ்வரியான மஹாலக்ஷ்மியை (என்னிடத்தில்) அழைக்கின்றேன். पतिं विश्वस्य = என்று உலகுக்கெல்லாம் பதியானவனுக்கு அவள் பத்நீ - ஸகல புவனத்துக்கும் தாய் - அமர கோஶமும் மஹாலக்ஷ்மியை லோகமாதா என்றே கூறும் - இந்திரா லோகமாதா மா... அவள் इदि - परमैश्वर्ये என்ற வேர்ச்சொல்லால் (தாது) அவன் இந்த்ரன் என்ற சொல்லுக்கு மிகப் பொருத்தமானவன். ஆகவே அவன் பத்நீ இந்திரா. சதுःஶ்லோகியில் யாமுனமுனியும்,

லோகைகேஶ்வரி ! லோகநாத தயிதே ! என்பார். ஶரணாகதி கத்யத்தில் பகவத் ராமாநுஜர்.

அகில ஜகந்மாதரம் - அஸ்மந்மாதரம் என்று பிராட்டியைப் பரவுவார்.

ஸ்ரீஸ்தவத்தில் ஆழ்வானும் ஸ்ரீர்தேவி ! ஸமஸ்தலோக ஜநநி!

2. ஸகல புவநமும் அவன் சொத்து. அதனால் அவன் ஸ்வாமி - அவ்வாறே அவளும் ஸ்வாமிநீ. ஜாயாபத்யோः ந விபாகः என்று தர்ம ஸூத்ரம் "பத்நிக்கும் பர்த்தாவுக்கும் (தனித் தனியாக) பாகம் இல்லை. இருவருக்கும் ஒரே ஐஶ்வர்யம்".

3. பல அபசாரங்கள் செய்த நம்மை ரக்ஷை செய்யும் தன்மையுடைய பகவானைப் பார்த்துப் புருஷகாரமாக இருந்து நம் பயத்தைப் போக்குகிறாள்.

ஸ்ரீ குணரத்ந கோசத்தில் கோதந்நிர்தோஷ: க இஹ ஜகதித்வம் உசிதைருபாயை: ।

விஸ்மார்ய ஸ்வஜநயஸி மாதா ததஸி ந: ஹே மஹாலக்ஷ்மி ! இந்த உலகில் தோஷமில்லாதவன், (தவறு செய்யாதவன்) யார்? என்று நினைக்கும் நீ உசிதமான உபாயங்களால, எமபெருமானைச் சேதனரின தோஷத்தை மறந்து போகும்படிச் செய்கிறாய். அவ்வாறு, பிதாவின் கோபததிலிருந்து எங்களைக் காப்பதினால் நீ எங்கள் தாயாகிறாய்

4. எங்கள் தாயாக இருப்பதால் நீ அநுக்ரஹமயீ அநுக்ரஹமே உரு எடுத்து வந்தவளே அதனால் நித்யம் அஜ்ஞாத நிக்ரஹா தண்டிப்பது என்பதே அறியாதவள்.

ந கஸ்சித் நாऽபராத்யதி - யார் தான தவறு செய்வதில்லை - என்று ராக்ஷஸிகளைத் தண்டிக்க எண்ணிய ஆஞ்ஜநேயரின் கைகளைக் கட்டிப் போட்டாளல்லவா?

5. ஸமஸ்த ஜநநீம் வந்தே சைதந்ய ஸ்தந்ய தாயிநீம் ஜ்ஞானமாகிற பாலைத் தன் குழந்தைகளான சேதனர்களுக்கு அளிக்கும் லோகமாதாவான பெரிய பிராட்டியை வணங்குகிறேன்.

மாதா தேவி த்வமஸி பகவாந் வாஸுதேவ: பிதா மே என்று ஸ்வாமி தேசிகன்.

ஸ்ரீ பராசர மஹர்ஷியும்.

6. த்வம மாதா ஸர்வலோகாநாம் தேவதேவோ ஹரி: பிதா । த்வயைதத் விஷ்ணுநா சாம்ப! ஜகத் வ்யாபதம் சராசரம் ॥ நமாமி ஸர்வலோகாநாம் ஜநநீம் அப்திஸமபவாம் ।

அநயோ: பரம் ந வித்யதே - ஸ்ரீ. விஷ்ணு புராணம். 1.8.35.

இந்த (பகவான்-லக்ஷ்மீ) இருவரைக் காட்டிலும் மேலானது இல்லை.

உயர்வற உயர்நலம் உடையவன்: மூன்று சொல்லிலும் காரமான ('உ' என்ற எழுத்தான) பிராட்டி இருக்கின்றாள்.

1. சில திருக்குடந்தை அன்பர்கள் தமிழிலேயே ஸ்தோத்ரம், விரிவுரைகளை எழுதும்படிப் பணித்தனர். அவ்வாறே முதல் ஶ்லோகம் தமிழில் எழுதப் பெறுகிறது.

ஸகல புவந மாதா, ஸாகராதீஶ ஜாதா

ப்ரணமதவந காமா பாஸகர க்ஷேத்ர தாமா।

ஶகலித பய மூலா, ஶார்ங்கக தந்வாநுகூலா

ப்ரவிமல முக பிம்பா, பாது மாம் கோமளாம்பா॥

2. பங்குனி மீ இதழில் ஸகல புவந மாதா என்பதன் விரிவுரை தரப்பட்டது. தற்போது ஸாகராதீஶ ஜாதா என்பதன் விரிவைப் பார்ப்போம்.

3. (ஸாகராதீஶ ஜாதா - இதி) ஸமுத்ரராஜரின் பெண்ணாய் பாற்கடலில் தோன்றியவளாய்

கலஶ ஜலதி கந்யா வல்லரீ கல்பஶாகி

(வரதராஜபஞ்சாஶத்)

அமுதம் கடைய ஏற்ற கலஶம் போன்ற ஸமுத்ரத்தில் தோன்றியவள்.

4. தேவௌ தாத்ருவிதாதாரௌ ப்ருகோ: க்யாதிரஸூயத।

ஶ்ரியஞ்ச தேவதேவஸ்ய பத்நீ நாராயணஸ்ய யா॥

ப்ருகு-க்யாதி தம்பதிகளுக்கு தாதா, விதாதா என்று இரு குமாரர்களும் தேவ தேவனான நாராயணனின் பத்நீயான மஹாலக்ஷ்மீயும் பிறந்தனர். (ஸ்ரீ வி.பு. 1-8) இவ்வாறான மஹாலக்ஷ்மீ எவ்வாறு மறுபடியும் பாற்கடலில் தோன்றினாள் என்று மைத்ரேயர் கேட்க, பராஶர மஹர்ஷி விஸ்தாரமாக **ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம்,**

முதல் அமலம், 9ம் அதயாயததில் கூறியுள்ளார்.

5. ஒரு வித்யாதரியிடமிருநது பெற்ற மிகவும் மணமுள்ள சிறந்த மாலையைப் பெற்ற துர்வாஸர் அதை இந்த்ரன் பெறத் தகுதியுடையவனென்று இந்த்ரனிடம் கொடுத்தார். அந்த மாலையின் பெருமை அறியாத இந்த்ரன் அதைத் தன் யானையான ஐராவதத்தின் மத்தகத்தில் வைத்தான். யானையும் அதைத் துதிக்கையால் எடுத்துக் கீழே போட்டுக் காலால் மிதித்து விட்டது. இந்தரனின் அலக்ஷ்யததால் வெகுண்ட துர்வாஸஸ் மஹாலக்ஷ்மி உன்னிடமிருந்து மறைநது போவாள் எனறு ஶபித்தார்.

தஸ்மாத் ப்ரநஷ்ட லக்ஷ்மீகம் த்ரைலோக்யம் தே பவிஷ்யதி என்றே அவரது ஶாபம்.

ப்ரநஷ்ட லக்ஷ்மீகம் என்பதை விஷ்ணுசித்தர் என்ற வ்யாக்யாதா திரோஹித லக்ஷ்மீகம் என்னும் ஸ்ரீதர ஸ்வாமீ எனற ஸந்யாஸியின் வ்யாகயாநத்தில் தாரித்ரயாபிபூதம என்றும் கூறப்பட்டது. தத: ப்ரப்ருதி நிஶ்ஶ்ரீகம ஸஶக்ரம புவநத்ரயம் · அது முதல் இந்த்ரன் உள்ளிட மூவுலகமும் செல்வச் செழிப்பை இழந்தது.

6. பகவான், தன் ஸங்கல்பத்தால், கூர்மாவதாரம் செய்தார். மந்தர மலையைத் தன் முதுகில் தாங்கி தேவாஸுரர்களுடன் பாறகடலைக் கடைந்தார். பாற்கடலில் தோன்றிய பல்பொருள்களில் சிகரமாக ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ தோன்றினுள். மஹாலக்ஷ்மீயை சிறப்பாக பலர் அபிஷேகம் செய்தனர். ஸ்வாமி தேஶிகன் அந்த அபிஷேக வைகரியைச் சுருக்கமாகக் கூறினர்—

அக்ரே பர்து: ஸரஸிஜமயே பத்ரபீடே நிஷண்ணாம்
அம்போராஶேரதிகத ஸுதா ஸம்ப்லவாதுத்திதாம் த்வாம் ।
புஷ்பாஸாரஸ்தகித புவநை: புஷ்கலாவர்தகாத்யை:
க்லுப்தாரம்பா: கநக கலஶை: அப்யஷிஞ்சந் கஜேந்த்ரா: ॥

ஹே மஹா லக்ஷ்மியே ! பாற் கடலைக் கடைந்தபோது அமுதத்துடன் பெண்ணமுதாய்த் தோனறினாய். உன்

பர்த்தாவான எம்பெருமானின் திருமுலவு தாமரைப் பூவை சிங்காதநமாகக் கொண்டு அதில் வீற்றிருந்தாய். புஷ்கலாவர்த்தகம் முதலிய மேகங்கள் உன்னை நன்னீராட்டின. ஐராவதம் முதலிய திக்கஜங்கள் பொற்குடங்களில் நீர் எடுத்து வந்து உனக்கு திருமஞ்ஜநம் செய்தன.

பச்யதாம் ஸர்வதேவாநாம் யயௌ வக்ஷஸ்தலம் ஹரே: । எல்லா தேவர்களும் பார்த்துக் கொண்டு இருக்கும்போது (அவர்களை அநாதரித்து) ஹரியின் வக்ஷஸ்தலத்தில் அமர்ந்தாள்.

வடிவாய் நின் வலமார்பினில் வாழ்கின்ற மங்கையும் பல்லாண்டே என்று பெரியாழ்வாரும் மங்களாசாஸநம் செய்தார்.

7. ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் ஸாகராத்மஜா ஜாதா என்பதைத் தனக்கே உரிய முறையில் உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார்.

ஸமுத்ர: அப்தி: அகூபார: பாராவார: ஸரித்பதி: அமரகோசம். ஸமுத்ரத்தை நதிகளின் பதி என்கிறார் அமரஸிம்ஹன். அவ்வாறே, நதிகளை ஸமுத்ர ராஜனின் மனைவிகளாகக் கூறுவது கவிஞர் மரபு. ஸமுத்ரத்தில் ஸங்கமமாகும் காவிரியும் ஸமுத்ரராஜனின் மனைவி. திருவரங்கத்தில், காவிரியின் மணல் திட்டில், கோயில் கொண்ட ஸ்ரீரங்கநாதன் ஸமுத்ர ராஜனின் பெண்ணான மஹாலக்ஷ்மியை மணந்தார். ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஸமுத்ரராஜன் மாமனார். ஸமுத்ர ராஜனின் பத்நியான காவிரி ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு மாமியார். மாமியாரான காவேரித் தாயார் ஸ்ரீரங்கநாதன் என்னும் மாப்பிள்ளை வரும்போது உரிய முறையில் ஆதித்யம் செய்ய வேண்டும். அவர் எப்போது வருகிறார் என்று மாமியாருக்குத் தெரிய வேண்டுமே! காவிரியின் பெண்ணான மஹாலக்ஷ்மீ அதற்கு ஏற்பாடு செய்கிறாள். தன் தாயார் தவறு செய்துவிடக் கூடாதே என்ற கவலை. அதனால் ஸமுத்ர ராஜன், தன் கல்யாணத்துச் சீராகக் கொடுத்த ரத்நங்களை (அவன்

ரத்நாகரவாசஸே) ஸ்ரீரங்கநாதனின் பாதுகைகளின் குமிழ்களில் போட்டு வைத்திருக்கிறள். பாதுகைகளைச் சார்த்திக் கொண்டு பெருமாள் எழுந்தருளும்போது ரத்நங்களின் இனிய நாதம் அவர் வருவதைக் காவேரித் தாயாருக்குத தெரிவிக்கிறது. அந்த ஶ்லோகம் இதோ–

प्रायेण सह्यदुहितुर्नदराजकन्या

जामातुरागमनसूचनमीहमाना ।

मञ्जुप्रणादसुभगैर्मणिपादुके ! त्वा

अन्तर्युतामकृत पीतकरम्बखण्डैः ॥

(பாதுகா ஸஹஸ்ரம நாதபத்ததி -40)

लक्ष्मीं क्षीरसमुद्रराजतनयां श्रीरङ्गधामेश्वरीं என்று

லக்ஷ்மீம் க்ஷீரஸமுத்ரராஜ தநயாம் ஸ்ரீரங்க தாமேஶ்வரீம்

பரமஶிவன் பார்வதிக்குச் சொன்ன ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஸ்தோத்ரம்.

नमामि सर्वलोकानां जननीमब्धिसम्भवाम्

நமாமி ஸர்வலோகாநாம் ஜநநீமப்தி ஸம்பவாம்

என்று பராஶர மஹர்ஷியும் கூறினர்.

8. ஸாகராதிஸஜாதா என்ற சொற்றொடர் மஹாலக்ஷ்மீக்கு மட்டுமா பொருந்தும்? பூமி தேவிக்கும் பொருந்தும். எம்பெருமான் வராஹாவதாரமெடுத்து பூமி தேவியை ஸமுத்ரத்திலிருந்து ஹிரண்யாக்ஷனை வதம் செய்து, தன் தெத்துப் பற்களில் தூக்கிவந்தார். அதனால் பூமிதேவியையும் ஸாகராதிஸஜாதா என்று கூறத் தட்டில்லை.

ஶ்ருதியும் ह्रीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ । अहोरात्रे पार्श्वे

(ஹ்ரீஶ்ச தே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ । அஹோராத்ரே பார்ஶ்வே)

பூமிதேவியும் ஸ்ரீதேவியும உன் மனைவிகள் அவர்கள் கங்குலும் பகலும் உன் பக்கத்தில உள்ளனா.

लक्ष्मीप्रियसखीं देवीं नमाम्यच्युतवल्लभाम् ।

(லக்ஷ்மீப்ரியஸகீம் தேவீம் நமாமி அச்யுதவல்லபாம்)

மஹாலக்ஷ்மிக்குப் ப்ரியமானவள் என்று भूसूक्तम् ।

9. ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் ஸ்ரீதேவி பூதேவி ஆகிய இருவரையும் ஒருசேர பகவானுடன் ஸேவிக்க விழைகிறார். அதைத் தலைக்கட்ட பாதுகைகளை ப்ரார்த்திக்கிறார்

कमपि कनकसिन्धोः सैकते सञ्चरन्तं

कलशजलधिकन्या मेदिनी दत्तहस्तम् ।

अनिशमनुभवेयं पादुके ! त्वय्यधीनं

सुचरितपरिपाकं सूरिभिः सेवनीयम् ॥

कमपि இவ்வாறு என்று கூறவொண்ணாத, வாக்குக்கும் மனத்துக்கும் எட்டாத நீலமேனி ஐயோ என்றவாறான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை உடைய ஸ்ரீ ரங்கநாதன், பொன்னியாறான காவிரியின மணல் திட்டான ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீதேவியை ஒருபுறமும், பூதேவியை மறுபுறமும் அணைத்துக் கொண்டு எழுந்தருளும் இந்த ஸேவை - ஞானிகளுக்கும் நித்ய ஸூரிகளுக்கும் கிடைப்பதை - **பாதுகைகள்** (ஆசார்யர்கள்) எனக்கு எப்போதும் கிடைக்கும்படிச் செய்து நான் அநுபவிக்க வேண்டும்.

10. நித்ய ஸூரிகள் ஸதா பச்யந்தி என்று எப்போதும் பகவானை ஸேவிக்கிறார்கள். கண் இமைக்காமல் அவர்கள் பகவானைப் பார்க்கிறார்கள். சேதனர்களாகிய நாம் இமைக்காமல் பார்க்க முடியவில்லை. நமக்கு இடையூறாக இமைகளைத் தந்த ப்ரஹ்மாவை கோபிகள் அவரை ஜடம் जडः என்று கோபித்துக் கொள்கின்றனர். ஸ்ரீமத் பாகவதம் 10.30.

அடதி யத் பவாநஹ்நி காநநம்

த்ருடிர் யுகாயதே த்வாமபஶ்யதாம் ।

குடில குந்தலம் ஸ்ரீமுகம் ச தே ஜட

உதீக்ஷதாம் பக்ஷ்ம க்ருத் த்ருஶாம் ॥

கண்ணா! நீ பகலில் ஆவினங்களுடன் காவகம் சென்று விடுகிறாய். உன்னைப் பார்க்காமல் எங்களுக்கு ஒரு நிமிஷம் ஒரு யுகம் போல் இருக்கிறது. மாலையில் நீ வரும்போது கண் இமைக்காமல் உன்னை பார்க்கப் விரும்பும் எங்களுக்கு இமை கொடுத்த ப்ரஹ்மா ஜட: - அறிவிலி என்று கோபிகள் தங்கள் தாபத்தை வெளியிடுகின்றனர்.

प्रणमदवनकामा इति - ப்ரணமத் அவந காமா.

(உபாய பூதையாகவும் புருஷகார பூதையாகவும் உள்ளவளாக அறிந்து) ப்ரணாமம் செய்பவர்களை ரக்ஷிக்கும் ஸங்கல்பமுடையவள்.

உபாய பூதை என்றால் சேதனர் (நாம்) எம்பெருமானை ஶரணமாக அடைய, உரிய வழியாக, சரியான மார்கமாக பெரிய பிராட்டி இருக்கிறாள்.

புருஷகார பூதை என்றால் சேதனருக்காக (நமக்காக) எம்பெருமானிடம் பரிந்து பேசுபவள்.

பிராட்டி **அவந காமா**, அவு (अव्-रक्षणे) என்ற வேர்ச் சொல் ரக்ஷணம், காத்தல் என்னும் பொருள் கொண்டது. அவு (अव्) என்ற வேர்ச் சொல்லிருந்து **அவநம்** (अवनम्) என்ற சொல் ல்யுட் என்னும் மாறுபாடு அடைந்து உண்டாகிறது. **அவநம்** என்றால் காப்பாற்றுதல், ரக்ஷணம் என்று பொருள் பெறும். **அவநத்தை** பற்றி ஏன் இவ்வளவு கூற வேண்டும் என்று நினைக்கலாம். பிராட்டி நம்மை ரக்ஷிக்கும் ஸங்கல்பமுடையவள். அந்தப் பிரான் எப்படி? அவனைப் பற்றி, பெரியாழ்வாரும் மற்றவர்களும் யாது கூறுகின்றனர்?

கண்ணனைப் பற்றிப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடியவர் என்று சிறப்புப் பெற்ற பெரியாழ்வார், அவனுக்கு நாடு, நகரத்தில் ஈடுபாடு இல்லை; வனத்தில் தான் அவனது விருப்பம்.

காடுகளூடு போய் கன்றுகள் மேய்த்து......... கானகமெல்லாம் திரிந்து உன் கரிய திருமேனி வா.... கண்ணா ! நானே உன் பிறந்த நாள். நானைத் தொட்டு கன்றின் பின் போகேல் ! கோலம் செய்து இங்கே இரு.

நம்மாழ்வாரும்–

எம்பெருமானே ! பசு மேய்க்கப் போகேல் *(திருவாய்மொழி 10.3.9)* **திருத்திலும் பசு நிரை மேய்ப்பு உவத்தி** *(திரு. 10.3.10) (பரமபதத்தில் வீற்றிருப்பதை விடப் பசுநிரை மேயப்பதே உனக்குப் பிடித்திருக்கிறது).*

பாடவல்ல நாய்ச்சியாரும்

ஆச்சர்யமான செயல்கள் செய்பவன் என்னும் பொருளில் மாயன். மாமாயன் என்று திருப்பாவையில் போற்றிப் புகழ்ந்து. அந்த அன்பின் சற்று மாறுபாடான வெளிப்பாடாக, தன் திருமொழியில் பெண்ணின் வருத்தம் அறியாத பெருமான் (13.1) தருமம் அறியாத குறும்பனை (14.6) ஏலாப் பொய்கள் உரைப்பானை (14.3) என்றெல்லாம் கூறிவிட்டுப் பட்டிமேய்ந்தோர் என்னும் திருமொழியில் விருந்தாவனத்தே கண்டோமே என்று ஒன்பது விதமாக அவனை வனத்தில், மனதால் கண்டு அனுபவிக்கிறாள்.

ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணமும் வநாந் விஷ்ணு: (2.12.36) *என்று கூறும். இவ்வாறு, ஒருமிடராக அவதம் செய்யாமல் வனம் செல்வதாகக் கூறுகின்றனர்.*

3. பகவான் (फल) பல விதரண தக்ஷ: பக்ஷபாதாநபிஜ்ஞ: (தயாசதகம்-33. நமது புண்ய பாபங்களுக்குத் தகுந்தபடி பலன் கொடுப்பதில் வல்லவர். அவருக்குப் பக்ஷபாதம் கிடையாது. எல்லை இல்லாத பாபம்

செய்த நாம் பகவானிடம் நேரே சென்றால் அவருடைய தண்டனையிலிருந்து தப்பமுடியாது.

இன்னமுதத் திருமகளென்றிவரை முன்னிட்டு எம்பெருமான் திருவடிகளடைகின்றேனே (அதிகார ஸங்க்ரஹம்-3)

பிராட்டியும் தன்னை முதலில் சரணமடைய வேண்டும் என்று கூறுகிறாள்.

பராயஶ்சித்த ப்ரஸங்கே து ஸர்வபாப ஸமுத்பவே।

மாமேகம் தே தேவஸ்ய மஹிஷீம் ஶரணம் ஶ்ரயேத॥

எல்லா பாபங்களிலிருந்து விடுபட ப்ராயஶ்சித்தம் செய்ய வேண்டிய ப்ரஸ்தாவத்தில் பகவானின் பத்நியான என்னொருத்தியையே ஶரணம் அடைய வேண்டும். **லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 17.10ல்** இவ்வாறு கூறப்பட்டதாகக் காணப்படுகிறது.

4. ஸ்ரீ ஸாத்வத ஸம்ஹிதையிலும், மஹாலக்ஷ்மியை முதலில் ஶரணமடைய வேண்டும் என்று வ்யாக்யானங்களில் காணப்படுகிறது.

யாம் ஆலம்ப்ய ஸுகேநேமம் துஸ்தரம் ஹி குணோததிம்।
நிஸ்தரந்தி அசிரேண ஏவ வ்யக்தத்யாந பராயணா:॥

இதன் பொருள் : வ்யக்தமான பகவத் ரூபத்தை த்யானம் செய்பவர்கள் லக்ஷ்மியை ஆஶ்ரயித்தே இந்தத் தாண்ட முடியாத ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களாகிற ஸமுத்ரத்தை ஶீக்கிரமாக ஸுகமாகத் தாண்டுகிறார்கள்.

5. **ஸ்ரீ ஆளவந்தார் என்னும் ஸ்ரீ யாமுந முனிகள்** பெருமாளைப் பற்றிச் சிறந்த ஸ்தோத்ரமான **ஸ்தோத்ரரத்னம்** அருளினார். அதற்கு முன்பு **சதுஶ்ஶ்லோகீ** என்று நான்கு ஶ்லோகங்களில் பிராட்டியை ஶரணமாக அடைகிறார். ஸ்வாமி தேஶிகன் **ஸ்ரீ சது:ஶ்லோகீ** பாஷ்யத்தில் பகவானை நேரே உபாஸிப்பதில் பயம் உள்ளது. அந்த பயத்தை போக்குபவள்

பிராட்டி. அந்த பகவானுக்கு இணையானவள் ஆகையால் புத்திமானான ஸ்ரீ யாமுந முநிகள் பிராட்டியை முதலில் ஸ்ரீ சது:ஶ்லோகியால் துதிக்கிறார் என்று கூறுகிறார். அந்த ஶ்லோகத்தின் பகுதி இதோ,

ஶ்ரியம் தத்ஸத்ருஶீம் ததுபஸதந த்ராலஸமதீம்

அபிஷ்டௌதி ஸ்துத்யம் அவிததமதிர் யாமுநமுநி: ॥

6. ஸ்ரீமத் யாமுந முனிகளின் அடியொற்றி ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் ஶரணாகதி கத்யத்தில் முதல் சூர்ணிகையில் அகில ஜகந்மாதரம், அஸ்மந் மாதரம், அஶரண்ய ஶரண்யாம், அநந்ய ஶரண: ஶரணமஹம் ப்ரபத்யே: - இதன் பொருள்; எல்லா உலகங்களுக்கும் தாயாராகவும், எனக்குத் தாயாராக உள்ளவளும் வேறு ரக்ஷகரில்லாதவர்களுக்கு காப்பாற்றுகிறவளாயுமிருக்கிற (மஹாலக்ஷ்மியை) வேறொரு உபாயமில்லாதவனாகிய நான் உபாயமாக ஶரணம் அடைகிறேன். (பக்கம் 38, 39 ஶரணாகதி கத்ய தாத்பர்யம். ப்ரதிபத அர்த்தம் திருவஹீந்த்ரபுரம், பண்டித பூஷணம், சேட்லூர் நரஸிம்மாசார்யர் ஸ்வாமியால் 1917ல் ப்ரகாசிக்கப்பட்டது).

7. விபவாவதாரத்திலும், ஸ்ரீ ராமனிடமிருந்து தண்டனை பெறுவதிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ள த்ரிஜடை ராக்ஷஸிகளைப் பிராட்டியிடம் ஶரணமடையச் சொல்கிறாள் :-

பர்த்ஸிதாமபி யாசத்வம் ராக்ஷஸ்ய: கிம் விவக்ஷயா ? ராகவாத்தி பயம் கோரம் ராக்ஷஸாநாம் உபாகதம் ॥ ப்ரணிபாத ப்ரஸந்நா ஹி மைதிலீ ஜநகாத்மஜா । அலம் ஏஷா பரித்ராதும் ராக்ஷஸ்யோ மஹதோ பயாத் (ஸ்ரீமத் வால்மீகி ராமாயணம், ஸுந்தர காண்டம் 27ம் ஸர்கம், ஏ ராக்ஷஸிகளே ! (நம்மால்) பயமுறுத்தப்பட்ட போதிலும் (ஸீதையை) ப்ரார்த்தியுங்கள். ராகவனிடமிருந்து ராக்ஷஸர்களுக்குக் கோரமான பயம் வந்துள்ளது. ஶரணாகதி செய்வதினால்

அநுக்ரஹம் செய்பவளல்லவா இந்த ஜனகரின் பெண். இவள் தான் நம்மை பெரிய ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்ற ஶக்தியுடையவள் என்று பிராட்டியை ஶரணமடைய விழைகின்றனர்.

6. ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேஶிகன் ஸ்ரீ பாதுகா தேவியை மஹாலக்ஷ்மியாகவே பாவிக்கிறார். ஶரணமடைந்தவரின் உபாயமாகவும் புருஷகார பூதையும் ஆக இருக்கிறாள் பாதுகாதேவி (ப்ரபாவபத்ததி-49)

ராம பாத ஸஹதர்மசாரிணீம்
பாதுகே ! நிகில பாதகச் சிதம் !

த்வாம் அஶேஷ ஜகதாம் அதீஶ்வரீம்
பாவயாமி பரதாதி தேவதாம் ।।

ஹே பாதுகா தேவியே ! (**த்வாம் அஶேஷ ஜகதாம் அதீஶ்வரீம் பாவயாமி**) உன்னை எல்லா உலகிற்கும் ஈஶ்வரியாக - மஹாலக்ஷ்மியாக பாவிக்கிறேன். நிகில பாதகச் சிதம் - எம்பெருமானிடம் பரிந்து பேசி ஶரணாகதியை ஸபலமாக்கி அதனடியாக நமது எல்லா பாபங்களையும் (புண்யங்களையும்) தீயினில் தூசாகும்படிச் செய்கிறாள். (பாபங்களும் புண்யங்களும் மோக்ஷத்து இடையூறு) **ராமபாத ஸஹர்ம சாரிணீம்** = (பாதுகா பரத்தில், ஸ்ரீ ராமனுடைய திருவடியோடு இணைந்திருப்பதால் அவரது தர்மங்களுக்கு அநுரூபையாய இருக்கிறாள்.

ராம பாத ஸஹதர்மசாரிணீம் என்றசொற்றொடர் மஹாலக்ஷ்மியையும் குறிக்கும்.

பாத ஶப்த: பூஜ்ய வாசி - பாத என்ற சொல் **பூஜிக்கத்தக்கவர்** என்றும் பொருளிலும் வரும். **ராம பாத** = பூஜ்ய ராமபிரானின் (அவனோடு) **ஸஹதர்ம சரீ** = ஸஹதர்மிணீ அதாவது ஸீதை என்ற மஹாலக்ஷ்மீ.

ஸீதா கல்யாண ஶ்லோகமும்

இயம் ஸீதா மம ஸுதா ஸஹதர்மசரீ தவ ॥

பரதாதி தேவதாம் (பாதுகா பரத்தில்) பரதாழ்வானுக்கு ஆராத்ய தேவதை.

பரதாதி தேவதாம் என்பது கோமளவல்லித் தாயாரையும் குறிக்கும். ப, ர, த என்பது ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளை குறிக்கும். ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் திருக்குருகைப்பிரான் வாயிலாகத்தான் நாலாயிரத் திவ்யப் ப்ரபந்தங்களை நம்மாழ்வாரிடமிருந்து யோக தசையில் பெற்றார். அவ்வாறான நாதமுனிகளுக்கு அதிதேவதாம் என்ற பெண்பால் சொல் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரை குறிப்பதில் தட்டில்லை.

9. ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீ ந்யாஸ திலகத்தில் நாலாம் ச்லோகத்தில் பிராட்டி உபாயமாகவும் புருஷகாரமாகவும் இருக்கிறாள் என்று கூறுகிறார்.

*10. **ப்ரணமத் அவநகாமா** என்ற சொற்றொடரிலுள்ள **ப்ரணமத்** என்ற சொல் प्र(नम्-प्रह्वे) நமு = ப்ரஹ்வே என்ற வேர்ச் சொல்லிலிருந்து வருகிறது.*

*அவ்வாறே **விநத** என்ற சொல்லும் नम् என்ற வேர்ச் சொல்லிலிருந்து வருகிறது. नम् (நமு) என்பதன் பொருள் வணங்குதல் என்று பொதுவாகச் சொன்னாலும், **விநத** என்ற சொல் சரணாகதி - ந்யாஸம் என்ற பொருளில் வரும் என்று பெரியோர் கூறுவர். **விநத விவித பூத வ்ராத ரக்ஷைக தீக்ஷே** என்ற சொற்றொடருக்கு **விநத = விசேஷேண நதா: ப்ரஹ்வீ பூதா:** என்ற பொருள் கூறி அந்த அதற்கு விரிவுரையாக ச்ருத ப்ரகாசிகாசார்யர் என்னும் ஸ்ரீ வேத வ்யாஸபட்டர்–*

அசேஷ வித்யா நிஷ்டா: ஸர்வே விவக்ஷிதா:

*இன்றைய நிலையில் மற்ற ப்ரஹ்மவித்யைகளுக்கு அதிகாரிகளில்லாததால், **விநத ந்யாஸத்தை** குறிப்பதாகக் கொள்ளலாம். அவ்வாறே **ப்ரணத** என்பதும் (ந்யாஸ)*

ஶரணகதியைச் சொல்லும். ப்ரணமதவநகாமா : ஶரணமாக அடைந்தவர்களைக் காக்கும் ஸங்கல்பமுடையவள் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயார் என்று தலைக்கட்டலாம்.

1. भास्करक्षेत्रधामा इति பாஸ்கரக்ஷேத்ரதாமா

பாஸ்கரக்ஷேத்ரம் என்னும் திருக்குடந்தையை வாஸஸ்தாநமாகக் கொண்டவர். धामन् (தாமன்) என்னும் அஃறிணை, ஒன்றன் பால் சொல் வீடு. வாஸஸ் தாநம் (நிவாஸ:), ஒளி (கிரண:), காந்தி (தேஜஸ), சிறப்பு (Glory ஸ்ரீ.) சக்தி (Power ப்ரபாவ:) என்னும் பொருள்களையும் குறிக்கும் ஆகவே, ஸ்ரீ கோமள வல்லித் தாயார் நித்யவாஸம் செய்யும் திருக்குடந்தையை தன் தேஜஸ்ஸாலும் ஒளிக் கிரணங்களாலும் ப்ரபாவத்தாலும் சிறப்புறச் செய்து இந்த நகரத்தின் லக்ஷ்மீகரத்துக்குக் காரணமாகிறாள். வக்ஷ:பீடம் மதுவிஜயிநோ பூஷயந்தீம் ஸ்வகாந்த்யா என்று பகவானின் திருமார்பைத் தன் காந்தியால் அழகு பெறச் செய்பவள் திருக்குடந்தையை அழகுறச் செய்வதில் ஆஶ்சர்யம் ஒன்றுமில்லை.

2. கும்பகோணம் என்னும் வடமொழிப் பெயரை விடுத்து ஆழ்வார்கள் குடந்தை, குடமூக்கு என்று பாசுரங்களில் பாடியுள்ளனர். இந்த நகருக்குப் பாஸ்கர க்ஷேத்ரம் என்ற பெயர் வரக் காரணத்தை ஸ்ரீ சக்ரபாணி ஸ்வாமி கோயில் வரலாறு, ஸ்ரீ ஶார்ங்கபாணி வைபவம் என்னும் புத்தகங்களிலிருந்து அறியலாம். குடந்தை காவிரியின் தென்கரையில் திருமழிசை ஆழ்வாரால் மங்களாஶாஸநம் செய்யப் பெற்ற திருக் கோயிலாகவும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் ஸ்ரீ சக்ராழ்வானுக்கு என்று அமைந்த ஒரே தனிக் கோயிலாக விளங்குகிறது என்று ஸ்ரீ சக்ரபாணி ஸ்வாமி கோயில் ஸ்தல வரலாறு கூறுகிறது.

தூய்மை யோகம் ஆயினாய் ! துழாயலங்கல் மாலையாய் !...
நாமதேயம் இன்ன தென்ன வல்லமல்ல மாகிலும்

ஸாம வேத கீதனுய சக்ரபாணியலலேயே - திருமழிசையாரின் திருசசந்த விருத்ததநின 14ம் பாசுரம், ஸ்ரீ சக்ரபாணியை மங்களாபாஸநம் செய்வதாகக் கூறப்படுகிறது.

3. பாஸ்கர க்ஷேத்ரம் என்ற பெயர் வரக் காரணம்:

முன்பு பாதாள உலகில் ஜாலந்தரன் என்ற அஸுரன் மற்றைய உயிரினங்களுக்குச் சொல்லொணுத் துன்பம் அளித்து வந்தான். அவனை அழிக்க வழி அறியாத ப்ரம்ஹ தேவர் ஸ்ரீ ஶார்ங்கபாணிப் பெருமானின் அருள் வேண்டித் தவமிருந்தார் பல காலம். அவரின் தவததின் பயனுக ஸ்ரீ சார்ங்கபாணிப் பெருமான் தன் சக்ரத்தை ஏவினுர். சக்ராயுதம் பாதாளம் சென்று அஸுரனை அழித்து விட்டுக் குடந்தையில் காவிரியின் தென்கரையில் பூமியைப் பிளந்து கொண்டு வந்து அமர்ந்தது. அஸுரனை மாய்த்ததால் மகிழ்ந்த ப்ரம்ஹதேவர் ஸ்ரீ சக்ரராஜனை ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜித்து வந்தார். சக்ரராஜன் அமர்நத இடம் **சக்ரத் தீர்த்தம்** என்றும் அநதப் படித்துறை சக்ரப் படித்துறை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

4. ஸ்ரீ சக்ரராஜன் எல்லையற்ற ஒளி பொருந்தியவராக இருந்தார்.

ஸ்புரத் ஸஹஸ்ரார ஶிகாதிதீவ்ரம்
ஸுதர்ஶநம் பாஸ்கரகோடி துல்யம் ।

ப்ரகாஶிக்கின்ற ஆயிரம் ஆரங்களோடு கொழுந்து விட்டு எரியும் சக்ராயுதம் கோடி ஸூர்யர்களுக்கு ஸமமான ப்ரகாஶம் உடையதாய் இருந்தது.

அதைக் கண்ணுற்ற ஸூர்யன், அஹங்காரத்தால், தன்னைக் காட்டிலும் பேரொளி இருக்கக் கூடாது என நினைத்து ஸ்ரீ சக்ரத்தாழ்வானுடன் போர் செய்ய வந்தான். ஸ்ரீ சக்ரத்தாழ்வான் அவனை எளிதாக வென்று ஒளியற்றவனுகவும் பலமிழந்தவனுகவும் செய்தார். ஒளியிழந்த ஸூர்யன் பன்னெடுங்காலம் ஸ்ரீ

சார்ங்கபாணியின் திவ்யாயுதங்களில் ஒருவரான திருவாழியாழ்வானைக் குறித்துத் தவம் செய்தார். தவத்தினால் மகிழ்ந்த திருவாழியாழ்வான் ஒரு வைகாசி பௌர்ணமி திதியில் ஸ்ரீ சக்ரராஜனாக மூன்று கண்களுடன் எட்டு கைகளில் எட்டு ஆயுதங்களுடன் அக்நிமயமான கோபத்துடன் ஸூர்யனுக்கு ஸேவை தந்தார். ஸூர்யனிடமிருந்து அபஹரித்த ஒளியை அவனுக்கு வழங்கினார். தனக்கு அருள் செய்தமை உலகு அறிய இந்நகரை பாஸ்கர க்ஷேத்ரம் என்று பெயரிட வேண்டினான். பகவான் அவன் வேண்டுகோளை ஏற்க, குடந்தை பாஸ்கர க்ஷேத்ரமாகியது. ஸ்ரீ சக்ரபாணி ஸ்வாமியின் கருவறையின் உள்ளே ப்ரஹ்மன், ஸூர்யன், அக்நி பகவான், மார்கண்டேயர், ஆகியோர் புடைப்புச் சிற்பங்களாக வடிக்கப்பட்டுள்ளனர். ஸூர்யம் ஜிதவா என்று தொடங்கும் ஶ்லோகத்தை அநுஸந்தித்தே ஸ்ரீ சக்ரபாணிக்குக் கற்பூர ஹாரத்தி செய்கின்றனர்.

5. ஸ்ரீ ஶார்ங்கபாணி வைபவம் என்னும் புத்தகத்தில் ஸூர்யனுக்கு அருள் செய்தமையும் பாஸ்கர க்ஷேத்ரம் என்று பெயர் வந்தமைக்கும் கும்பகோண மாஹாத்ம்ய ஸ்தல புராண ஶ்லோகங்கள் இவ்வாறு உள்ளன:

இத்தம் ஸ்துதோ தேவதேவோ பாஸ்கரேண மஹாத்மநா ।
தத: ப்ரஸந்நோ பகவாந சக்ரரூபீ ஜநார்தந ॥
ஶார்ங்கபாணே: அபிந்நோऽஸௌ ஸர்வலோகைகமங்கள: ।
யத் தேஜஸா ஹ்ருதம் பூர்வம் தத் தஸ்மை தத்தவாந புந: ॥
தத ஏவ ஹி தத் க்ஷேத்ரம் பாஸ்கரக்ஷேத்ரமுச்யதே ॥

ஸ்ரீ சார்ங்கபாணி எப்போதும் சேர்ந்திருப்பவரான சக்ரரூபியான பகவான் ஸூர்யனுக்கு அவன் தேஜஸ்ஸைத் திருப்பி வழங்க, குடந்தை பாஸ்கர க்ஷேத்ரமாகியது.

சித்திரை மாத உத்ஸவத்தில் (திருத்தேர் நீங்கலாக) எல்லா நாட்களிலும் ஸ்ரீ ஶார்ங்கபாணியும் ஸ்ரீ சக்ரபாணியும் சேர்ந்தே உத்ஸவம் கண்டருளுவர்.

6 பாஸ்கர க்ஷேத்ரத்தை அலங்கரிக்கும் திருக்குடந்தை தேசிகன் என்னும் ஸ்ரீ கோபாலார்ய மஹா தேசிகனின் தனியனுடன் நிறைவு செய்வோம்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண தேசிக பதாம்புஜ ப்ருங்கராஜம்
வேதாந்த லக்ஷ்மண முநீந்த்ர க்ருபாத்த போதம்।
த்ராய்யந்த தேசிக யதீந்த்ர சடாரி மூர்த்திம்
கோபால தேசிக சிகாமணிம் ஆச்ரயாம:।
ஸ்ரீமதே கோபாலார்ய மஹா தேசிகாய நம:।

शकलित भयमूला சகலித பயமூலா

(சேதநர்களால் நமக்கு) பயத்தைக் கொடுக்கக் காரணமாக இருப்பவற்றைச் சிதறடிப்பவள். புநரபி ஜநநம் புநரபி மரணம் புநரபி ஜநநீஜடரே சயநம் என்றவாறு மறுபடியும் மறுபடியும் பிறத்தலும் இறத்தலும் மறுபடியும் தாயின் கர்ப்பத்தை அடைவதுமாகிய இந்த ஸம்ஸாரமே நமது முக்ய பயமாகும்.

தாயின் கர்ப்பத்தில் வாஸமும், பிறத்தலும் எவ்வளவு துன்பம் என்பதை ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போல காட்டுகிறது (ஸ்ரீ வி.பு. 6.5.11)

அத்யந்த கடு தீக்ஷ்ண உஷ்ண லவணை மாத்ருபோஜநை ।
அத்யந்த தாபை அத்யர்த்த வர்த்தமாந வேதநை ।

தாயின் போஜனத்தில் உள்ள மிகவும் அதிகமான புளிப்பு, துவர்ப்பு, காரம், உஷ்ணம், உவர்ப்பு முதலியவைகளால (கர்ப்பத்திலுள்ள சிசு) மிகுந்த துன்பம் அடைகிறது.

சிசு பிறக்கும் போது அதற்கு ஏற்படும் இன்னல்களை (ஸ்ரீ.வி.பு 6.5.14/15) கூறுகிறது.

ஜாயமாந புரீஷாஸ்ருங் மூத்ர சுக்லாவிலாநந.।
ப்ராஜாபத்யேந வாதேந பீட்யமாநாஸ்திபந்தந.॥

அதோமுகோ வை க்ரியதே ப்ரபலை: ஸூதிமாருதை:।
க்லேசாந்நிஷ்க்ராந்திமாப்நோதி ஜடராந் மாதுராதுர.॥

பிறக்கின்ற ஸமயமா மலம், மூத்திரம், ரத்தம், மாமிசம் இவைகளால் பூசப்பட்ட முகமுடையதாய ப்ராஜாபத்யக் காற்றினால் எலும்புகள் நெருக்கப்பட்டதாய தாயின் வயிற்றிலிருந்து மிகுந்த வேதனையுடன் தலை கீழாகப் பிறக்கிறது.

2. இவ்வளவு கஷ்டங்களுடன பிறப்பவன வேத நூல் ஆயுளான நூறு வருடங்கள் வாழ்ந்தாலும் அதில் பாதியான 50 ஆண்டுகள் உறக்கத்தில் போகும். மீதியுள்ள காலம் குழந்தைப் பருவம் பாலகன, அதாகும எனற விஷய ஸங்கங்களுக்காக அலையும் யௌவனம், பசி, பிணி, மூப்பு முதலிய இன்னல்களுடன் கழியும் ஆதலால, பிறவி வேண்டேன, அரங்கமா நகருளானே ! என்று தொண்டரடிப்பொடி அலற்றுவார்.

வேத நூல பிராயம நூறு மனிசா தாம புகுவரேலும
பாதியும உறங்கிப் போகும் நின்றதில இவபதினையாண்டு
பேதை பாலகன அதாகும பிணி, பசி, மூப்பு துன்பம
ஆதலால் பிறவி வேண்டேன அரங்கமா நகருளானே !

3. கர்ப்ப வாஸத்திலுள்ள கஷ்டங்கள், பிறக்கும் போது ஏற்படும துன்பங்கள, பிறந்த பின் ஏற்படும் இன்னல்கள இவையெல்லாம் அநுபவித்துவிட்டு மரிக்கிறான. மரித்தபின் அவன் கஷ்டங்கள் தீருமா என்றால் இல்லையென்றே கூற வேண்டும். அவன பாபத்துக்குத் தக்கவாறு நரகவாஸமும் புண்யத்தின்படி ஸ்வர்க வாஸமும் பெற்று பஞ்சாக்நிவித்யை என்று சாந்தோக்யம் கூறும் வகையில மறுபடியும் பிறக்கிறான்.

4. மேலே கூறப்பட்ட யாவும் முன்னுரையே. இத்துணை துன்பங்களும் ஒரேயடியாய்த் தொலைய, ஓர் எளிய, எல்லோரும் அநுஷ்டித்துப் பயன் பெறக் கூடிய சிறந்த உபாயத்தை நம் ஆசார்யார்கள் நமக்கு அளித்துள்ளனர். ஆசார்யர்களை அனுகி ஸுகலித பயமூலா என்ற பிராட்டியின் பரிந்துரையுடன் ப்ரபத்தி செய்தால், பாபங்கள் கழிந்து, ந ச புநராவர்த்ததே ந ச புநராவர்த்ததே.

திரும்பவும் (பூதலத்துக்கு) வருவதில்லை என்ற நிலை ஏற்படும். அந்தமில் பேரின்பமாகிய, கலங்காப் பெருநகரில் திருமாமணி மண்டபத்தை அடைந்து எம்பெருமானுக்கு நித்ய கைங்கர்யம் செய்யும் பேறு கிடைக்கும்.

5. மோக்ஷத்துக்கு இரு உபாயங்கள் உள்ளன என்று கூறப்படுகிறது. ஒன்று பக்தியோகம், மற்றது ப்ரபத்தி.

பக்தியோகம் - அதிக்ருதாதிகாரம்

ப்ரபத்தி - ஸர்வாதிகாரம்

அது துஷ்கரம் இது ஸுகரம்

அது விளம்பித்துப் பலன் கொடுக்கும். இது கடுகப் பலன் தரும்.

6. மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவர் ஸ்ரிய:பதி மட்டுமே. மோக்ஷமிச்சேத் ஜனார்த்தனாத் "தஸ்மாத் ந்யாஸமேஷாம் தபஸாமதிரிக்தம் ஆஹு:" (தைத்திரீயோபநிஷத்) எல்லா தவங்களைக் காட்டிலும் ந்யாஸம்" என்னும் சரணாகதியே சிறந்தது.

ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே।
அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம் மம ।

என்று ஸ்ரீராமபிரான், ஒரு தடவை சரணமடைந்து இந்த ஆத்மா உன்னுடையது என்று கூறுகின்ற எல்லா உயிரினங்களுக்கும் அபயம் அளிக்கிறேன். இது என் வ்ரதம் என்றார். ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனும் ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ । அஹம் த்வா ஸர்வ பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச: என் ஒருவனையே சரணம் அடை. உனது எல்லா பாபங்களையும் - புண்யங்களையும் (புண்யங்களும் மோக்ஷத்துக்குத் தடையாகும்) போக்கடித்து மோக்ஷமளிக்கிறேன்.

7. ப்ரபந்நாந்யேஷாம் ந திஶதி முகுந்தோ நிஜபதம் ப்ரபந்நர்களைத் தவிர மற்றெவருக்கு ஸ்ரீ முகுந்தன் ஸ்ரீ வைகுண்டம் தரமாட்டான். லீலா விபூதியான இவ்வுலகும்

நித்ய விபூதியான ஸ்ரீ வைகுண்ட மும அவனுடையவும் பெரியபிராட்டியினுடையவும் சொதது. உடமைக்காரரிடம் அவன் சொத்தான இந்த நமது ஆதமாவை ஸமர்ப்பித்து விட வேண்டும். இதுவே நயாஸம, பரநயாஸம, சரணாகதி என்ற ஒரே பொருளுள்ள சொற்களால் கூறபபடுகிறது. இவவாறு செய்யாவிட்டால் இந்த ஆதமா அனர்த்தப்பட்டுப் போகும்.

8. ப்ரபத்திக்கு ஐந்து அங்கங்கள் உள. அவை பின் வருவன :-

(i) ஆநுகூலய ஸங்கலபம். எம்பெருமானதி நவுள்ளத்துக்கு உகந்தவையே செய்வதாய் உறுதி கொள்ளல்.

(ii) பராதிகூலய வாஜநம - எம்பெருமான் திருவுள்ளத்திற்கு விபரீதமாகச் செய்யாதிருததல்.

(iii) மஹா விஸவாஸம :- அவன் நம்மை ரக்ஷிககவல்லவன எனறு தேறித் தவராது நம்மை ரக்ஷிப்பான என்று நம்புதல்.

(iv) கோபத்ருத்வ வரணம் .- பக்தியோகம் முதலிய உபாயங்களை அநுஷ்டிக்க பக்தியற்ற நம் விஷயத்தில் அருள் புரிந்து அவ்வுபாயங்களின் ஸ்தானத்தில் நின்று பலன் கொடுக்குமாறு வேண்டுகை.

(v) கார்பண்யம் .- பக்தி யோகம் முதலிய உபாயங்களில் நமக்கு அதிகாரமில்லாமையையும் எம்பெருமானைத் தவிர வேறு தெய்வத்திலிடமோ மோக்ஷத்தைத் தவிர வேறு பலனிலோ பற்றில்லாமை.

(i) முதல் (v) வரை, வைகுண்டவாஸி, வங்கிபுரம் நவநீதம் ஸ்ரீ ஸ்ரீராம தேஸிகாசார்யர் ஸ்வாமி அடைக்கலபபதது வ்யாக்யாநத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது).

நயஸய த்வதபாதபதமே வரத ! நிஜபரம நிரபரோ நிர்பயோஸ்மி -

ஹே வரத! உன் திருவடித் தாமரையில் என் பொறுப்பை ஸமர்ப்பித்துவிட்டுப் பொறுப்பு நீங்கியவனாய், பயமற்றவனாய் (மோக்ஷம் நிச்சயம் என்பதால்) இருக்கிறேன்.

(பின் குறிப்பு :- பெரியோர்கள் மன்னிப்பார்களாக ஶரணாகதி என்ற விஷயத்தில் இது பால பாடமே. அவ்வளவுதான் அடியேன் அறிந்தது. சில ஸம்ப்ரதாய விஷயங்களை இளைஞர்களின் பார்வைக்குத் தருவதே குறிக்கோள். இதைப் படிப்பவர், ஓடிச் சென்று, தன் ஆசார்யனை அணுகி பரந்யாஸம் செய்து கொண்டால் இந்த பால பாடமும் ஸபலமாகும்).

1. शार्ङ्गधन्वानुकूला इति ஶார்ங்கதந்வாநுகூலா

ஶார்ங்கமென்னும் வில்லுடையானுக்கு (ஶார்ங்கபாணிப் பெருமானுக்கு) அநுகூலமாக, அவன் திருவுள்ளம் உகக்கும்படி இருப்பவள் (ஸ்ரீ கோமளவல்லி நாச்சியார்). எம்பெருமான் வில்லிற்கு ஶார்ங்கம் என்று பெயர். அவன் சக்ராயுதம் ஸுதர்ஶநம், சங்கு பாஞ்சஜந்யம், கதை கௌமோதகீ, கத்தி, நந்தகம் என்று பெயர் பெறுவன. ஶார்ங்கதந்வாநுகூலா என்ற சொற்றொடரிலுள்ள ஶார்ங்கம் என்ற சொல் மற்ற திவ்யாயுதங்களுக்கு உபலக்ஷணம் என்பர் பெரியோர் - ஸர்வ திவ்யாயுத ப்ரதர்ஶநம் ஏதத் (அர்ஜுநனின் வில் காண்டீபம். ஶிவனின் வில் பிநாகம் அதனால் அவர் பிநாகபாணி).

2. ஸ்ரீ ஶார்ங்கபாணியைப் பற்றிக் கூறும்போதே அவன் ஸந்நிதிக்கு அருகில் கோயில் கொண்டுள்ள ஸ்ரீ ஸீதா லக்ஷ்மண பரத ஶத்ருக்ந ஆஞ்ஜநேய ஸஹித ஸ்ரீ ராமபிரானைப் பட்டாபிஷேக திருக்கோலத்தில் மனதால் வணங்குகிறோம். சிறந்த வில்லாளனவன், வில்லை முறித்துத் தேவியை மணந்து, வில்லை நாணேற்றி வேறோர் ராமனின் (பரசுராமனின்) கர்வத்தை அடக்கி வில்லால் தாடகை, ஸுபாஹு முதலிய ராக்ஷஸர்களைக் கொன்று

பதினாலாயிரம் அரக்கர்களையும், கர, தூஷண த்ரிஸிரஸ் முதலியவர்களை ஒரு முஹூர்த்தநேரத்தில் தானே ஒருவராகவே ஸம்ஹாரம் செய்து ராவணாதிகளையும் வில்லுக்கு இரையாக்கிய சிறந்த வில்லாளன். ஸ்ரீ ரகுவீர கத்யத்தில் ஸ்வாமி தேசிகன் இந்நிகழ்ச்சியைத் தகுந்த உசிதமான சிறந்த முறையில் கூறுவார். விரிவுக்கஞ்சி அவற்றைக் கூறவில்லை.

3. ஸார்ங்கதந்வா என்றாலும் வில் மட்டுமா? அம்பு நிச்சயம் உண்டு. சேதநர்களான நாமே அம்புதான். ஸ்வாமி தேசிகன் அடைக்கலப்பத்து என்னும் ஸரணாகதியைப் பற்றி அருளும் ப்ரபந்தத்தில், நிகரும் நிறைவும் என்று தொடங்கும் 10ம் பாசுரத்தில் அருள் வரதர் நிலையிலக்கில் அம்பு என நான் அமிழ்ந்தேனே - இதன் பொருள் அருளாளனான ஸ்ரீ வரதனான ஸ்திரமான லக்ஷ்யத்தில் (Target) அம்பு என்னும்படி நான் ஒன்றிப் போனேன்.

வில்லில் அம்பை நாணேற்றி மிக்க கவனத்துடன் இலக்கை நோக்கி எய்தவுடன் அம்பு இலக்கை அடைந்து அங்கேயே தங்கிவிடுகிறது. உபநிஷத் ஸரணாகதிக்கு (ப்ரந்யாஸத்துக்கு - உபாயாநுஷ்டானத்திற்கு) இந்த உவமையைக் கூறுகிறது - முண்டகோபநிஷத்தில் (2.2.4)

ப்ரணவோ தநு: ஸரோ ஹ்யாத்மா ப்ரஹ்ம தல்லக்ஷ்யமுச்யதே।
அப்ரமத்தேந வேத்தவ்யம் ஸரவத்தன்மயோ பவேத்॥

இதன் திரண்ட பொருள்: ப்ரணவம் (ஓம்) என்பது வில்லாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த ஜீவாத்மா (சேதநன்) அம்பு. ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட மனத்துடன் இந்த அம்பை ப்ரம்மமாகிற இலக்கில் செலுத்தி அங்கேயே இருந்திடச் செய்ய வேண்டும். ப்ரணவ மந்த்ரத்தின் மூலமாக நம் ஆத்மாவை அதன் உரியவனான எம்பெருமானிடம் ஸமர்ப்பிக்க வேண்டும். எம்பெருமானான இலக்கைத் தவிர வேறு ஒன்றிலும் கவனம் சிதறாமல் அவனையே த்யானம் செய்து அவனது

ஸ்ரீ வைகுண்டத்தை அடையலாம்.

4. ஸ்ரீமத் வரதவிஷ்ணுகவி, ஸ்ரீ கோமளவல்லி நாச்சியாரை சார்ங்கபாணிக்கு அநுகூலமாக இருப்பதாக அருளினார். வேத கிலம் (கிலே) என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீஸூக்தம் விஷ்ணு மநோநுகூலே ! த்வத்பாத பத்மம் மயி ஸந்நிதத்ஸ்வ ! ஸ்ரீ விஷ்ணுவுக்கு அவன் ஸங்கல்பம் போல் இருப்பவளே ! என்கிறது.

ஸ்ரீமத் யாமுநமுநி என்னும் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் **ஸ்ரீ சதுச்லோகீ** என்னும் நான்கு ச்லோகங்களில் எம்பிராட்டியை ஸ்தோத்ரிக்கிறார். பல பண்டிதர்களால் வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்ட க்ரந்தம். சதுச்லோகேந பண்டித: - ஸ்ரீ சது:ச்லோகியின் எல்லாப் பொருட்களும் அறிந்தவனே பண்டிதன் என்று பொருள்.

ஸ்ரீ சது:ச்லோகீ காந்தஸ்தே புருஷோத்தம: என்று தொடங்குகிறது. புருஷோத்தமனான பகவான் உனக்குப் ப்ரியமானவன் புருஷோத்தம: தே காந்த: என்று பதிலம்பத்தால் அவனுக்கு உத்கர்ஷம் (உயர்வு).

உல்லாஸ பல்லவித என்று தொடங்கும் ஸ்ரீ குணரத்நகோசத்தின் இரண்டாவது ச்லோகத்தையும், ஸ்ரீ சது:ச்லோகியின் பூர்த்தியில் அநுஸந்திப்பது வழக்கம். அந்த ச்லோகம் வந்தே வரத வல்லபாம் என்று முடிகிறது. ஸ்ரீ வரதனுக்கு ப்ரியமானவள் என்பதால் பதியினால் சிறப்புப் பெறுகிறாள்.

சரணாகதி கத்யத்தில் முதல் சூர்ணிகையில் பகவந் நாராயண அபிமத அநுரூப ஸ்வரூப ரூப குண விபவ ஐச்வர்ய சீலாத்ய நவதிகாதிசய அஸங்க்யேய கல்யாண குணகணாம்...... நித்யாநபாயிநீம்......

பகவானாகிய, அதாவது ஹேயகுணங்கள் ஒன்றும் இல்லாதவருமாகிய நாராயணனுக்கு ப்ரியங்களாயும், அவருக்குத் தகுந்தவைகளான ஸ்வரூபம் விக்ரஹங்கள் (உருவங்கள்) குணங்கள், விபூதிகள், ஈச்வரியாக இருக்கும்

தன்மை ஸௌஸீல்யம் முதலிய எல்லையில்லாத மேன்மையையுடைய எண்ண முடியாத கல்யாண குணங்களின் கூட்டத்தை உடையவரும் எப்போதும்........ அவரைவிட்டுப் பிரியாதவளான என்று பகவத் ராமாநுஜர், பிராட்டி எல்லா விதத்திலும், பகவானுக்கு ஈடானவள் என்று கூறுகிறார்.

ப்ரஹ்ம புராணத்தில் காணப்படுகின்றது ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம். ஸ்ரீநிவாஸ -தேவ மஹிஷீ என்று தொடங்கும அந்த ஸ்தோத்ரத்தில அகலங்கா, அம நதாதாரா என்ற திருநாமங்கள் உள. ''களங்கமற்றவள், அம நத என்றால் பரமாத்மா - அந்தப் பரமாத்மாவை ஆதாரமாகக் கொண்டவள்'' என்று பொருள் கூறலாம்.

5. இதுவரை, எம்பிரானின பெருமையால் பிராட்டி சிறப்புப் பெற்றாள் என்பதைக் கண்டோம். பிராட்டியின் பெருமையால் எம்பெருமான சிறப்புப் பெறுவதைப் பார்ப்போம்.

அதற்குமுன், நாம் மனதில் ஸ்திரமாக அறியவேண்டியது லீலா விபூதிக்கும் நித்ய விபூதிக்கும் பெரிய பிராட்டியும் பெருமாளும் நிருபாதிசேஷி. பெருமாள் ஸர்வசேஷி பிராட்டி, பெருமாளைத் தவிர, மற்ற யாவர்க்கும் சேஷினீ ஆதலால் பிராட்டியை ஏகாந்த சேஷீ (சேஷிணீ) என்பர். பிராட்டியைவிட்டுப் பெருமாள் ஆள்வதோ அல்லது அவனைவிட்டு அவள் ஆள்வதோ கிடையாது. ஆஸ்ரயண வேளையோடும் போக வேளையோடும் வாசியற ஒரு மிதுநமே உத்தேஸ்யம் என்று யாவராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

6. அகலகில்லேன் இறையுமென்று அலர்மேல் மங்கையுறைமார்பா! நிகரில் புகழாய்!

அலர்மேல் மங்கை அவன் மார்பைவிட்டுக் கொஞ்சமும் அகல மாட்டேன் என்கிறாள். அவள் அவன் மார்பில் அமர்ந்துள்ளதால் அவன் மார்பு திருமார்பாகிறது. அதன் காரணமாக அவனுக்கு நிகரில்லாப் புகழ்

ஏற்படுகிறது.

வேதாந்தங்கள் அவனை பரதத்வம் என்று நிர்ணயித்தது. அவளது பாத சிந்நங்களை அவன் மார்பிலே கண்டதாலேதான். ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் ஸ்ரீ ஸ்துதியில் பூர்ணம் தேஜ: ஸ்புரதி பவதீபாதலாக்ஷாரஸாங்கம் உன் திருவடிகளின் செம்பஞ்சுக்குழம்பு அவன் திருமார்பில் படுவதால் அவன் திருமேனியையே அழகுறச்செய்கின்றது.

7. ஸ்ரீ ஸாத்வத ஸம்ஹிதையில், ஸ்வாமி தேசிகன் சது:ச்லோகீ பாஷ்யத்தில் அருளியபடி,

யதோஹம் ஆச்ரயச்சாஸ்யா ஹ்ரீர்நிர்மம ததாத்மிகா

எந்தக் காரணத்தால் நான் அவளுக்கு ஆதாரமோ (அந்தக் காரணத்தால் என்னுடைய சரீரம் அவளுடைய ஸ்வரூபமே. அவன் தன் திருநாமங்களில் பலவற்றை ஸ்ரீயோடு சேர்த்தே பெறுகிறான்.

ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா: ஸ்ரீவாஸ: ஸ்ரீபதி: ஸ்ரீமதாம்வர: ।
ஸ்ரீதஸ் ஸ்ரீசஸ் ஸ்ரீநிவாஸஸ் ஸ்ரீநிதிஸ் ஸ்ரீவிபாவந: ।
ஸ்ரீதரஸ் ஸ்ரீகரச்ரேயஸ் ஸ்ரீமாந்

ச்ரத்தயா தேவோ தேவத்வமச்நுதே மஹாலக்ஷ்மியால் பகவான் மேன்மையடைகிறான்.

ஸ்ரீ பாஞ்சராத்ரத்தில் பகவான் கூறியது. அஸ்யா மம ச சேஷம் ஹி விபூதிருபயாத்மிகா உபயவிபூதியும் இவளுக்கும் எனக்கும் சேஷமாயிருக்கும்.

8. காந்தஸ்தே புருஷோத்தம: என்று பிராட்டிக்குப் புருஷோத்தமன் ப்ரியமான பர்தா என்றதின் பின் மூன்றாம் ச்லோகத்தில் அரவிந்த லோசந: காந்தா என்று பிராட்டி அந்த தாமரைக் கண்ணனுக்கு ப்ரியமான பத்நீ என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

''எம்பெருமானைச் சொன்ன விடத்தில் பிராட்டியும் சொல்லிற்றாம்'' என்பதைப் பற்றி விஸ்த்ருதமாக ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ஸ்ரீய:பதி ப்ரதிபத்தி அதிகாரத்தில் (ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் 23ம் அதிகாரம்) காணலாம்.

ஸ்ரீ கூரேஶர் ஸ்ரீஸ்தவத்தில் 6ம் ஶ்லோகத்தில்

ஜகந்நாதோऽபி நாராயணோ தந்யம் மந்யத ஈக்ஷணாத் தவ

யதஸ் ஸ்வாத்மாநம் ஆத்மேஶ்வர: ॥

ஜகந்நாதனும் தனக்குத் தானே ஈஶ்வரனான நாராயணனும் உன் கடாக்ஷத்தால் தன்னைப் பாக்யஶாலியாகக் கருதுகிறான்

9 விபவாவதாரத்திலும் பிராட்டியால் அவன் பெருமை அடைகிறான. ராமஸ்ஸீதாம் அநுப்ராப்ய ராஜ்யம் புநரவாப்தவாந் ராமன் ஸீதையை மறுபடியும் அடைந்து (அதனால்) ராஜ்யத்தை அடைந்தார். அப்ரமேயம் ஹி தத் தேஜ: யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா எவருக்கு ஜநகாத்மஜா பத்நியோ, அதனால் அவருடைய தேஜஸ் அளவிடமுடையாதது.

துல்யஶீல வயோ வ்ருத்தாம் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம் ।
ராகவோऽர்ஹதி வைதேஹீம் தம் சேயமஸிதேக்ஷணா ॥

(ஸுந்தர காண்டம் 16.5)

ஒத்த குணம் வயஸ் நடத்தை உடையவளும் ஒத்த குலம் அழகுகளுடன் கூடியவளான வைதேஹிக்கு ராமனே தகுந்தவர் அவருக்கு அந்த அழகிய கறுத்த கண்களையுடைய இவளே தகுந்தவள்.

10. ஆக, எம்பெருமானும் எம்பிராட்டியும் ஒத்த அநந்த கல்யாணகுணமுடையவர்கள். பெரியோர்கள் நாம் மூன்று விஷயங்களைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கூறுவர். அவை (1) தத்வம் (உண்மை நிலை), (2) ஹிதம் (செயல்படும் முறை), (3) புருஷார்த்தம் (பலன்). அவைகளின் ஞானம் பெற முறையே திவ்ய தம்பதியையும் ஶரண்ய தம்பதியையும் போஷிதம்பதியையும் அரணாகப் பற்றுவோம்.

प्रविमलमुखविम्बा पातु मां कोमलाम्बा ।

பரவிமலமுகபிம்பா பாதுமாம கோமலாம்பா ।

தோஷமில்லாத மாசு மருவற்ற - திருமுக மண்டலத்தை உடையவளாக ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயார் என்னை ரக்ஷிக்கட்டும்.

बिम्बः *பிம்ப:* बिम्ब *பிம்பம் என்று பிமப ஶப்தம் ஆண்பாலேயும் பலவின் பாலேயும் ஏற்கும் பிம்ப என்ற* சொல்லுக்கு மண்டலம் என்னும் பொருளுமுண்டு

ஸமஸ்க்ருதத்தில் வாய் என்னும் அவயவத்தைக் குறிக்கும் சொல் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. मुखं *(முகம்)* वदनं *(வதநம்)* आस्यं *(ஆஸ்யம்)* என்ற சொற்கள் முகத்தையும் குறிக்கும். வாயையும் குறிக்கும்.

ஆக मुखबिम्बा *(முகபிம்பா)* சிவந்த வாயை அதாவது சிவந்த அதரத்தை உடையவள் என்றும் பொருள்.

ஆழ்வாரும் ஒரு பிராட்டியைப் பற்றிக் கூறுங்கால்-

கோவை வாயாள் பொருட்டு.... என்று கூறுவர் (திருவாய்மொழி 4.3.1)

2. அவள் மாசற்ற முககாந்தியுடையவள். அவன் எப்படி?

அவனை அமலன்.. விமலன் என்றெல்லாம் "நம் பாணநாதன் மங்களாஸாஸனம் செய்வார். அவனது திவ்ய கடாக்ஷமே நம்மையும் நிர்மலமாக்குகிறது."

... அவன் கண்களாலே அமலங்களாக விழிக்கும்.... (திருவாய்மொழி 1.4.9)

பதினெட்டு புராணங்களுள் புராண ரத்நம் என்று ஸ்ரீ யாமுநார்யரால் போற்றப்படும் ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம் எம்பெருமானை தத் ப்ரஹ்ம நித்யம் அஜம் அக்ஷயம் அவ்யயம்

। ஏகஸ்வரூபம் து ஸதா ஹேயாபாவாத் ச நிர்மலம் (ஸ்ரீ.வி.பு. 1.2.13)

ஹேய குணங்களில்லாமையால் மாசற்றுள்ளான்.

அவ்வாறே, அவளும் மாசற்றுள்ளாள் அவள் "பாது மாம்" என்னை ரக்ஷிக்கட்டும்.

3 பொழிப்புரை : ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயார் ஜகந்மாதாவாக இருக்கிறாள். திருப்பாற்கடலில் அவதரித்தவள். அவளே வணங்குபவர்களைக் காப்பாற்றும் ஸங்கல்பமுடையாள். ஆச்ரிதர்கள் வணங்க ஹேதுவாக பாஸ்கர க்ஷேத்ரம் என்னும் திருக்குடந்தையில் கோயில் கொண்டுள்ளாள். நமது பயங்களைக் களைகின்றவள் ஸ்ரீ சார்ங்கபாணிப் பெருமானுக்குப் ப்ரியமானவளாய் அவருக்கு அநுகூலமாக இருப்பவள். மாசற்ற திருமுக மண்டலம் உடைய ஸ்ரீ கோமளாம்பா அடியேனைக் காப்பாற்றட்டும்.

4. முதல் ஸ்லோகத்தின் விரிவுரை பூர்த்தியான அளவில் முதல் தண்டகத்தின் தமிழ் வடிவம் தறபோது தரப்படுகிறது.

முதல் தண்டகம்

புவநதல லலாம பூதாம் - நிமஜ்ஜத் வ்யதா தாப ஹ்ருத் - பூரஜாதாம்புஜாந்தர் - நிபீதாஸவ ஸ்தர்ஸமேதாலி ஜங்கார - சிதா பிராமாதி - ஸீதாம்பு - ஸஹ்யாத்ரி ஜாதா - தரங்கோதத் - வாதாங்குராப்ராந்த தூதாதி கூலஸ்த - சூதாதி - புஷ்பாப்யுதிதா - துலாமோதஜாதா - திரேகப் ப்ர100ணிதா - தநுத்ரேக வாதாயநா ஸக்த - ஸீதாம்ஸு முக்யாஸ்ய விலோத்பவத் - ஸர்வ காலோந்மிஷத் - துங்க சைலோல்லஸத் - நிர்மலாலோக - ஸுபராம்ஸு, ஜாலோதகட, ப்ராந்திம் - அப்ராந்த - ஸத், த்ரவ்ய, விப்ராணநாஸக்த - விப்ராந்தி பூமி க்ஷமாபால வர்ஸ்ய: ஸதா பாலிதாம் - த்வஸ்த பாபாம் - ப்ரமாத்யத் கஜாலி - கனத், கண்ட, பாளீ - மதாஸ்வாத கேளீ - ஸமுத்யத் - ரவாளீந்த்ர - மோபிப்ரதோளீ - ஸமுத்யந் -

நிஷதயா லஸத பண்ய - ஹ்ருத்யாம் - உதாராம், அவத்யாநபிஜ்ஞாம் ச - வித்யாவதூ - விப்ரமோதயான - வேதாந்த வேத்யாஶ்ரிதாம் - ஸந்ததேஜ்யா ப்ராரப்த, யாஜ்யாந்த வேலா - ஹுதாஜ்யாதி - ஹவ்யாம்ஶ, போஜ்யாதி தேயாக்ர்ய - ராஜ்யாதருத - ஸ்தோத்ர - கோஷாஹதா - ஶேஷதோஷாம் - கவசித் நிர்திமேஷாங்கநா - நிர்விஶேஷாக்ருதி - ஸ்பூர்ஜத் - ஏணாக்ஷ்யுபாஶ்லிஷ்ட - விஷ்ணுரவோர்ஜ்ஜிவிதைணாங்க சூடாக்ஷிகோணக்திஸாத் - பஞ்ச பாணாம், புரீம் கும்பகோணாஹ்வயாம் பூஷயந்தீ - ஸாராத தோஷயந்தீ - நதாந ஶோஷயந்தீ, பயம் ஶோஷயந்தீ மராளீ - கருத் - வாத - வேகாவமக்நாப்ஜ - கர்போத்பதத் - புஷ்பலிட் ஸஞ்சித - ஸ்வாம்பு - மஜ்ஜத் - ஜநாம்ஹோ விமுக்தே: - ஸுவர்ணமபுஜிந்யா: தடாந்தே நமஸ்யார்த்தம் அப்யாகதை: விஸ்மயாந் - நிஶ்சலாங்கை - ரிவாலங்க்ருதே - புத்ரிகா ரூப தேவைர் விமாநேऽஸமாநே ஸ்திதா - கோமளாம்ப ! த்வம் அஸ்மாந் அவே: ॥ 1 ॥

—★—

முதல் தண்டகம் நாகராக்ஷரத்தில் தொடருகிறது.

भुवनतलललामभूतां निमज्जद्व्यथा तापहृत्पूरजाताम्बुजान्त-निपीतासव - स्त्रीसमेतालिझङ्कार गीताभिरामाति शीताम्बु सह्याद्रिजाता तरङ्गोत्थ वाताङ्कुराश्रान्त धूताधिकूलस्थ चूतादिपुष्पाभ्युदीनातुलामोद जालातिरेक प्रणीताः तनूद्रेक वातायनासक्त शीतांशु मुख्यास्य लीलोद्यत्सर्वकालोन्मिषत् तुङ्गशैलोल्लसन् निर्मलालोक शुभ्रांशु जालोत्कटभ्रान्तिं अश्रान्त सद्द्रव्य विश्राणनासक्त विश्रान्तिभूमि क्ष्मापालवर्यैः सदा पालितां ध्वस्तपापां प्रमाद्यद् गजाली कनद्गण्डपाली मदाम्बुप्रवाहैकेली समुद्यद् रवलीन्द्र शोभि प्रतोली समुद्यन् निपण्या लसत् पण्यहृद्यां उदारागमव्याख्यानभिज्ञां च विद्यावधू विभ्रमोद्यान वेदान्तवेद्याश्रितां सन्ततेज्या प्रनारब्ध याज्यान्तवेलाहुताज्यादि हव्यांशभोज्यादितेयाग्र्य-

राज्याहृत स्तोत्रघोषा हताशेषदोषा - कश्चिन्निर्निमेषाङ्गना निर्विशेषाकृति-स्फूर्जन् एणाक्ष्युपाश्लिष्ट वीणारवोज्जीवितैणाङ्कचूडाक्षिकोणाग्निसात् पञ्चबाणा - पुरीं कुम्भकोणालयां भूषयन्ती, सुरान् तोषयन्ती, नतान् पोषयन्ती, भय शोषयन्ती, मराली गरुद्वात वेगाद्यमग्नाब्ज गर्भोत्पतत्पुष्पलिट् सूचितस्वाम्बु मज्जत् जनांहोविमुक्तेः सुवर्णाम्बुजिन्या-स्तटान्ते नमस्यार्थं अभ्यागतैः विस्मयात् निश्चलाङ्गैरिवालङ्कृते पुत्रिकारूपभेदैः विमानेऽसमाने स्थिता कोमलाम्ब ! त्व अस्मान् अवेः
॥ १ ॥

புரட்டாசி மாத ஸ்ரீ ரங்கநாத பாதுகாவில் முதல் தண்டகம நாகர எழுத்திலும தமிழ எழுததிலும் தரப்பட்டது. தற்போது அதன் ப்ரதிபத அர்த்தமும் விரிவுரையும் தரப்படுகிறது.

1.1 அவதாரிகை : ஸ்ரீ வரதவிஷ்ணு கவிஶ்ரேஷ்டர். திருக்குடந்தையின் பல சிறப்புக்களைக் கூறி,திருப் பொற்றாமரைப் புஷ்கரிணியின் பெருமைகளை விவரிதது. ஆஶ்ரிதர்களுக்காக இங்கு நித்யவாஸம் செய்யும் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரின் கல்யாண குணங்களைக் கோடி காட்டி, அப்பிராட்டியின் ரக்ஷணத்தைப் பிரார்த்திக்கிறார்.

1.2 ப்ரதிபத அர்த்தமும் விளக்க உரையும் :

புவனதல லலாம பூதாம் . பூவுலகத்திற்கு அணிகலமானதாகவும்; திலகம் போன்றதாகவும் (உள்ள திருக்குடந்தை) பூவுலகென்பது பஞ்சாஶத்கோடி விஸ்தீர்ணை என்று கூறுவார் பெரிய வாச்சான்பிள்ளை திருப்பல்லாண்டு முதல் பாசுர வ்யாக்யானததில்.

1.3 "ஆராவமுதே" என்று தொடங்கும் நம்மாழ்வாரின் பதினொரு பாசுரங்களே நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தங்கள் வெளிவரக் காரணமாயின. இந்த 11

பாசுரங்களைக் கேட்ட ஸ்ரீமந் நாதமுனிகள் மற்ற பதிகங்களைத் தேடுபவராகத் திருக்கோளூர் சென்று கண்ணிநுண் சிறுத்தாம்பு என்னும் பதினொரு பாசுரங்களைப் பெற்றார். அஷ்டாங்க யோக ஶ்ரேஷ்டரான அவர் பன்னீராயிரம் தடவைகள் அப்பாசுரங்களை ஆவ்ருத்தி செய்ததன் பயனாக ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் ப்ரத்யக்ஷமாகி நாலாயிர திவ்யப்ரபந்தத்தை ஸ்ரீமந் நாதமுனிகளுக்கு அருளினார். குடந்தைக் கிடந்தானின் ஸங்கல்பத்தினாலல்லவோ நாலாயிரம் கிடைத்தது. ஆழ்வார்களின் அருளிச் செயல்களை உலகுக்கு அளித்தவன் என்பதால் அவனும் ஓர் ஆழ்வாராகிறான் ஆராவமுதாழ்வான் என்னும் திருப்பெயரிலே. அவனது அர்ச்சனையில் ஓர் சதுர்த்யந்தம் த்ராவிட ப்ரபந்த ப்ரவர்த்தகாய நம: என்றுளது. அவனது பெருமை திருக்குடந்தை நகருக்கும் உரித்தாகும் जगत् च सः என்ற காரணத்தாலே. உலகுக்கெல்லாம் ஶரீரமாகவும் ஆத்மாவாகவும் உள்ளவன், குடந்தைக்கும் ஆத்மாவும் ஶரீரமாகவும் இருப்பதால் அவன் பெருமை குடந்தைக்கும் பொருந்தும். இதே பொருளிலே, திருமங்கையாழ்வார் குடந்தையே தொழுமின் (பெரிய திருமொழி 1.1.7) என்று கூறுவார்.

1.4. நான்கு வேதங்களுக்கு இணையானவை நம்மாழ்வாரின் நான்கு ப்ரபந்தங்கள். வேதங்களுக்கு ஷடங்கம் இருப்பது போல நம்மாழ்வாரின் நான்கு தமிழ் மறைகளுக்கு ஆறங்கம் என்று ஆறு ப்ரபந்தங்களை அருளினார் திருமங்கையாழ்வார். எந்த திவ்யதேசத்து எம்பெருமானையும் மங்களாஶாஸனம் செய்யும்போது ஆங்காங்கே திருக்குடந்தை எம்பெருமானையும் பாடா தொழியார். இவர் குடந்தையே தொழுமின் என்று அருளியது போல் நம்மாழ்வாரும் அருளியுள்ளார்.

1.5 ஸ்ரீ நம்மாழ்வார் அருளியது திருமலை பற்றியே. புரட்டாசி மாதத்தில் திருவேங்கடவனை அநுஸந்திக்காமல் போமோ ?

குன்றமேந்திக் குளிர்மழை காத்தவன்
அன்று ஞாலமளந்தபிரான் பரன்
சென்று சேர் திருவேங்கட மாமலை
ஒன்றுமே தொழ நம் வினை ஓயுமே.

வேங்கட மாமலை ஒன்றுமே தொழ நம் வினையோயுமே என்கிறார். அவர் அடியொற்றிய ஸ்வாமி தேசிகனும் ப்ரபத்யே தம் கிரிம் அந்த மலையையே சரணமடைகிறேன் என்று தயாசதகத்தைத் தொடங்குவார்.

1.6 ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரை மணம் முடிக்க எம்பெருமான் தன் திருத்தேரிலேயே குடந்தைக்கு எழுந்தருளினான். அத்தேரிலேயே அவன் ஸந்நிதி அமைந்துள்ளது. அதனால்தானோ, திருமங்கைமன்னன் ரதபந்தம் என்ற பாவகையில் திருத்தேர் வடிவில் திருவெழுகூற்றிருக்கை எனும் ப்ரபந்தம் அருளினார். சித்ரவடிவில் தேர் வரைந்து அதில் இப்ப்ரபந்த பாசுரங்கள் எவ்வாறு தேர்வடிவில் அமைந்துள்ளன என்பதைத் திருக்கோயில் கொடிமரத்தின் அருகில் உள்ள சித்ரத்தில் காணலாம். சித்ரத்தில் மட்டுமல்ல சித்திரையிலும் திருத்தேரை ஸேவிக்கும் பாக்யம் இந்த வருஷம் கிட்டியது. திருத்தேருக்குப் புஷ்கலமாக நிதி அருளிய ஸ்ரீமுஷ்ணம் ஆண்டவன் திருத்தேரில் ஸ்ரீ ஸார்ங்கபாணியை மங்களாஸாஸனம் செய்து திருவெழுக் கூற்றிருக்கை என்பதை திரு + எழு + கூற்று + இருக்கை என்று பிரித்து எழு ஆழ்வார்களால் பாடப்பட்டு இருப்பவர் என்று அருளியதை ஸ்ரீ ரங்கநாதபாதுகா வாசகர்கள் மறந்திருக்க மாட்டார்கள்.

1.6 இரண்டு திவ்யதேஸ எம்பெருமான்கள் அர்ச்சா ஸமாதியும் மீறி ஆழ்வார்களுக்கு அருள் புரிந்தனர். சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள் என்றும் வடமொழியில் யதோக்தகாரி என்று சொல்லப்பட்டவர் காஞ்சியில். திருக்குடந்தையில் ஸ்ரீ ஆராவமுதன், பக்திஸாரர் என்னும் திருமழிசை ஆழ்வாரின் பாசுரத்துச் சற்று எழுந்து உத்தானஸாயி ஆக ஸேவை ஸாதிக்கிறார்.

நடந்த கால்கள் நொந்தவோ? நடுங்க ஞாலம் ஏனமாய்
இடந்த மெய் குலுங்கவோ? விலங்கு மால்வரைச்சுரம்
கடந்த கால் பரந்த காவிரிக் கரைக் குடந்தையுள்
கிடந்தவாறு எழுந்திருந்து பேசு வாழி கேசனே!

(திருச்சந்தவிருத்தம்-61)

அருளிய ஆழ்வார், திருமழிசைப்பிரான் ஆகிறார். பெருமாள் ஆராவமுதாழ்வானாகிறார் இத்துணை சிறப்புகள் பெற்ற குடந்தை, திலகம் போன்றது, அணிகலன் போன்றது என்று கவிச்ரேஷ்டர் கூறுவது மிகையல்ல.

2.1 நிமஜ்ஜதாம் : (நீரில்) நன்கு மூழ்கி
தீர்த்தமாடுபவர்களுடைய

வ்யாதாதாபஹ்ருத் : ஶரீரத்திலும் மனதிலுமுள்ள
கஷ்டங்களை போக்கடிக்கின்ற

நீரா : நீர் ஆதாரங்களில் (முக்கியமாகக் காவிரியும்
திருப் பொற்றாமரைப் புஷ்கரணியும்)

சூழ்புனல் குடந்தையே தொழுது திருமங்கை ஆழ்வார் குடந்தையைச் சூழ்ந்து புனல், நீர் நிலைகள் உள்ளன என்கிறார்.

சீரார் செந்நெல் கவரிவீசும் செழுநீர்த் திருக்குடந்தை செழுநீர் என்பது நல்ல ப்ரவாஹமுடைய காவிரியைக் கூறுகிறார்.

குடந்தையில் நிறைய தீர்த்தங்களுள்ளன. தீர்த்தங்கள் என்றால் தூய்மையானவர்கள் ஆசார்யர்கள் என்னும் பொருள் பெறும். கவிஶ்ரேஷ்டரின் காலத்திலும் பின்னாளிலும் திருக்குடந்தையில் பல ஆசார்ய புருஷர்களும், ஶாஸ்த்ர பண்டிதர்களும் அக்நி ஹோத்ரிகளும் இருந்தனர்.

விகாஹே தீர்த்தபஹுளாம் என்று தொடங்கும் தயாஶதகத்தின் இரண்டாம ஶ்லோகத்தில் தீர்த்தபஹுளாம் என்பதற்கு ஆசார்ய புருஷர்கள் நிறைந்ததாய் என்று பொருள் கூறுவர்.

3.2. அந்த நீர் நிலைகளில், முக்யமாகத் திருட்பொற்றாமரைப் புஷ்கரிணியில் தாமரைகள் உள்ளன. தாமரைகளில் உள்ள தேனைப் பருகி ஆண் வண்டுகளுடையவும் பெண் வண்டுகளுடையவும் ரீங்காரம் மனோஹரமாக உள்ளது

நீர் நிலைகளில், ஜாத - உண்டான

அம்புஜாந்த: : தாமரைகளில் உள்ள

நிபீத ஆஸவ : தேனைக் குடித்த

ஸ்த்ரீஸமேத அலி : பெண் வண்டுகளோடு கூடிய ஆண் வண்டுகளுடைய

ஜங்கார = ரீங்காரமாகிற

கீத அபிராம = பாட்டுக்களால் (இனிய சப்தங்களால்) மனோஹரமாக இருப்பதும்.

4. திருக்குடந்தையின் பிரிதோர் சிறப்பைக் கூறுகிறார் - அந்நகரருகில் காவிரியாறு வெள்ளமிட்டு ஓடுகிறது. ஸஹ்யாத்ரி என்னும் மலையிலிருந்து தோன்றியதால் ஸஹ்யாத்ரி ஜாதா ஆகிறாள். (கங்கோத்ரி என்னும் மலைப் பகுதியில் தோன்றியவள் கங்கா என்றும் யமுநோத்ரியில் தோன்றியவள் யமுனா என்றும் அழைக்கப்படுவது அறிந்ததே, காவிரியாற்றில் தீர்த்தம் மிகவும் குளிர்ந்ததாக உள்ளது. அந்த நதியின் அலைகளிலிருந்து குளிர்ந்த இளங்காற்று வீசுகிறது. நதியின் கரையில் மாமரம் மற்றும் புஷ்பங்களைத் தரும் மரங்கள் உள. இளங்காற்று மாமரங்களையும் மற்ற மரங்களையும் அசைத்துக் கொண்டே இருக்கிறது. முக்யமாக, மாம்பூவின் வாஸனை நிறைந்த காற்று அங்குள்ள பெண்மணிகளுக்கு ச்ருங்கார ரஸத்தை - மன்மத தாபத்தை மிகுதியாக உண்டாக்குகிறது. மன்மதனுக்கு பஞ்சபாணன் ஐந்து பாணங்களை உடையவன் என்று பெயர். அமரஸிம்ஹன் என்பவர் அமரகோசத்தில் மன்மதனின் ஐந்து அம்புகளைப் பட்டியல் இடுகிறார்-

அரவிந்தம், அசோகம் ச சூதம் ச நவமல்லிகா ।
நீலோத்பலம் ச பஞ்சைதே பஞ்சபாணஸ்ய ஸாயகா: ॥ என்று. மூன்றாவதாகக் கூறப்பட்ட சூதம் என்பது மாம்பூ. அதனால் கவிச்ரேஷ்டர் மாம்பூவின் நறுமணத்தோடு கூடிய காற்று மன்மததாபத்தைத் தோற்றுவிக்கிறது. நறுமணத்தின் மிகுதியுடைய காற்றை, மதிமுகமடந்தையர் உப்பரிகை ஜன்னல்கள் அருகில் அமர்ந்து முகமலர்ச்சியோடு அநுபவிக்கின்றனர். அவர்களுடைய முகத்தைப் பார்க்கும்போது உயர்ந்தமலையில் ஒளியுடன் கூடிய மாசற்ற சந்த்ர பிம்பங்களோ என்னும் ப்ராந்தியை - மயக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறது. இதனை தண்டகப் பகுதி இதோ :

அதிசீத	:	மிகவும் குளிர்ந்த
அம்பு	:	தீர்த்தம் (நிறைந்த)
ஸஹ்யாத்ரிஜாதா		ஸஹ்யமலையிலிருந்து உண்டான காவேரி யாற்றின்
தரங்கோத்த		அலைகளிலிருந்து எழுந்த
வாதாங்குர		இளங்காற்றினால்
அச்ராந்ததூத	:	இடைவிடாது அசைக்கப்பட்ட
அதிகூலஸ்த	:	கரையில் உள்ள
சூதாதி புஷ்ப		மா முதலிய மரங்களின் பூக்களிலிருந்து
அப்யுத்த	:	கிளம்பின
அதுல	:	இணையற்ற
ஆமோதஜாத		நறுமணக் குவியல்களின்
அதிரேக	:	மிகுதியினால்
ப்ரணீத	:	உண்டாக்கப்பட்ட
அநநாத்ரேக		மன்மத தாபத்தை உடையவர்களும்
வாதாயன		(உப்பரிகையின) ஜன்னல்களில்
ஆஸக்த		(அமர்வதில்) மிகுந்த விருப்பம் உடையவர்களான

ப்ரதிபிம்பாம்புஜ	ப்ரதிபிம்பங்களின்
ஆஸ்யாவலீ	முகங்களின் பங்க்தியினின்று
உத்பவத்	: உண்டாகின்ற
ஸர்வகால ஸ நிமிஷத்	எப்பொழுதும் ஒளியுள்ளதும்
துங்கசைல உல்லஸத்	உயரிய மலையில் ப்ரகாசிப்பதுமான
நிர்மல ஆலோக	மாசற்ற ஒளியுடைய
பல்லவாரம்ப ஜால	சந்த்ரபிம்பக் கூட்டமோ என்று
உத்கட ப்ராந்திம்	மிகுந்த மயக்கத்தையுடையதும்
	இவ்வாறுள்ளது திருக்குடந்தை.

1.1. கவிகுல திலகர் என்ற விருது பெற்ற ஸ்ரீ வரத விஷ்ணுகவி, முதல் தண்டகத்தில் மேலும் திருக்குடந்தையின் சில சிறப்புக்களைக் கூறுகிறார்

அஸ்ராந்த ஸத்த்ரவ்ய விஸ்ராணநாஸக்த விஸ்ராந்தி பூமி க்ஷமாபால வர்யை: ஸதா பாலிதாம்

அஸ்ராந்த = இடை வீடின்றி, ஸத் த்ரவ்ய = நல்ல முறையில் ஈட்டிய செல்வத்தை, விஸ்ராணன = வழங்குவதில், ஆஸக்த = மிகுந்த நாட்டமுடையவர்களுக்கு, விஸ்ராந்தி பூமி = எல்லை நிலமாயிருக்கும் (தங்கும் இடமாயிருக்கும்), க்ஷமாபால வர்யை: = சிறந்த மன்னர்களால், ஸதா பாலிதாம் = எப்போதும் ஆளப்படுகின்றதான திருக்குடந்தை—

குடந்தையை அன்று (கவிஸ்ரேஷ்டரின் காலத்தில்) அரசாண்ட மன்னர்கள் இடையறாது நல்லோர்களுக்குத் தான தர்மங்கள் செய்தனர். அவர்களது செல்வம் சீரிய முறையில் பெறப்பட்டது என்று கவி கூறுகிறார். நிற்க, இங்கு குடந்தையை ஆண்ட மன்னர்கள் என்று குறிப்பிடப்படுவது தஞ்சாபுரி என்ற தஞ்சாவூரைத் தலை நகரமாகக் கொண்டு அரசாண்ட மராட்டிய மன்னர்களேயே. அவர்களுள் ஸரபோஜி மன்னர் மிக ப்ரபலமானவர். (அவர் பெயரில் தஞ்சையில் ஓர் கலாசாலையும் இயங்கி வருகிறது).

1.2. கீழ வழுத்தூர் என்ற ஸ்ரீக்ராமம் ஸரபோஜி மன்னரின் பெயரைத் தாங்கி ஸரபோஜிராஜபுரம் என்றே அழைக்கப்படுகிறது. வருவாய்த் துறை, கல்வித் துறை என்று எங்கும் ஸரபோஜிராஜபுரம் என்றே குறிப்பிடப்படுகிறது. இந்த ஸ்ரீக்ராமத்தில் ஸரபோஜி மன்னர் ஓர் சிறிய அரண்மனை கட்டியதாகவும், அது சிதிலமடைந்து தற்போது ஒரு மேடான இடமாகக் காணப்படுகிறது அந்த மேடான இடம் தற்போதும் அரண்மனை மேடு என்றே அழைக்கப்படுகிறது.

1.3 காளிதாஸன் தன் மிஸ்ர காவ்யமான ரகுவம்ஸத்தில திலீபன் என்னும் ஸூர்ய குல மன்னரின் மாண்பினைக் கூறுங்கால் பேஜே தர்மம் அநாதுர: என்பார். நோயற்றவனாக இருக்கும் போதே தர்மம் செய்தார் என்று பொருள். அவ்வாறேதான் மன்னர்கள் தான தர்மங்கள் செய்தனர் என்று கவியின் வாக்கு.

1.4. ஸ்ரீ வரதவிஷ்ணு கவி ஸரபோஜி மன்னரின் ஸபையில் தன், அநுப்ராஸமாய் அமைந்த ஸ்ரீ ராமாயண கட்கா, ஸ்ரீ பாரத கட்காவின் சில பகுதிகளைக் கூறியதாகவும், வெகுவாகப் பாராட்டிய மன்னர் பொன்னும் பொருளும் கொடுக்க இசைந்ததாகவும், அவற்றை ஏற்காமல் என் கூட்டுக் குடும்பத்தில் 10 பேர் உள்ளனர். இரண்டு வேளை உணவுக்குக தேவையான உபாதாநமே எங்கள் செலவு என்றும் யாத்ராமாத்ர ப்ரஸித்யர்த்தம் ஸ்வை: கர்மபி: அகர்ஹிதை: என்ற மநுஸ்ம்ருதி ஸ்லோகத்தை (அத்யாயம் 4, ஸ்லோகம்) கூறியதாகவும் அடியேன் கூறக் கேட்டிருக்கிறேன். எனினும் அரசர் அவருக்கு ஸரபோஜி ராஜபரத்தில் நன்செய் நிலங்களை அளித்தாராம். ''தேஹயாத்ரை குறித்துக் கவலைப்படுகின்ற ப்ரபன்னன் நாஸ்திகனாகக் கருதப்படுவான்'' எனும் காரணத்தால் கவி நிஸ்ப்ருஹராக (ஆசையற்றவராக) இருந்தார்.

2. த்வஸ்த பாபம் = (குடந்தை) பாபங்களைப் போக்கடிப்பதாகவும்.

3. ப்ரமாத்யத் கஜாலீ கனத்கண்டபாலீ
மதாஸ்வாதகேலீ - ஸமுத்யத்ரவாலீந்த்ர
சோபி ப்ரதோலீ ஸமுத்யந் நிஷத்யா லஸத்
பண்ய ஹ்ருத்யாம் உதாராம் அவத்யாநபிஜ்ஞாம்.

குடந்தையில் பல திருக்கோவில்கள் உள்ளன. அங்குள்ள யானைகள மதஙகொணடவைகளாக உள்ளன. அவைகளின் கன்னஙகளில் மதஜலம பெருகுகிறது. ஸுர்ய ஒளியில் மதஜலம் பரகாசமமாக உளளது. மதஜலத்தைக குடிக்கும் வண்டுகள ரீங்காரம் செயகினறன. சிறநத கடைத் தெரு இங்கு உள்ளது. அங்குளள கடைகளில் (விளக்கொளியில்) வியாபாரப பொருடகள் அழகாக உள்ளன. இந்நகர் விசாலமாகவும் தோஷமெனபதே அறியாததும் ஆக உள்ளது-

ப்ரமாத்யத் - மதங்கொண்ட, கஜ ஆலி - யானைக் கூட்டங்களின், கனத் = ப்ரகாசிக்கின்ற, கண்டபாலீ கன்னங்களிலுள்ள, மத-ஆஸ்வாத-கேலீ = மத ஜலத்தைத் குடிக்கிற விளையாட்டினால், ஸமுத்யத் - உணடான, ரவ ரீங்காரத்தையடைய, அலீந்த்ர = சிறந்த வண்டுகளால், சோபி = அழகாக உள்ள, ப்ரதோலீ = வீதிகளின், ஸமுத்யத் = நன்கு உயரமான, நிஷத்யா = கடைகளில், லஸத் = ப்ரகாசிகின்ற, பண்ய = கடையிலுள்ள வ்யாபாரப் பொருள்களால், ஹ்ருத்யாம் - மனதைக் கவருவதாக இருப்பதும், உதாராம் - சிறந்ததாவும், அவத்ய தோஷமென்பதையே, அநபிஜ்ஞாம் அறியாததுமான - இவ்வாறான திருக்குடந்தை.

4. திருக்குடந்தையில் வேதாந்தஙகளை நனகு அறிந்த பல பண்டிதர்கள் இருந்தனர். காம காணடத்தில் நல்ல பரிசயமுடையவர்கள் யாக தீக்ஷையுடன் யாகங்கள் செய்த வண்ணம் உள்ளனர். யாகங்களுடைய முடிவில் பூர்ணாஹுதி ஸமயததில் நெய மற்றும் ஹவ்யங்களை ஹோமம் செய்கின்றனர். அந்த ஹவ்யங்களைப் பெற தேவர்களை வேத மநத்ரங்களுடன ப்ரார்த்திக்கின்றனர். அவர்களின் வேதகோஷம் எல்லா தோஷங்களையும்

விலக்கும். வேதம் வல்லார்களும் யாகம் செய்பவர்களும் பூர்ணமாக ஸ்ரீ ஸரஸவதி கடாக்ஷம் பெற்றவர்கள்

வித்யா வதூ விப்ரம உத்யாந வேதாந்தவேதி ஆச்ரிதாம் ஸந்தத இஜ்யாவ்ரத ஆரப்த யாஜ்ய அந்த வேளா ஹுத ஆஜ்யாதி ஹவ்யாம்ச போஜி ஆதிதேயாக்ர்ய ராஜி ஆத்ருத ஸ்தோத்ர கோஷ ஆஹத அசேஷ தோஷாம்.

வித்யாவதூ ஸ்ரீ ஸரஸ்வதிக்கு, விப்ரம உத்யாந விளையாடும் தோட்டம் போலுள்ளதும் (குடந்தை), வேதாந்த வேதி = வேதங்களின் முடிவான உபநிஷத்துக்களின் பொருள் அறிந்த பண்டிதர்களால், ஆச்ரிதாம் = அடையப்பட்டதும் (திருக்குடந்தை), ஸந்தத = எப்பொழுதும், இஜ்யா வ்ரத = யாக தீக்ஷைகளுடன, ஆரப்த = தொடங்கப்பட்ட, யாஜ்ய அந்த வேலா = யாகங்களின் பூர்த்தி வேளையில், ஹுத = ஹோமம் செய்யப்பட்ட, ஆஜ்யாதி = நெய் முதலிய, ஹவ்யாம்ச = ஹவ்ய பாகங்களை, போஜி = சாப்பிடுகின்ற, ஆதிதேயாக்ர்ய = தேவஶ்ரேஷ்டர்களின், ராஜி = குழுவினுல், ஆத்ருத = ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட (ஆதரிக்கபபடட), ஸ்தோத்ர கோஷ = தோத்திர ஒலிகளால், ஆஹத = போக்கடிக்கப்பட்ட, அசேஷ தோஷாம் = பாக்கியில்லாமல் எல்லா தோஷங்களை உடைய (திருக்குடந்தை).

யாகங்களில் நான்கு வகையானவர்கள் முக்யமானவர்கள், 1) ஹோதா, 2) அத்வர்யு, 3) உத்காதா, 4) ப்ரஹ்மா. ஹோதா என்பவர் ருக்வேத மந்த்ரங்களை ஓதுவர். அத்வர்யு, தன் மற்ற பணிகளுடன் யஜுர்வேத மந்த்ரங்களை அநுஸந்திப்பவர். உதகாதா ஸாமகானம் செய்பவர், இவர்களுக்குத் தலைமை தாங்கி நடத்துபவர் நான்கு வேதங்களும் அறிந்த ப்ரஹ்மா.

முதல் தண்டகத்தின் அநுபவம் தொடர்கிறது.

1.1. திருக்குடந்தையின் மற்றோர் சிறப்பைக் கூறி, ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரின் வாதஸல்யத்தைப் பேசி, பொற்றாமரைப் புஷ்கரிணியின் பெருமையையும்

திருக்கோயிலின் விமானத்தின் (கோபுரத்தின்) மேன்மையையும் ச்லாகித்துப் பிராட்டியின் ரக்ஷணத்தைப் ப்ரார்த்தித்து முதல தண்டகத்தை நிறைவு செய்கிறார் மஹாமஹோபாத்யாய கவிஶ்ரேஷ்டர்.

1.2. குடந்தையில் ஓரிடத்தில பெண்மணியொருவர் வீணையை அணைத்தவாறு சிறப்பாக வீணாகானம் செய்கிறார். தெய்வப் பெண்ணுக்கு இணையான அழகுடைய அவளது விழிகள் மானின் விழிகள் போன்றுள்ளன. அவளது வீணாகானம் ஶ்ருங்காரரஸம் மிகுந்து இருப்பது போலும். அந்த இனிய கானத்தைக் கேட்டு, மன்மதனும் உயிர் பெற்றுத் தோன்றக் கூடுமோ? சந்த்ரசேகரால் எரிக்கப்பட்ட மன்மதன் அங்கங்கள் இழந்து அநங்கன் என்று பெயர் பெற்றான். அவனை உயிர்ப்பிக்கவல்லது அவளது வீணாகானம். இந்த ஸம்பவத்தினைக் கூறும் தண்டகத்தின் பகுதி :-

க்வசித் நிர்நிமேஷாங்கநா நிர்விஶேஷாக்ருதி ஸ்ஃபூர்ஜத் ஏணாக்ஷீ ஸமாஶ்லிஷ்ட வீணாரவோஜ்ஜீவிதனைங்க நாடகாஜீ கோணக்ஷோபந்ஸ பாவனாம்.

க்வசித் = ஓரிடத்தில் (குடந்தையில்)

நிர்நிமேஷ அங்கநா = இமை கொட்டுதல் இல்லாத தேவஸ்த்ரீகளைக் காட்டிலும்

நிர்விஶேஷ = வித்யாஸமில்லாத

ஆக்ருதி = உருவத்துடன்

ஸ்ஃபூர்ஜத் = அழகாக உள்ள

ஏணாக்ஷீ ஸமாஶ்லிஷ்ட = மான் விழி போன்ற விழிகளையுடைய பெண்களால் அணைக்கப்பட்ட

வீணா ரவ = வீணையின இனிய ஒலியால்

உஜ்ஜீவித = உயிரூட்டப்பட்ட

[illegible] = சந்த்ரனைத் தலையில் உடைய சிவனுடைய கண் ஓரத்திறுல்

[illegible] = எரிக்கப்பட்ட

[illegible] மன்மதனை உடைய (இவ்வாறான குடந்தை).

மன்மதனுக்குப் [illegible] என்று பெயர். அவனது ஐந்து பாணங்கள்: 1. [illegible], 2. [illegible], 3. [illegible], 4. [illegible], 5. [illegible] காளிதாஸன் [illegible] என்னும் காவ்யத்தில் கூறுகிறார். [illegible] 'மற்றவர் செய்யும் தவத்திற்குப் பலன் அளிப்பவரான அவர் (ஶிவன்) ஏதோர் விருப்பத்துடன் தவம் செய்தார்' என்பது அதன் பொருள். ஏதோ காமத்தோடு தவம் செய்ததால் காமன் அவர் மீது தன் பாணத்தைப் ப்ரயோகிக்கத் தொடங்கினான். ஶிவனின் மனம் அந்த பாணத்தால் மாறுபாடு அடையவில்லை. மாறாக, தன் நெற்றிக் கண்ணினுல் காமனை (மன்மதனை) எரித்தார். இங்கு காளிதாஸன் ஓர் சிறப்பான கூற்றைக் கூறுகிறார். அது எக்காலத்துக்கும் பொருத்தமானது. [illegible] (தே ஏவ) [illegible].

மனம் மாசுபட, (கைபூட்டு மற்றும் தவறான விஷயங்கள்) வாய்ப்புகள் இருக்கும் போது கூட எவர்களுடைய மனங்கள் மாறுமல் உறுதியாக உள்ளனவோ அவர்களே புத்திமான்கள். [illegible].

2. ஸ்ரீ கோமளவல்லி நாச்சியார் அவதரித்த பொற்றாமரைப் புஷ்கரிணியின் பெருமையும் நாச்சியாரின் ரக்ஷணத்தைப் ப்ரார்த்திப்பதுமான தண்டகத்தின் அடுத்த பகுதியின் திரண்ட பொருள் - ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயார் கும்பகோணம் என்னும் பெயர் பெற்ற நகரை அலங்கரிக்கிறாள். அவளுடைய அருளைப் பெற்று தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகின்றனர். அவளை வணங்குபவர்களை நன்கு வாழ்விப்பவளாய் அவர்களின் (ஸம்ஸார) பயத்தைப் போக்கடிக்கிருள்.

பொற்றாமரைப் புஷ்கரிணியில் தாமரைப் புஷ்பங்கள் மிகுந்து காணக் கிடைக்கின்றன. கருத்த வண்டுகள் தாமரைப் புஷ்பங்களில் அமர்ந்து உள்ளன. புஷ்கரிணியில் ஹம்ஸங்கள் உள்ளன. அவைகள் தங்கள் சிறகுகளை அடிக்கடி விரித்துக் கொள்கின்றன. விரித்த சிறகுகள் காற்றின் வேகத்தில் தாமரைத் தண்ணீரில் மூழ்குகின்றன. உள்ளே இருந்த வண்டுகள் மேல் நோக்கிச் செல்கின்றன. இங்கு ஸ்நானம் செய்பவர்களின் பாபங்கள் அவர்களை விட்டு விலகிச் செல்வது இவ்வாறுதான் என்று கூறுவது போல் உள்ளது.

பொற்றாமரைக் குளத்தருகே ஸ்ரீ நாச்சியாரின் ஸந்நிதி உள்ளது. அதன் மேல் சிறந்த விமானம் (கோபுரம்) உள்ளது. கோபுரத்தில் பதுமைகள் உள்ளன. பிராட்டியை ஸேவிக்கவந்த தேவதைகள் ஆஸ்சர்யத்தால் மெய்மறந்து பதுமைகளாக நிற்கிறார்களோ என்ற ப்ரமையைத் தோற்றுவிக்கிறது. இங்கு கோயில் கொண்ட பிராட்டி எங்களை ரக்ஷிக்கட்டும். தண்டகத்தின் பகுதி இதோ :-

கும்பகோணாஹ்வயாம் புரீம் பூஷயந்தீ, ஸுராந் தோஷயந்தீ, நதாந் போஷயந்தீ, பயம் மோஷயந்தீ, மராளீ கு நத்வாத வேகாவமக்நாப்ஜ கர்போத்பதத், புஷ்பலிட் ஸஞ்சித ஸ்வாம்பு மஜ்ஜத் ஜநாம்ஹோ வி யுக்தே: ஸுவர்ணாம்புஜிந்யா தடாந்தே நமஸ்யாத்ம அப்யாகதை: விஸ்மயாந் நிஸ்சலாங்கைர் விராஜத் நதே புத்ரிகாரூப தேவை: விமாநே ஸமாநே ஸ்திதே கோமளாம்ப ! த்வம் அஸ்மாந் அவே: ॥ 1 ॥

கும்பகோணாஹ்வயாம் புரீம் - கும்பகோணம் என்று பெயர் பெற்ற நகரை பூஷயந்தீ = அலங்கரிப்பவளும்; ஸுராந் தோஷயந்தீ = தேவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுபவளாகவும், நதாந் போஷயந்தீ = வணங்கினவர்களை வாழ்விப்பவளாகவும், பயம் மோஷயந்தீ = (ஸம்ஸார) பயத்தைப் போக்கடிப்பவளாக உள்ள ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயார்; மராளீ - ஹம்ஸங்களின்; கு நத்வாதவேக = சிறகுகளின் (அவைகளைப் பிரிப்பதால்) காற்றின் வேகத்தால்; அவமக்ந

அப்ஜை = மூழ்கிய தாமரைகளினை, கர்ப்ப ப்ரதேசாத் = உட்ப்ரதேசங்களிலிருந்து மேல் நோக்கிக் கிளம்பின; புஷ்பலிட் = (புஷ்பங்களின் ரஸத்தை நக்குகின்ற) வண்டுகளால், ஸூசிதை = கோடிட்டுக்காட்டப்பட்ட; ஸ்வர்ணபுஷ்கரிண்யா = தன் ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்கிற; ஜநாந் = மக்களினை, அம்ஹஸ: = பாபங்களினின்று; விமுக்தே: = விடுபட்டதை உடைய; ஸ்வர்ணாம்புஜின்யா: = பொற்றாமரையின், தடாந்தே = கரையின் அருகில, நமஸ்யார்த்தம் - வணங்குவதன் பொருட்டு; ஆயாதகை: = வந்தவர்களும்; விஸ்மயாத் = வியப்பினால், நிஸ்பந்தமானை: இவ = அசைவற்றவர்கள் போல இருப்பவர்களும், புத்ரிகாரூப - ப்ரதிமைகள் உருவிலான; தேவை: = தேவர்களால; அலங்க்ருதே = அலங்கரிக்கப்பட்ட; அஸமானே = ஈடில்லாத; விமானே = விமானத்தில்; ஸ்திதே = எழுந்தருளியுள்ள; கோமளாம்ப ! = கோமளவல்லித் தாயே !; த்வம் = நீ; அஸ்மாந் = எங்களை; அவ = ரக்ஷிப்பாயாக;

முதல் தண்டகம் இவ்வாறு நிறைவு பெறுகிறது.

இரண்டாவது தண்டகத்தின் தமிழ் வடிவம் தரப்படுகிறது—

அகில ஜநநி ! சார்ங்கபாணி ப்ரியே ! கீர்வாணி ! ப்ரசஸ்தக்ருபாணி, ப்ரபாபந்துராணி, ஸ்மிதாபேக்ஷணாநி, ஸ்துவத்ரக்ஷணாநி, ஸ்ப்ருடந்தேக்ஷணாநி, ப்ரகாமம் ததேதவி, ப்ரமோதம் விதேஹி ப்ரணம்ரேஷு மாமபி, ப்ரோல்லஸத்பத்மவாமக்ரமே ! ஸ்வர்ண ஸௌம்ய யுதே ! ஸ்வர்ணதாம கரோத்க்ஷிப்த விபதலாஸ்வாத தாம ஸம்மோஹனேஷ்டி ! சேம பவத் தேவகோம ப்ரஸ்தாஸ்து கோமர ஜுஷ்டாங்க்ரி யுக்மே ! ப்ரியோரோ விஹாரே ! ப்ரக்ருஷ்டாம்பர ஹாரே ! மராளீ ப்ரசாரே ! மயூர்ச்சோபசாரே ! க்ருதாகல்ப்யதாரே ! க்ருபாதப்ததாரே ! பவத் த்ருஷ்டி லேசோபலப்தச்ச்ரிய அந்தேபோ விபோம் வா திபோம் வா ஜநோ ஜாயதேஸல்போஸபி கடோரர்யயோஹோ ! கல்பவல்லீ ஸமாநல்ப மாத்வீ ஜரீகல்ப நுதோ பவஜ்ஜல்பயாக கம்ஸஜித் கல்பாங்கம் கீர கல்பாதபந்தீ கேலேங்கத்வாப்யவாயம் பாஸதேயந்மஹான்

தத்ப்ரியாயாம் ரமாயாம் மஹோதாரதா நித்யஸித்தா த்விதாऽபீதி ஸர்வே புதாஸ்த்வாம் ரமே! ஶௌரி ராமே! அரவிந்தாலயே! மே கதிர்ந த்வதந்யே ஸுரா: ஸிந்துகந்யே! அம்ப! லக்ஷ்மீந்திரே! மந்திரேஷ்வக்ஷி நிக்ஷிப்யதாம் ந த்வயேத்யாமந்தி ப்ரகாமம் ஜகந்தி ப்ரமோதால்லஸந்தி த்வயாऽமூநி ஸந்தி, ஸ்புரச்சந்த்ர ரஶ்மிச்சடா மிஶ்ரிதேநேவ மேகவ்ரஜேந ஸ்வவக்த்ராத்மநா பூர்ணசந்த்ரேண பாஶ்சாத்ய தேஶே ஸிதை ரஜ்ஜுஜாலை: நிபத்தாத்மநேவாந்தகாரேண [illegible] ॥ 2 ॥

இரண்டாவது தண்டகத்தின் நாகராக்ஷர வடிவம் :-

अखिलजननि ! शार्ङ्गपाणिप्रिये !कीरवाणि ! प्रसर्पत् कृपाणि प्रभाबन्धुराणि व्यथा मोक्षणानि स्तुवद् रक्षणानि स्फुटानीक्षणानि प्रकामं निधेहि प्रमोदं विधेहि प्रणम्ये मयि, प्रोल्लसत् पद्मवाटीगृहे ! स्वर्ण शाटी युते ! स्वर्वधूटी करोत्क्षिप्त वीटीदलास्वाद घाटी सुशोणोष्ठि ! चेटीभवद्देवकोटी शिरः स्थास्नु कोटीर जुष्टाङ्घ्रियुग्मे! प्रियोरोविहारे ! प्रकृष्टांशु हारे ! मराली प्रचारे ! महिष्टोपचारे ! कृताघ व्युदासे ! कृपागुप्त दासे ! भवद् दृष्टि लेशोऽभवच्चेत् अधीशो विशां वा दिशां वा जनो जायतेऽल्पोऽपि मूढोऽप्यहो ! कल्पवल्ली सुमानल्प माध्वी झरीकल्प भूयो भवज्जल्पभाक् कंसजित् तल्पभङ्ग गिरा कल्पयत्यन्तिके शार्ङ्गधन्वाह्वयं भासते यन्महस् तत्प्रियायां रमायां महोदारता नित्यसिद्धा द्विधाऽपीति सर्वे बुधास्त्वां रमे ! शौरि रामे ! अरविन्दालये ! मे गतिर्न त्वदन्ये सुराः सिन्धुकन्ये ! अम्ब ! लक्ष्मीन्दिरे ! मन्दिरेष्वक्षि निक्षिप्यतां न त्वयेत्यामन्ति प्रकामं जगन्ति प्रमोदाल्लसन्ति त्वयाऽमूनि सन्ति स्फुरच्चन्द्ररश्मिच्छटा मिश्रितेनेव मेघव्रजेन स्ववक्त्रात्मना पूर्णचन्द्रेण पाश्चात्यदेशे सितै रज्जु जालैः निबद्धात्मनेवान्धकारेण

गङ्गा झरी सङ्ग भाजेव सूर्यात्मजा स्रोतसा मल्लिका मालिका शोभिना, केशपाशेन नील प्रकाशेन संशोभिते ! हेमभाऽपि त्वं अत्यद्भुतं कृष्णकान्ते ! प्रसीदेति संप्रार्थ्यसे साधुभिः ॥ २ ॥

1. இரண்டாவது தண்டகம் . அவதாரிகை : இந்த தண்டகத்தில மஹாகவி, அவருக்கே உரித்தான சொற்கோவைகளுடனும் ப்ராஸங்களுடனும் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரின் திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தின சிறப்புகளை முந்துற முன்னம் அநுபவித்துத் தன்னைக் குளிரக் கடாக்ஷிக்க வேணுமாய்ப் ப்ரார்த்திக்கிறார். அவளது கருணைக்கு இலக்காகும்படிப் பல விளிவேற்றுமைகளால் துதிக்கிறார்.

2. ப்ரதிபத அர்த்தமும் விளக்கவுரையும்

அகில ஜநநி ! அனைத்துலகுக்கும் தாயானவளே ! அகில என்னும் சொல் பல ஸந்தர்ப்பங்களில் எல்லா உலகங்களையும் குறிப்பதாக உள்ளது. ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரத்தில் ப்ரபாவ பத்ததியில் 21ம் ஸ்லோகத்தில் முதல் பாதியில் மஹாவிஷ்ணுவின் த்ரிவிக்ரமாவதார வைபவம் கூறப்பட்டுள்ளது. பலி மத நிக்ரஹார்த்த வர்த்தமானஸ்ய விஷ்ணோ: அகிலம் அதிபதத்பி: விக்ரமை: அப்ரமேயை: । மஹாபலியை அடக்குதல் என்ற விளையாட்டிற்காக வளர்ந்தவரான மஹாவிஷ்ணு எல்லா உலகங்களையும் தன் அடியால் அளந்தார். அகிலம் என்ற பதத்துக்கு எல்லா லோகங்களையும் என்று ஸ்ரீமத் தேரழுந்தூர் ஆண்டவனின் வ்யாக்யானம். உத்தமூர் ஸ்வாமியும் நிகிலம் வஸ்து ஜாதம் என்று வ்யாக்யானமிட்டுள்ளார். எவ்வாறு பெருமான் எல்லா உலகங்களையும் வ்யாபிக்கிறாரோ அவ்வாறே பிராட்டியும். ஸ்ரீ பராசர மஹர்ஷி பிராட்டியின் விபுத்வத்தை ஸ்பஷ்டமாக அருளுகிறார்.

நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ ।
யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணு: ததைவேயம் த்விஜோத்தம ! ॥

(ஸ்ரீ.வி.பு. 1.8.17)

எப்போதுமிருப்பவள். ஜகத்துக்குத் தாயாய் ஸ்ரீ விஷ்ணுவுக்குத் திருவாக (ஸ்ரீ ஆக) அவரை விட்டுப் பிரியாதவளாய், விஷ்ணு எவ்வாறு ஸர்வ வ்யாபியாக இருக்கிறாரோ, அவளும் அப்படியே ஸர்வ வ்யாபினீ ஆகவே, அகில ஜநநீ - எல்லா உலகுக்கும் தாய்.

3 சார்ங்கபாணி ப்ரியே ! சார்ங்கம் என்னும் வில்லைக் கையில் உள்ள பெருமாளுக்குப் ப்ரியமானவளே ! விஷ்ணு மநோநுகூலே ! என்று போற்றப்படுபவள். அவனுடைய 'சார்ங்கம' மிகப் ப்ரஸித்தி பெற்றது. ஸ்ரீ பராசரபட்டரின் பகவத் குண தர்பணம் என்னும் ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யத்தில் தந்வீ என்று பகவானின் திருநாமம் 77வது திருநாமமாக அமைகிறது. அதற்கு நிருக்தமாக (விவரணமாக) பௌருஷாநுகுணம் சார்ங்கம் யஸ்ய தந்வீ ஸ: கத்யதே ! அவரது ஆண்மைக்குப் பொருத்தமான வில்லை உடையவர். அதனால் தந்வீ என்றழைக்கப்படுகிறார். அவரது சிறந்த வில்லின் காரணமாக மஹேஷ்வாஸ: என்றும் அழைக்கப்படுபவர்.

திருமங்கையாழ்வார் அவன் வில்லின் பெருமையில் ஆழ்ந்து போகிறார். திருநெடுந்தாண்டகம் -29ம் பாசுரத்தில் ... குன்றாத வலியரக்கர் கோனை மாளக் கொடுஞ் சிலைவாய்ச் சரந்துரந்து குலம் களைந்து வென்றானை - இதன் பொருள் குறையாத மிடுக்கையுடை ராக்ஷஸ ராஜனான ராவணனை மாளும்படிக் கொடிய சார்ங்கம் மூலம் அம்புகளை ப்ரயோகித்து அவன் குலத்தை அழித்து வெற்றி பெற்றவன (ப்ரபந்தரக்ஷை) பாடவல்ல நாச்சியாரும் தாழாதே சார்ங்க முதைத்த சரமழை போல. எவ்வாறு? ஸ்ரீராமபிரானின் சரமழை போல'' எவ்வாறு ஸ்ரீராமபிரான் பாணவர்ஷம் - அம்புமழை பொழிந்தாரோ அவ்வாறே தாழாதே (தாமதியாமல்) மழை பொழிய வேண்டும் என்கிறாள். அவரது அம்பு மழையின் சிறப்புதான் என்ன? ஸ்ரீ வால்மீகி முனிவர் அரண்ய காண்டம் 30ம் ஸர்கத்தில் கரதூஷணாதிகளின் ஸம்ஹாரத்தைக் கூறுங்கால் அர்த்தாதிக முஹூர்த்தேந ராமேண நிசிதை: சரை: ।

சதுர்தஸ ஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம் பீமகர்மணாம் 1-1/2 முஹூர்த்த நேரததில் (72 நிமிடங்களில்) 14,000 ராக்ஷஸர்களைக் கொன்ருர். அந்த அம்பு மழையை நேரில் கண்ட சூர்பணகை ராவணனிடம் அதை விவரிக்கிருள் ''அவர் அம்புகளை எடுப்பதும் அறிய முடியவில்லை. வில்லை நாணேற்றுவதும் கொடுமையான அம்புகளைத் தொடுப்பதும் தெரியவில்லை.

ஹந்யமாநம் து தத்ஸைந்யம் பச்யாமி சரவ்ருஷ்டிபி: ஆனுல் அந்த அம்பு மழையால் ராக்ஷஸ ஸைந்யம் கொல்லப்படுவதை மாத்திரம பார்த்தேன. கமபரும் சார்ங்கத்தின் சரமழையை அற்புதமாக விவரிப்பார்.

வரிசிலை நாணில கோதது வாஙகுதல் விடுதல ஒனறும்
தரிகிலா : அமரரேயும ஆா அவன செயகை தோவாா
பொருசினதது அரககர் ஆவி போக்கிப போக ஏனறு
கருதவே உலகமெங்கும சரங்களாயக் காட்டும் அனறே .

இங்கு கம்பர் கூறிய கருதவே என்பது ராமன் கூறியதே - விபீஷண சரணுகதி ஸந்தர்பத்தில் ராமன் கூறுவார் :

பிசாசாந் தாநவாந் யக்ஷாந் ப்ருதிவ்யாம் சைவ ராக்ஷஸாந்।
அங்குல்யக்ரேண தாந் ஹந்யாம் இச்சந் ஹரிகணேச்வர!॥

''பிசாசர்கள், தாநவர்கள், யக்ஷர்கள், பூவுலகிலுள்ள ராக்ஷஸர்களையும் சுணடு விரல் நுனியால் நான் விரும்பினுல் கொல்வேன்'' என்ருர். கருதவே என்பதே விரும்பினுல் என்று ஆகிறது. ஸங்கல்பம் இருக்கும் பக்ஷத்தில், விரல் நுனியால் அதாவது நகத்தால கொல்வேன் என்கிருர். ந்ருஸிம்ஹாவதாரம் ஜ்ஞாபகம் வந்ததோ?

ஸ்வாமி தேசிகனுக்கும் சார்ங்கபாணியிடம் அத்யந்த பகதி பல ச்லோகங்களில் காணக் கிடைக்கின்றது. ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜரின் ஸ்ரீமத் கீதா பாஷ்யத்துக்குத் தாத்பர்ய சந்த்ரிகா என்னுமோர் சிறந்த வ்யாக்யானமருளும் போது த்யான ச்லோக ரூபமாக, நிர்விக்நமாக வ்யாக்யானம் நிறைவேற

ஶரண முபகதாந்நஸ்த்ராயதே ஶார்ங்கதந்வா - ஶரணமடைந்த எங்களை ஸ்ரீ ஶார்ங்கபாணி காப்பாற்றுகிறார்.

ஸ்ரீ வரத விஷ்ணுகவி பிராட்டியை ஶார்ங்கபாணி ப்ரியே! என்கிறார். ஸ்வாமி தேஶிகன் ஶார்ங்கதந்வாநுகம்பா என்று ஸ்ரீ தயாஶதகம் 106 ஶ்லோகத்தில் பரவுவார். ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரத்தில் ப்ரபாவ பத்ததியில் 15,24 ஶ்லோகங்களில் பெருமாளை ஶார்ங்கபாணியாக அநுபவிக்கிறார்.

3. கீரவாணி = கிளிமொழியாளே! கிளி போல் மதுரமாகப் பேசுபவளே!

கிளி மதுரமாகப் பேசும் என்று கூறுவது கவிஞர் மரபு.

அகிலேஷு விஹங்கேஷு ஹந்த! ஸ்வச்சந்தசாரிஷு।

ஶுக! பஞ்ஜர பந்தஸ் தே மதுராணாம் கிராம் பலம்॥

எல்லா பக்ஷிகளும் இஷ்டம் போல் ஸஞ்சரிக்கின்றன. ஏ கிளியே! நீ கூண்டில் அடைபட்டுள்ளாய் மதுரமான உன் பேச்சின் பலன் இதுதான்.

இன்னும் சிலர் வேத பாராயணங்களைக் கேட்டுக் கிளி வேதம் சொல்லிக் கொடுக்கிறது. ஶாஸ்த்ர விரிவுரை நிகழ்த்துகிறது என்று கூறுகின்றனர். ஆதி ஶங்கரர் மாஹிஷ்மதி நகரில் ஸ்ரீ விஶ்வ ரூபர் - பாரதி தம்பதிகளைக் காணச் சென்றார். அவர்கள் வீட்டில் நூற்றுக் கணக்கான வகுப்புகளும் வேத மோதுதலும் ஶாஸ்த்ர விமர்ஶநங்களும் நடந்தன. அங்கு கிளிகள் கூண்டில்அடைபட்டு இருந்தன. ஶங்கரோதந்தம் என்னும் நூலில் காணப்படும் ஶ்லோகம்.

பஞ்ஜரேஷு அபிதோ பத்தை:
  வேதபாடன தத்பரை:।
க்ருத ஶாஸ்த்ர ப்ரஸங்கைஶ்ச
  கீரை: ஸந்நாதிதாங்கனே॥

மஹதி ஸ்ரீமதி க்ருஹே பாடஶாலா ஶதாந்விதே

இதன் பொருள் இவ்வாறு தரப்பட்டுள்ளது. ஆங்காங்கு கூடுகளில் சிறையிடப்பட்டவையும் வேதம் ஓதுவிப்பதில் ஈடுபட்டவைகளும் சாஸ்த்ரங்களில் விரிவுரை நிகழ்த்துபவையுமான கிளிகளால் ஒலிமயமாக்கப்பட்ட தாழ்வாரங்களுடன் கூடிய நூற்றுக் கணக்கான வகுப்புகள் கொண்ட பெரிய வீடு

ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீ வரதராஜ பஞ்சாசத் 6ம் ஸ்லோகத்தில் கூண்டில் அடைக்கப்பட்டுப் பழக்கிவைக்கப்பட்ட கிளிகளின் மழலைச் சொற்கள் பழக்கிவைத்தவருக்கு ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றன.

ஸ்தோத்ரம் மயா விரசிதம் த்வததீநவாசா
த்வத்ப்ரீதயே வரத யத் ததிதம் ந சித்ரம் ।
ஆவர்ஜயந்தி ஹ்ருதயம் கலு சிக்ஷகாணாம்
மஞ்ஜூநி பஞ்ஜரசகுந்தவிஜல்பிதாநி ॥

ஹே வரத! எனக்குப் பேசும் சக்தியை - ஸ்தோத்ரம் செய்யும் சக்தியை, ஜ்ஞாநத்தை நீ கொடுத்தாய். நீ கொடுத்த ஜ்ஞாநத்தைக் கொண்டு உன்னை ஸ்தோத்ரம் *(ஸ்ரீ வரதராஜ பஞ்சாசத்)* செய்தேன். நீ மிகவும் மகிழ்கின்றாய். எவ்வாறு எனில் கூண்டிலுள்ள கிளிக்குச் சில சொற்கள் பேசக் கற்றுக் கொடுக்கின்றனர். அச்சொற்களைக் கிளி தன் மழலைச் சொற்களால் திருப்பிச் சொல்லும் போது பழக்கிவைத்தவர்கள் ஸந்தோஷமடைகின்றனர்.

கிளி என்றால் ஆசார்யர்களைக் குறிக்கும். கிளிக்கு இரண்டு பக்கங்களும் இறக்கை இருப்பது போல் ஆசார்யர்களுடைய ஜ்ஞாநத்தையும் வைராக்யத்தையும் குறிக்கும். சரணாகதி செய்து கொள்ள விரும்பும் சேதநன் "உகக்குமவை உகந்து, உகவாததனைத்து மொழிந்து, மிகத் துணிவு பெற உணர்ந்து, காவலெனை வரித்து, புகலில்லா தவமறியேன் அடைக்கலமாய் அடைந்தேனே என்று ஆசார்யன் திருவடிகளில் ப்ரார்த்திக்கிறான். ஆசார்யர்கள் சேதநனுக்கு மோக்ஷமருள வேண்டும் என்று பிராட்டியிடம் ப்ரார்த்திக்கிறார்கள். அவள் கிளி மொழியாள்.

ஆசார்யாகளுடைய ப்ரார்த்தனையைத் தன சொர்சோடு (புருஷகார பூதையாக) எம்பெருமானிடம் ப்ரார்த்திக்கிறுள். ஸ்ரீ என்று பிராட்டியைக் குறிக்கும் சொல்லுக்குப் பல நிருக்திகள் பெரியோர்கள் கூறுவர். அவற்றுள் ச்ருணவதி என்பதன் பொருள் (ஆசார்யாகளின் விண்ணப்பத்தைக்) கேட்பவள் என்பதாகும

4. ப்ரஸ்ப்ந் க்ருபாணி, ப்ரபா பந்துராணி

வ்யபது மோக்ஷணந் ஸ்துவத் ரக்ஷணந

ஸ்புடாநீக்ஷணாநி ப்ரணம்ரே மயி ப்ரகாமம் நிதேஹி.

பிராட்டியின் திருக்கண்களின் மேன்மையைக் கூறுகிறுர். பிராட்டியின் திருக் கண்கள் கருணை பொழிவனவாக உள்ளன. ப்ரகாசமான அவளது கண்கள் அழகாக அகன்றுள்ளன. பிராட்டியை நமஸ்கரிப்ப வர்களுடை துன்பத்தைப் போக்கி ரக்ஷிக்கின்றன. அவ்வாறான கடாக்ஷம் என்மேல் பூரணமாக விழட்டும் என்று வேண்டுகிறுர்.

ப்ரஸ்ப்ந் = பெருகுகின்ற, க்ருபாணி = கருணையை உடையவைகளும், ப்ரபா = ஒளியினுல், பந்துராணி = நிரம்பியவைகளும், ஸ்துவத் = ஸ்தோத்ரம் சொல்லித் துதிப்பவர்களை, ரக்ஷணாநி = காப்பாற்றுபவைகளும், வ்யபது மோக்ஷணந் = அவர்களுடை கஷ்டங்களைப் போக்கடிப்பவைகளும், ஸ்புடாநி = அகன்ற, ஈக்ஷணாநி = உன் கடாக்ஷங்களை, ப்ரணம்ரே = நமஸ்கரிப்பவனுன, மயி = என்னிடம், ப்ரகாமம் = பூர்ணமாக உன் விருப்பம் போல, நிதேஹி = வைப்பாயாக.

5. ப்ரமோதம் விதேஹி ! ப்ரோல்லஸத் பத்மவாடீ க்ருஹே ! ஸ்வர்ண மாடீ யுதே !

ப்ரமோதம் = (எனக்கு) ஸந்தோஷத்தை, விதேஹி = கொடுப்பாயாக, ப்ரோல்லஸத் = நன்றாக மலர்ந்த, பத்ம வாடீ = தாமரைகளுள்ள பொய்கையை, க்ருஹே = இருப்பிடமாகக் கொண்டவளே ! ஸ்வர்ண = தங்கமயமான, மாடீயுதே =

வஸ்த்ரத்தை உடையவனே!

ஸர்வஜித் மார்கழி மீ ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாவில் இரண்டாவது தண்டகத்தின் நாகராக்ஷர வடிவமும் தமிழ வடிவமும் தரப்பட்டது. மாசி மீ இதழில் இரண்டாவது தண்டகத்தின் விரிவுரையும் ப்ரதிபத அர்த்தமும் தொடங்கப் பெற்றது. அதில், முக்யமாக, பிராட்டியின் கடாக்ஷம் பூரணமாக என்மேல் விழட்டும் என்று ப்ரார்த்திக்கிறார். அவளது திருக்கண்கள் கருணை பொழிவனவாக, ப்ரகாஸமாக அகன்று, அழகாக, நமஸ்கரிப்பவரின் துன்பத்தைப் போக்கி ரக்ஷிக்கின்றன என்றும் கூறப்பட்டது.

பிராட்டியின் கடாக்ஷத்தின் மஹிமையை ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீஸ்துதியில், யஸ்யாம் யஸ்யாம் திசி விஹரதே தேவி! த்ருஷ்டிஸ் த்வதீயா, தஸ்யாம் தஸ்யாம் அஹமஹமிகாம் தந்வதே ஸம்பதோகா: என்று அருளுகிறார். "தேவியே! உன் கடாக்ஷம் எந்த எந்த இடத்தில் விழுகின்றதோ, அங்கெல்லாம் நான் முன்னே, நான் முன்னே என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டு செல்வங்கள் வெள்ளமாக வந்தடைகின்றன.

ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ ஸ்தோத்ரத்தில ஸ்ரீமந் மந்த கடாக்ஷலப்த விபவ ப்ரஹ்மேந்த்ர கங்காதராம், த்வாம் த்ரைலோக்ய குடும்பிநீம் ஸரஸிஜாம் வந்தே முகுந்தப்ரியாம்।

உன்னுடைய கடாக்ஷத்தாலே ப்ரஹ்மா, இந்த்ரன் ஶிவன் ஆகியோர் விபவத்தை அடைகிறார்கள். இவர்களுக்கு மாத்ரம்தானா பிராட்டியின் கடாக்ஷம் (அருட்பார்வை) பெருமை சேர்க்கிறது? அந்த எம்பெருமானும் எம் பிராட்டியின் கடாக்ஷத்தை எதிர் நோக்குகின்றான்.

கடாக்ஷலாபாய கரோதி லோகாந் அவளுடைய கடாக்ஷம் கிடைப்பதற்காகவே அவன் உலகங்களைப் படைக்கிறான். "படைக்கிறான்" என்னும் சொல் "காக்கிறான், அழிக்கிறான்" என்னும் இரு தொழிலுக்கும் உபலக்ஷணம். (இரு தொழிலையும் குறிக்கும்).

ஸ்ரீ கூரத்தாழ்வான் ஸ்ரீஸ்தவத்தில (6ம் ஸ்லோகம்)

ஜகந்நாதோபி நாராயண [illegible]

ஸ்வாத்மானம் ஆத்மேஶ்வர:।

லோகநாதனாகவும் தனக்கு நாதனொருவனில்லாதபடி ஸ்வதந்த்ரனாகவும் தன்னோடொத்தார் மிக்கார் இல்லாத பரம புருஷனுமான நாராயணனும் லக்ஷ்மீ தேவியின் கடாக்ஷம் தன மேல் விழுந்தால் தன்னைப் பெரும் பாக்யசாலியாக நினைத்துக் கொள்கிறான். (ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவனின் ஸ்ரீஸ்தவ வ்யாக்யானம்).

ஸ்ரீ குணரத்நகோசத்தில் (ஸ்லோகம் 30) ஸ்ரீ பட்டார்யர்-

ஶ்ரீமஹாலக்ஷ்மியின் கடாக்ஷம் அவன்மீது விழுந்ததால் அவன் பரப்ரஹ்மம் ஆனான் என இயம்புவார்

அபாங்கா பூயாம்ஸோ யதுபரி பரம் ப்ரஹ்ம ததபூத் என்பது அந்த ஸ்ரீ ஸூக்தி.

ஸ்ரீ பராசர மஹர்ஷியும் புராணரத்நமான ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணத்தில் பிராட்டியின் கடாக்ஷத்தின் பெருமையை பரக்கப் பேசுகிறார். (ஸ்ரீ.வி.பு. 1.9,124,125, 130,131)

தாரா: புத்ராஸ் ததாகாரஸுஹ்ருத் தான்ய தனாதிகம்।

பவத்யேதந் மஹாபாகே நித்யம் த்வத்வீக்ஷணாந் ந்ருணாம் ॥24

ஏ தேவியே! உன் அருட்பார்வையாலேயே மனிதர்களுக்கு நல்ல மனைவி, பிள்ளைகளும் பெண்களும், வீடு, நண்பர்கள், தான்யம், தநம் ஆகிய யாவும் கிடைக்கின்றன.

ஸ்லோகம் 125

ஶரீராரோக்யம் ஐஶ்வர்யம் அரிபக்ஷக்ஷய: ஸுகம்।

தேவி! த்வத்த்ருஷ்டி த்ருஷ்டானாம் புருஷாணாம் ந துர்லபம் ॥

தேவியே! உன் கடாக்ஷம் பெற்றவருக்கு ஆரோக்யம் ஐஶ்வர்யம், எதிரிகளின் நாசம் என்ற ஸுகமெல்லாம் மிக எளிதில் கிடைக்கும்.

ஸ்லோகம் 130, 131

த்வயாவலோகிதா: ஸத்ய: சீலாத்யைரகிலைர் குணை: ।

குலைச்வர்யைச்ச யுஜ்யந்தே புருஷா நிர்குணா அபி ॥

ஸ ச்லாக்ய: ஸ குணீ தந்ய: ஸ குலீந: ஸ புத்திமாந் ।

ஸ சூர: ஸ ச விக்ராந்தோ யஸ் த்வயா தேவி! நிரீக்ஷிதோ ॥

பிராட்டியின் கருணை கடாக்ஷத்துக்கு இலக்கானவன் எத்துணை குணமற்றவனானாலும் அவன் நற்பண்புகள் - நல்ல - குணங்கள், எல்லோராலும் கொண்டாடப்படுபவன், நல்ல குலம், புத்திமான், சூரன் என்னும் பல சிறப்புக்களைப் பெறுகிறான்.

(மேலே கூறப்பட்ட ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராண ஸ்லோகங்கள் ஸ்ரீ விஷ்ணு சித்தர் என்னும் எங்களாழ்வான், ஸ்ரீதர ஸ்வாமி ஆகியோரால் வ்யாக்யாநம் செய்யப்பட்டதாயும் புராதனமான க்ரந்தாக்ஷர ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்திலிருந்து எடுககப்பட்டது. டெல்ஹி, கோரக்பூர் பதிப்புகளில் பாடபேதம் காணப்படுகிறது.)

ஸ்ரீ ஆளவந்தாரும் ஸ்தோத்ர ரத்னத்தில் (ஸ்லோகம் 37) பிராட்டியின் கடாக்ஷத்தைப் பரவுகிறார்-

ஜகத் ஸமஸ்தம் யதபாங்க ஸம்ச்ரயம்

''எல்லா உலகமும் எந்த லக்ஷ்மியின் கடாக்ஷத்தை ஆதாரமாகவுடையதோ...''

இவ்வண்ணமான சிறந்த கடாக்ஷம் என்மேல் விழுவதாக என்று கவிஸ்ரேஷ்டர் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரை வேண்டுகிறார். தாமரைப் பொய்கையில் வஸிப்பவளே! தங்கமயமான வஸ்த்ரத்தை உடையவளே! என்று விளி வேற்றுமைகளையும் பார்த்தோம்.

தண்டகதின் அடுத்த பகுதிகளை இப்போழ்து காண்போம்:-

ஸ்வாலோகநாய கரேணுகவீச்ச ஜீவநதாலி ஸ்வராதாய ச பேஹோஜேஷ்டி ।

தேவஸ்த்ரீகள் பிராட்டிக்குப் பணிவிடை செய்கின்றனர். அவர்கள் நலல கொழுநது வெற்றிலேகளை உரிய முறையில் தயாரிததுப் பிராட்டிக்கு ஸமர்ப்பிக்கின்றனர். அதை அமுது செய்ததால் பிராட்டியின் திருவதரங்கள் அழகாக நன்ருகச் சிவந்து காணகின்றன. பிராட்டியின் திருவதரங்கள் இயற்கையிலேயே கோவைப்பழம் போல் சிவந்தவை. ப்ரஹ்மபுராணத்திலுள்ள ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ரநாமத்தில் (நாமாவளியில் 380ம் திருநாமம) பிம்பாதரா என்று சிறப்பிக்கப்படுகிருள். வெற்றிலையை அமுது செய்வதால் மேலும்சிறப்பாகச் சிவந்து உள்ளன.

ஸ்வர்வதூநாம் - தேவமாதர்களுடைய

கரோக்ஷிப்த - கைகளால் எடுத்து ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட

வீடீதல - கொழுந்து வெற்றிலேகளை

ஆஸ்வாத தாம்ர - அமுது செய்த காரணத்தால்

ஸாரசோண - அழகாகச் சிவந்த

ஓஷ்டி - திருவதரஙகளையுடையவளே!

சேவாபத்த தேவகோடீ மௌலீந்த்ராவளீ கோடீர ஜுஷ்ட அங்க்ரியுக்மே!

சேவாபத்த - (உனக்கு) பணியாளிகளான (வேலேக்காரிகளான)

தேவகோடீ - தேவர் இனததைச் சேர்ந்தவர்களுடைய

மௌலீந்த்ராவளீ - தலேயிலுள்ள

கோடீர - கிரீடங்களால்

ஜுஷ்ட - அடையப்பட்ட (நமஸ்கரிக்கப்பட்ட)

அங்க்ரியுக்மே - இரண்டு திருவடிகளேயுடையவளே!

ஸ்ரீ யாமுநார்யர் ஸ்ரீ சதுஃச்லோகியில்

ப்ரஹ்மேசாதிஸ் ஸுரவ்ரஜஸ் ஸதயித: த்வத் தாஸ தாஸீகண:

"தங்கள்தங்கள் பத்னிகளோடு கூடிய ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் முதலிய தேவக் கூட்டம் உனக்கு வேலைக்காரர்களாகவும் வேலைக்காரிகளாகவும்

உள்ளனர். அவ்வாறான தேவஸ்த்ரீகள் கிரீடமணிந்தவாறே பிராட்டியின் திருவடிகளில் ஸேவிக்கின்றனர்.

இரண்டாவது தண்டகத்தில் அநுபவம் தொடர்கிறது. பல விளிவேற்றுமைகள் மூலமாகக் கவி ஸ்ரேஷ்டர் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரின் ஸௌந்தர்யத்தைப் பரவுகிறார்.

1. மராலீ ப்ரஸரே ! பெண் அன்னத்தின் நடையழகை ஒத்த நடையழகுடையவளே !

பெண்களின் நடையழகை அன்னத்தின் நடையழகோடு ஒப்பிடுவது கவிஞர் மரபு.

ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யத்தில் ஸரஸ்வதி தேவியை ''அன்ன நடையாள்'' ''அன்ன அரசேறி வருவாள்'' என்கிறார்.

2. கவிஞர் மரபுக்கு மாறாகத் திருமங்கை மன்னனின் சொல்லோவியம் சிறப்பு மிக்கது. திருநறையூர் பெருமானிடம் ஆராக் காதல் கொண்டவர். நூறு பாசுரங்கள் இயற்றிப் பெருமானைத் துதிக்கிறார். பெரிய திருமொழி (6.5.5)ல் திருநரையூர் பெண்களின் நடையழகைக் கண்டு வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு அன்னங்கள் மறைந்து கொள்கின்றன என்கிறார்.

பெடையோடன்னம் பெய்வளையார்தம்பின்சென்று
நடையோடு இயலி நாணி ஒளிக்கும் நறையூரே

பெய்வளையார் தம் பின் = வளைகளைக் கையில் நிறையப் பெற்ற பெண் மணிகளுக்குப் பின்னே,

பெடையோடு அன்னம் = பெண்ணும் ஆணுமான
அன்னங்கள்

நடையோடு சென்று = நடந்து போய்

இயலி = ஈடுபட்டு

நாணி = அவர்களைப் போல் நடக்கமாட்டாமே வெள்கி

ஒளிக்கும் நறையூரே = மறையுமிடமான நறையூரே.

(ப்ரபந்த ரக்ஷை)

3. பெடையோடு அன்னம் பெய்வளையார் தம் பின்சென்று

நடையோடு இயலி நாணி ஒளிக்கும் நறையூரே

இந்தப் பாசுரத்தின் மேலே உள்ள இரண்டு வரிகளுக்கும் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன், அந்த ஆண்டவனுக்கே உரிய ஹாஸ்யம் இழையோடும் ஓர் அபூர்வமான அர்த்த விஷயத்தை ஸாதித்தாகிறது.

ஸ்வாமியின் வ்யாக்யானம் :

சித்ரகூட பர்வதத்தில் ஸீதையோட பெருமாள் ஏகாந்தமாக மந்தாகினீ நதிக் கரையில் உலாதிண்டு வரார். அப்படி போயிண்டே இருக்கச்சே ராமன் அப்படி சிரிச்சாராம். ஸீதை அவளும் சிரிச்சாளாம். அவாளும் சிரிப்பா இவாளும் சிரிப்பா. சிரிக்கறதுக்கெல்லாம் காரணமா கேழ்க முடியும்?

அஸ்மிந் மயா ஸார்த்தம் உதார ஸீலே,

ஸிலாதலே பூர்வம் உபோபவிஷ்டா (3.63.12)

ரெண்டு பேரும் வந்து உட்கார்ந்தா. அருகில் நதி ஜலம் ஓடறது. ஸீதை கேழ்க்கறு ! நீங்க சிரிச்சேளே ! எதுக்காக?ன்னு. ராமன் சொல்றார் - நாம் வரச்சே ஹம்ஸம் எதிர்க்க வந்தது. ரொம்ப அழகாக நடந்து வந்தது.

அன்னவடிவாள் அசையும்நடையாள்

உயரும் அன்னவரசு ஏறி வருவாள்

(மெய்விரத மான்மியம் ஸ்வாமி தேசிகன்).

ஸ்த்ரீகளைச் சொல்றது. அவா நடை ஹம்ஸ கதியாட்டமாம். ராமன் சொல்றார் அவ்வளவு ஆச்சர்யமான ஹம்ஸம் வந்தது. நான் அதை கவனிச்சுண்டே இருந்தேன். உன்னையே உத்துப் பார்த்தது உடனே திரும்பிப் போய் ஜலத்துல இறங்கி தாமரை இலைல தலைய மறச்சு வெச்சிண்டு அப்படியே ஒளிஞ்சுண்டுடுத்து. அன்னன்ண்டை நாம் போனவுடனே

மறுபடியும் ஏதது வந்துடுத்து. அதுக்காக சிரிச்சேளனுர். அதுககாக சிரிப்பானேனென்று ஸ்தை. அது உன் நடையைப் பார்த்தது. உன் நடை அதனுடைய நடையைவிட அழகாக இருந்தது. நீ போனப்பறம் வெளியே வருவோம்னு. ஸ்த்ரீகள் நடையை நம் நடைக்கு ஒப்பிடறுளேன்னு வெட்கத்தால் உள்ளேபோய ஒளிஞ்சுண்டுடுத்து. நம் பார்யைக்கு அவ்வளவு உசந்த நடைன்னு ஸந்தோஷப்பட்டு எனக்கு சிரிப்பு வந்தது. அந்த ஹம்ஸம் ஒளிஞ்சண்டதைப் பாரத்து சிரிச்சேளனுர். (ஆசார்ய ராமாம்ருதம்).

4. மஹிஷ்டோபசாரே ! மிக மிகச் சிறநத உபசார பூர்வகமான பூஜையை உடையவளே !

எம்பெருமானை விட்டுப் பிரியாதவள். அவன் வல மார்பில் என்றும் உள்ளவள். அவன் ஷோடசோபசாரம் (16 வித உபசாரம்) பெறுகிறன. அப்போதே பிராட்டியும் எல்லாவித உபசாரங்களைப் பெறுகிறுள். அதனுல் மஹிஷ்டோபசாரே என்று துதிக்கப்படுகிறுள்.

5. க்ருதாக வ்யபோஹே ! (உன்னை ஆச்ரயித்தவர்களின்) பாபங்களைப் போக்கடிப்பவளே !

6. க்ருபா குப்த தாஸே ! = தன் (அவ்யாஜ கருணையால்) அடியார்களைக் காப்பவளே !

7. பவத்யாஹ் த்ருஷ்டி லேசோ யஸ்மின் நிபதேத் ஜாது

விபுர்வா நிதம்பாவா ந்ருபோ வா திகீசோ பவேத் ஸோ(அ)பி

தாயே ! உன் கடாக்ஷத்தின் லவலேசமும் யார் மீது விழுகிறதோ அவன அல்பனாக இருந்தாலும்— அவன் மககள் தலைவனாக - அரசனாக அல்லது திக்பாலகனுகவாவது ஆகிறன.

பவத் = உன்னுடைய

த்ருஷ்டி லேசः = அருட்பார்வையின் மிகச் சிறியதாவது

ஆஸாத்ய சேத் = கிடைக்குமாகில்

அல்பஜ்ஞ: அபி = அல்பனான மனிதன் கூட

விஶாம் நாதோ = மக்களின் தலைவனாக, அரசனாக

வா = அல்லது

திஶாம் நாத: = திக்பாலகனாக

ஜாயதே = ஆகிறான்.

8. பிராட்டியின கருணாகடாக்ஷம் பெறுபவன் எத்தனை மேன்மை பெறுகிறான் என்பதை மேலும் கூறுகிறார். அறிவிலியாக இருப்பவன் கூட, பிராட்டியின் அருட் பார்வை பெற்றால் சிறப்பான வாக்வன்மை பெறுகிறான். தேவலோகத்தில் கற்பக வ்ருக்ஷம் உள்ளது. அநதக் கற்பக வ்ருக்ஷத்தில் கற்பகக் கொடிகள் உள்ளன. அந்தக் கொடிகளிலுள்ள மலர்களிலிருந்து தேன் ப்ரவாஹமாக வருகிறது. அந்தத் தேன் போல் இனிமையாகவும் ப்ரவாஹமாகவும் அவன் வாக்கு வன்மை அடைகிறான். என்னே பிராட்டியின் கடாக்ஷத்தின் பெருமை ! இவ்வாறு சொல்வளம் பெற்றவன் ஆயிரம் நாவுடைய ஆதிசேஷனையும் தோல்வி அடையச் செய்கிறது.

9. ஆதிசேஷனுடைய பெருமை யாராலும் கூற இயலாது. பராசர மஹர்ஷி, ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம், இரண்டாம் அம்சம் ஐந்தாமத்யாயத்தில் ஆதிசேஷனைப் பற்றிக் கூறுகிறார்—

தஸ்ய வீர்யம் ப்ரபாவஶ்ச ஸ்வரூபம் ரூபமேவ ச ।

ந ஹி வர்ணயிதும் ஶக்யம் ஜ்ஞாதும் ச த்ரிதஶைரபி ॥

(ஸ்ரீ.வி.பு. 2.5.21)

''அவருடைய வீர்யம், ப்ரபாவம், ஸ்வரூபம், ரூபம் ஆகிய இவைகளைத் தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள். அவர் எம்பெருமானுக்கு

சென்றால் குடையாம் இருந்தால் சிங்காசனமாம்
நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள் என்றும்

புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும்
அணையாம் திருமாற்கு அரவு (முதல் திருவந்தாதி 53)

ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தின் இரண்டாம் அம்சத்தில் ஐந்தாம் அத்யாயத்தில் ஶ்லோகம் 13 முதல் 27 வரை ஆதிசேஷனைப் பற்றிய பல பெருமைகள் காணக்கிடைக்கின்றன. பாதாள லோகங்களுக்குக் கீழே ஆதிசேஷன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். ஸம்ஹாரத்துக்குக் காரணமான, தமோ குணத்திற்கு ஆஶ்ரயமான ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் சரீரமாக இருக்கிறார். பல ஆபரணங்களும் அணிந்து பட்டாடையுடன் விளங்குகிறார். கைகளில் கலப்பையும், உலக்கையும் தாங்குகிறார். இரு புறங்களிலும் காந்திதேவியாலும் வாருணீ தேவியாலும் உபாஸிக்கப்படுகிறார். ஆயிரம் தலைகளையுடைய அவர் கல்பகாலத்தின் முடிவில் தன்னுடைய விஷமயமான அக்னி ஜ்வாலையுடன் கூடிய முகத்திலிருந்து ஸங்கர்ஷணனால் உருவம் பெற்ற ருத்ரனை உண்டாக்குகிறார். அந்த ருத்ரன் ப்ரளய காலத்தில் மூவுலகையும் அழிக்கிறான்.

யம் ஆராத்ய புராணர்ஷி: கர்க: ஜ்யோதீம்ஷி தத்வத: ।

ஜ்ஞாதவாந் ஸகலம் சைவ நிமித்தபடிதம் பலம் ॥ *(2.5.26)*

ஸ்ரீ ஆதிசேஷனை ஆராதித்து அவரிடமிருந்து க்ரஹங்கள், நக்ஷத்ரங்களைப் பற்றி ஶாஸ்த்ரத்தையும் சகுனம், நிமித்தம் இவைகளைப் பற்றியும் அறிந்தார் கர்க மஹர்ஷி.

10. ஸ்வாமி தேசிகன், ஆதிசேஷன் ஜ்யோதிஷஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தகன் என்று கூறுவதாக அமைந்த ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ர வைதாளிக பத்ததியின் நான்காம் ஶ்லோகம்—

உபநதி புஜமந்த்ர: சேஷஸித்தாந்தஸித்தம்
ததிஹ கரண ரக்ஷா ரங்கநாத! த்வமேவ ॥

[illegible]
[illegible]

இதன் திரண்ட பொருள் :- ஹே ரங்கநாதனே ! ஆதிசேஷனால் ப்ரவர்த்திக்கப்பட்ட ஜ்யோதிஷ ஸித்தாந்தத்தில் கூறியபடி, ப்ரயாணத்திற்கு உகந்த வேளை வந்துள்ளது அதை அறிவித்து வைதாளிகர்கள் வேண்டுகின்றனர். பாதுகைகளை ம்ருதுவாகத் திருவடியில் சாத்திக் கொண்டு புறப்பட வேண்டும். பாதுகைகளின் இனிய ஒலியைக் கேட்டு பகவானை ஸேவிக்க ஜனங்கள் வருவார்கள்.

ஐந்து வித சோதிட ஸித்தாந்தத்திற்கு ஆதிசேஷன் ப்ரவர்த்தகன். (ஸ்ரீ.உ.வே. உத்தமூர் ஸ்வாமி வ்யாக்யானம்) வைதாளிகா போதகா: உரிய (காலங்களை)க் கூறுபவர்கள் 10 ஶ்லோகங்கள் கொண்ட வைதாளிக பத்ததியில் முதல் ஶ்லோகமும் கடைசி ஶ்லோகமும் பாதுகே! என்ற விளிவேற்றுமை பெறுகிறது. மற்ற 8 ஶ்லோகங்களும் ஸ்ரீ ரங்கநாதனை அழைப்பதாக அமைந்துள்ளன. ஸ்ரீ வஸிஷ்டர் தசரத குமாரர்களுக்கு நாமகரணம் செய்தார். ஆதிசேஷனின் சிஷ்யரான கர்க மஹர்ஷி ஸ்ரீ பலராமனுக்கும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்கும் கம்ஸனிடமிருந்து ஆபத்து வருமோ என்று பயந்து

அலக்ஷிதோ(அ)ஸ்மின் ரஹஸி மாமகைரபி கோவ்ரஜே।

என் மக்களுக்குக் கூடத் தெரியாதபடி ரஹஸ்யமாக இந்த மாடுகள் உள்ள இடத்தில் நாமகரணம் செய்வீராக என்று கர்கரை வேண்டினார்.

ஏவம் ஸம்ப்ரார்த்திதோ விப்ர: ஸ்வசிகீர்ஷிதமேவ தத்।

சகார நாமகரணம் கூடோ ரஹஸி பாலயோ: ॥

இவ்வாறு ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட கர்கர் அதுவேதான் தன் விருப்பமென்று ரஹஸ்யமாக இரண்டு சிறுவர்களுக்கும் நாமகரணம் செய்தார். (ஸ்ரீமத் பாகவதம் 10 8 10 11)

இத்துணை பெருமை பெற்ற ஆதிசேஷனைவிட அதிக வாக்குவன்மை பெற்றவன் பிராட்டியின் கடாக்ஷத்துக்கு இலக்கானவன்.

இவற்றைக் கூறும் தண்டகத்தின் பகுதி இதோ

கல்பவல்லீ ஸுமாநல்பமாத்வீ ஜரீகல்ப பூயோ

பவஜ்ஜல்ப பாக் கம்ஸஜித் தல்ப பங்கம் கிரா கல்பயதி. மூடோப்யஹோ!

அஹோ! = ஆச்சர்யம்

மூட: அபி = அறிவிலியாக இருந்தாலும்

கல்ப வல்லீ = கற்பகக் கொடியின்

ஸும அநல்பமாத்வீ = ஏராளமான புஷ்பங்களுடைய தேனின்

ஜரீகல்ப = வெள்ளம் போல

பூயோ: பவந் = மேன்மேலும் உண்டாகிற

ஜல்ப பாக் = வாக்கு வன்மையுடையவனாய்

கிரா = வாக்கினால்

கம்ஸஜித் = கம்ஸனை ஜயித்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய

தல்ப = படுக்கையான ஆதிசேஷனுக்கு

பங்கம் = தோல்வியை

கல்பயதி = செய்கிறான்.

பிராட்டியின் கடாக்ஷத்தின் மஹிமை சென்ற இதழிலேயே, ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தில் இந்த்ரனால் செய்யப்பட்ட மஹாலக்ஷ்மீ ஸ்தோத்திரத்திலிருந்து பல ச்லோகங்கள் உதாஹரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீ ஆழ்வானின் ஸ்ரீஸ்தவத்தின் கடைசி இரண்டு ச்லோகங்களை அநுஸந்தித்துத் தலைக்கட்டுவோம்–

யஸ்யா: கடாக்ஷம்ருது வீக்ஷண தீக்ஷிதேந
ஸத்ய: ஸமுல்லஸித பல்லவ முல்லலாஸ ।
விஸ்வம் விபர்யய ஸமுத்த விபர்யயம் ப்ராக்
தாம் தேவதேவ மஹிஷீம் ஸ்ரியமாஸ்ரயாம: ॥

ப்ரளய காலத்தில் ஸகல ஜீவ வர்கமும் பகவானிடம் லயம் அடைந்துள்ளது. இந்த ஸ்லோகத்தின் தாத்பர்யத்தை மஹாவித்வான் காஞ்சி அண்ணங்கராசார்யர் ஸ்வாமி அருளுகிறார் - "ஒரு ப்ரவ்ருத்திக்கும் யோக்ய மன்றியே துவண்டு அஸத் கல்பமாய் கிடக்கையில் "இவ்வாத்ம வர்கத்தை ப்ரவ்ருத்தி க்ஷமமாக வேணும் என்று திருவுள்ளம் பற்றி நின்ற யாவளொரு பிராட்டி அவ்வாத்ம வர்கதகை நோக்கிக் குளிரக் கடாக்ஷிக்க முயன்றவளவிலே, அனைத்தும் துவட்சி நீங்கித் தளிரும் முறியுமாய்ப் பகுகு பசுகென்று விளங்குமே, அந்தப் பிராட்டியை சரணமடைகிறேன் என்கிறார். அதுபோலே அஸத் கல்பனாய் கிடக்கும் அடியேனையும் குளிர நோக்கி ஸத்கோஷ்டியிலே அந்வயிப்பிக்க வேணும் என்னும் ப்ரார்த்தனை இதில் உள்ளுறை"

ஸ்லோகம் 11.

யஸ்யா: கடாக்ஷ வீக்ஷண க்ஷண லக்ஷம் லக்ஷிதா மஹேஸாஸ்யு:
ஸ்ரீ ரங்கராஜமஹிஷீ ஸா மாமபி வீக்ஷதாம் லக்ஷ்மீ: ॥

பிராட்டியின் கடாக்ஷ வீக்ஷணத்திற்கு க்ஷண காலம் பாத்திரமானவர்கள் பாக்யவான்களாகிறார். அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாயகித்தாயார் அடியேனைக் கடாக்ஷிக்க வேணும்.

இரண்டாவது தண்டகத்தின் அநுபவம் தொடர்கிறது. பல விளிவேற்றுமைகள் மூலமாகக் கவி ஸ்ரேஷ்டர் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரின் ஸௌந்தர்யத்தைப் பரவுகிறார்–

1\. மராளீ ப்ரஸரே ! பெண் அன்னத்தின் நடையழகை ஒத்த நடையழகுடையவளே !

பெண்களின் நடையழகை அன்னத்தின் நடையழகோடு ஒப்பிடுவது கவிஞர் மரபு.

ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீ ஹஸ்திகிரி மாஹாத்ம்யத்தில ஸரஸ்வதி தேவியை "அன்ன நடையாள்" "அன்ன அரசேறி வருவாள்" என்கிறார்.

2 கவிஞர் மரபுக்கு மாறாகத் திருமங்கை மன்னனின் சொல்லோவியம் சிறப்பு மிக்கது. திருநறையூர் பெருமானிடம் ஆராக் காதல் கொண்டவர். நூறு பாசுரங்கள் இயற்றிப் பெருமானைத் துதிக்கிறார் பெரிய திருமொழி (6.5.5)ல் திருநரையூர பெண்களின் நடையழகைக் கண்டு வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு அன்னங்கள் மறைந்து கொள்கின்றன எனகிறார்.

பெடையோடன்னம் பெய்வளையார்தம் பின்சென்று

நடையோடு இயலி நாணி யொளிக்கும் நறையூரே

பெய்வளையார் தம் பின் = வளைகளைக் கையில் நிறையப் பெற்ற பெண் மணிகளுக்குப் பினனே,

பெடையோடு அன்னம் = பெண்ணும் ஆணுமான அன்னங்கள்

நடையோடு சென்று = நடந்து போய்

இயலி = ஈடுபட்டு

நாணி = அவர்களைப் போல் நடக்கமாட்டாமே வெள்கி

ஒளிக்கும் நறையூரே = மறையுமிடமான நறையூரே.

(ப்ரபந்த ரக்ஷை)

3. பெடையோடு அன்னம் பெய்வளையார் தம் பின் சென்று

நடையோடு இயலி நாணி ஒளிக்கும் நறையூரே.

இந்தப் பாசுரத்தின் மேலே உள்ள இரண்டு வரிகளுக்கும் ஸ்ரீமத் திருக்குடந்தை ஆண்டவன், அந்த

ஆண்டவனுக்கே உரிய ஹாஸ்யம் இழையோடும் ஓர் அபூர்வமான அர்த்த விஷயத்தை ஸாதித்தாகிறது.

ஸ்வாமியின் வ்யாக்யானம் :

சித்ரகூட பர்வதத்தில ஸீதையோட பெருமாள் ஏகாந்தமாக மந்தாகிநீ நதிக் கரையில் உலாத்திண்டு வரார். அப்படி போயிண்டே இருக்கச்சே ராமன் அப்படி சிரிச்சாராம். ஸீதை அவளும் சிரிச்சாளாம். அவாளும் சிரிப்பா இவாளும் சிரிப்பா. சிரிக்கறதுக்கெல்லாம் காரணமா கேழ்க முடியும்?

அஸ்மிந்மயா ஸார்த்தம் உதாரஶீலே,

ஶிலாதலே பூர்வம் உபோபவிஷ்டா (3.63.12)

ரெண்டு பேரும் வந்து உட்கார்ந்தா. அருகில் நதீ ஜலம் ஓடறது. ஸீதை கேழ்க்கறா ! நீங்க சிரிச்சேளே ! எதுக்காக?ன்னு. ராமன் சொல்றார் - நாம் வரச்சே ஹம்ஸம் எதிர்க்க வந்தது. ரொம்ப அழகாக நடந்து வந்தது.

அன்ன வடிவாள் அசையும் நடையாள்

உயநம் அன்னவரக ஏறிவநவாள்

(மெய்விரதமான்மியம் ஸ்வாமி தேஶிகன்).

ஸ்த்ரீகளைச் சொல்றது. அவா நடை ஹம்ஸ கதியாட்டமாம். ராமன் சொல்றார் - அவ்வளவு ஆச்சர்யமான ஹம்ஸம் வந்தது. நான் அதை கவனிச்சுண்டே இருந்தேன். உன்னையே உத்துப் பார்த்தது. உடனே திரும்பிப் போய் ஜலத்துல இறங்கி தாமரை இலைல தலைய மறச்சு வெச்சிண்டு அப்படியே ஒளிஞ்சுண்டுடுத்து. அன்னஸ்டை நாம் போனவுடனே மறுபடியும் ஏந்து வந்துடுத்து. அதுக்காக சிரிச்சேன்னார். அதுக்காக சிரிப்பானேன்னு ஸீதை. அது உன் நடையைப் பார்த்தது. உன் நடை அதனுடைய நடையைவிட அழகாக இருநதது. நீ போனப்பறம் வெளியே வருவோம்னு. ஸ்த்ரீகள் நடையை நம்

நடைக்கு ஒப்பிடமுடியாமல் வெட்கத்தால் உள்ளேபோய் ஒளிந்துகொண்டுவிட்டது. நம் பார்வைக்கு அவ்வளவு உசந்த நடைகண்டு ஸந்தோஷப்பட்டு எனக்கு சிரிப்பு வந்தது. அந்த ஹம்ஸம் ஒளிந்துகொண்டதைப் பார்த்து சிரிக்கின்றார். (ஆசார்ய ராமாம்ருதம்).

4 மஹிஷ்டோபசாரே ! மிக மிகச் சிறந்த உபசார பூர்வகமான பூஜையை உடையவளே !

எம்பெருமானை விட்டுப் பிரியாதவள். அவன் வல மார்பில் என்றும் உள்ளவள். அவன் ஷோடசோபசாரம் (16 வித உபசாரம்) பெறுகிறான். அப்போதே பிராட்டியும் எல்லாவித உபசாரங்களைப் பெறுகிறாள். அதனால் மஹிஷ்டோபசாரே என்று துதிக்கப்படுகிறாள்.

5. க்ருதாக வ்யபோஹே ! (உன்னை ஆஸ்ரயித்தவர்களின்) பாபங்களைப் போக்கடிப்பவளே !

6. க்ருபா கல்ப்த நாதே ! = தன் (அவ்யாஜ கருணையால்) அடியார்களைக் காப்பவளே !

7. பவத்த்ருஷ்டி லேசோ பவேச்சேத் ததோ
ஜனானாம் வா நிர்ப்பாக்யனாயிருந்தாலும் த்ருஷ்டி

தாயே ! உன் கடாக்ஷத்தின் லவலேசம் யார் மீது விழுகிறதோ - அவன் அல்பனாக இருந்தாலும்— அவன் மக்கள் தலைவனாக - அரசனாக அல்லது திக்பாலகனாகவாவது ஆகிறான்.

பவத் = உன்னுடைய

த்ருஷ்டிலேச: = அருட்பார்வையின் மிகச் சிறியதாவது

யதிபவேச்சேத் = கிடைக்குமாகில்

அல்பஜ்ஞ: நர: = அல்பனான மனிதன் கூட

ஜனானாம் அதிப: = மக்களின் தலைவனாக, அரசனாக

வா = அல்லது

திக்பாலம் நதிப: = திக்பாலகனாக

ஜாயதே = ஆகிறான்.

8. பிராட்டியின் கருணாகடாக்ஷம் பெறுபவன் எத்தனை மேன்மை பெறுகிறான் என்பதை மேலும் கூறுகிறார். அறிவிலியாக இருப்பவன் கூட, பிராட்டியின் அருட் பார்வை பெற்றால் சிறப்பான வாக்வன்மை பெறுகிறான். தேவலோகத்தில் கற்பக வ்ருக்ஷம் உளளது. அந்தக் கற்பக வ்ருக்ஷத்தில் கற்பகக் கொடிகள் உள்ளன. அந்தக் கொடிகளிலுள்ள மலர்களிலிருந்து தேன் ப்ரவாஹமாக வருகிறது. அந்தத் தேன் போல் இனிமையாகவும் ப்ரவாஹமாகவும் அவன் வாக்கு வன்மை அடைகிறான். என்னே பிராட்டியின் கடாக்ஷத்தின் பெருமை ! இவ்வாறு சொல்வளம் பெற்றவன் ஆயிரம நாவுடைய ஆதிசேஷனையும் தோல்வி அடையச் செய்கிறது.

9. ஆதிசேஷனுடைய பெருமை யாராலும் கூற இயலாது. பராசர மஹர்ஷி, ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணம், இரண்டாம் அம்சம் ஐந்தாமத்யாயத்தில் ஆதிசேஷனைப் பற்றிக் கூறுகிறார்—

தஸ்ய வீர்யம் ப்ரபாவச்ச ஸ்வரூபம் ரூபமேவ ச।

ந ஹி வர்ணயிதும் சக்யம் ஜ்ஞாதும் ச த்ரிதசைரபி॥

(ஸ்ரீ.வி.பு. 2.5.21)

''அவருடைய வீர்யம், ப்ரபாவம், ஸ்வரூபம், ரூபம் ஆகிய இவைகளைத் தேவர்களும் அறியமாட்டார்கள். அவர் எம்பெருமானுக்கு

சென்றால் குடையாம் இருந்தால் சிங்காசனமாம்
நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள் என்றும்

புணையாம் மணிவிளக்காம் பூம்பட்டாம் புல்கும்
அணையாம் திருமாற்கு அரவு *(முதல் திருவந்தாதி 53)*

ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தில் இரண்டாம் அம்சத்தின் ஐந்தாம் அத்யாயத்தில் ஸ்லோகம் 13 முதல் 27 வரை ஆதிசேஷனைப் பற்றிப் பல பெருமைகள் காணக்கிடைக்கின்றன. பாதாள லோகங்களுக்குக் கீழே ஆதிசேஷன் எழுந்தருளியிருக்கிறார். ஸம்ஹாரத்துக்குக் காரணமான, தமோ குணத்திற்கு ஆஸ்ரயமான ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் ஶரீரமாக இருக்கிறார் பல ஆபரணங்களும் அணிந்து பட்டாடையுடன் விளங்குகிறார். கைகளில் கலப்பையும், உலக்கையும் தாங்குகிறார். இரு புறங்களிலும் காந்தி தேவியாலும் வாருணீ தேவியாலும் உபாஸிக்கப்படுகிறார். ஆயிரம் தலைகளையுடைய அவர் கல்பகாலத்தின் முடிவில் தன்னுடைய விஷமயமான அக்னி ஜ்வாலையுடன் கூடிய முகத்திலிருந்து ஸங்கர்ஷணனால் உருவம் பெற்ற ருத்ரனை உண்டாக்குகிறார். அந்த ருத்ரன் ப்ரளய காலத்தில் மூவுலகையும் அழிக்கிறான்.

யம் ஆராத்ய புராணர்ஷி: கர்கோ ஜ்யோதீம்ஷி தத்வத: ।
ஜ்ஞாதவாந் ஸகலம் சைவ நிமித்தபடிதம் பலம் ॥ (2.5.26)

ஸ்ரீ ஆதிசேஷனை ஆராதித்து அவரிடமிருந்து க்ரஹங்கள், நக்ஷத்ரங்களைப் பற்றி ஶாஸ்த்ரத்தையும் ஶகுனம், நிமித்தம் இவைகளைப் பற்றியும் அறிந்தார் கர்க மஹர்ஷி.

10. ஸ்வாமி தேஶிகன், ஆதிசேஷனை ஜ்யோதிஷ ஸித்தாந்த ப்ரவர்த்தகன் என்று கூறுவதாக அமைந்த ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ர [illegible] பத்ததியின் நான்காம் ஸ்லோகம்—

[illegible] ஸித்தாந்த [illegible]
[illegible] ரங்கநாத! [illegible]

[illegible]
[illegible]

இதன் திரண்ட பொருள் :- ஹே ரங்கநாதனே ! ஆதிசேஷனால் ப்ரவர்த்திக்கப்பட்ட ஜ்யோதிஷ

ஸித்தாந்தத்தில் கூறியபடி, ப்ரயாணத்திற்கு உகந்த வேளை வந்துள்ளது. அதை அறிவித்து வைதாளிகர்கள் வேண்டுகின்றனர். பாதுகைகளை ம்ருதுவாகத் திருவடியில் சாத்திக் கொண்டு புறப்பட வேண்டும். பாதுகைகளின் இனிய ஒலியைக் கேட்டு பகவானை ஸேவிக்க ஜனங்கள் வருவார்கள்.

ஐந்து வித சோதிட ஸித்தாந்தத்திற்கு ஆதிசேஷன் ப்ரவர்த்தகன். (ஸ்ரீ.உ.வே. உத்தமூர் ஸ்வாமி வ்யாக்யானம்) வைதாளிகா போதகா: உரிய (காலங்களை)க் கூறுபவர்கள் 10 ஸ்லோகங்கள் கொண்ட வைதாளிக பத்ததியில் முதல் ஸ்லோகமும் கடைசி ஸ்லோகமும் பாதுகே! என்ற விளிவேற்றுமை பெறுகிறது. மற்ற 8 ஸ்லோகங்களும் ஸ்ரீ ரங்கநாதனை அழைப்பதாக அமைந்துள்ளன. ஸ்ரீ வஸிஷ்டா தஶரத குமாரர்களுக்கு நாமகரணம் செய்தார். ஆதிசேஷனின் சிஷ்யரான கர்க மஹர்ஷி ஸ்ரீ பலராமனுக்கும் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்கும் கம்ஸனிடமிருந்து ஆபத்து வருமோ என்று பயந்து

அலக்ஷிதோ ஸ்மின் ரஹஸி மாமகைரபி கோவ்ரஜே

என் மக்களுக்குக் கூடத் தெரியாதபடி ரஹஸ்யமாக இந்த மாடுகள் உள்ள இடத்தில் நாமகரணம் செய்வீராக என்று கர்கரை வேண்டினர்.

ஏவம் ஸம்ப்ரார்த்திதோ விப்ர: ஸ்வசிகீர்ஷிதமேவ தத்

சகார நாமகரணம் கூடோ ரஹஸி பாலயோ:

இவ்வாறு ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட கர்கர் அதுவேதான் தன் விருப்பமென்று ரஹஸ்யமாக இரண்டு சிறுவர்களுக்கும் நாமகரணம் செய்தார். (ஸ்ரீமத்பாகவதம் 10.8 10,11)

இத்தனை பெருமை பெற்ற ஆதிசேஷனைவிட அதிக வாக்குவன்மை பெற்றவன் பிராட்டியின் கடாக்ஷத்துக்கு இலக்கானவன்.

இவற்றைக் கூறும் தண்டகத்தின் பகுதி இதோ.

கல்பவல்லீ பஹுஸுமமாத்வீ ஜரீகல்ப பூயோ'பி

பவத் ஜல்பாக: கம்ஸஜித் தல்ப பங்கம் கிரா கல்பயதி.
ஜடோ'பி அஹோ!

அஹோ! = ஆச்சர்யம்

ஜடோ'பி = அறிவிலியாக இருந்தாலும்

கல்பவல்லீ = கற்பகக் கொடியின்

பஹுஸுமமாத்வீ = ஏராளமான புஷ்பங்களுடைய
தேனின்

ஜரீகல்ப = வெள்ளம் போல

பூயோ'பி பவத் = மேன்மேலும் உண்டாகிற

ஜல்பாக = வாக்கு வன்மையுடையவனாய

கிரா = வாக்கினால்

கம்ஸஜித் = கம்ஸனை ஜயித்த ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடைய

தல்ப = படுக்கையான ஆதிசேஷனுக்கு

பங்கம் = தோல்வியை

கல்பயதி = செய்கிறான்.

பிராட்டியின் கடாக்ஷத்தின் மஹிமை சொன்ன இதுபோலவே, ஸ்ரீ விஷ்ணு புராணத்தில் இந்த்ரனால் செய்யப்பட்ட மஹாலக்ஷ்மீ ஸ்தோத்திரத்திலிருந்து பல ச்லோகங்கள் உதாஹரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஸ்ரீ ஆழ்வானின் ஸ்ரீஸ்தவத்தின் கடைசி இரண்டு ச்லோகங்களை அநுஸந்தித்துத் தலைக்கட்டுவோம்-

யஸ்யா: கடாக்ஷம்ருதுவீக்ஷணதீக்ஷிதேந
ஸத்ய: ஸமுல்லஸிதபல்லவமுல்லலாஸ।
விச்வம் விபர்யயஸமுத்தவிபர்யயம் ப்ராக்
தாம் தேவதேவமஹிஷீம் ச்ரியமாச்ரயாம:॥

ப்ரளய காலத்தில் ஸகல ஜீவ வர்கமும் பகவானிடம் லயம் அடைந்துள்ளது. இந்த ச்லோகத்தின்

தாத்பர்யத்தை மஹாவித்வான் காஞ்சி அண்ணங்கராசார்யார் ஸ்வாமி அருளுகிறார். ஒரு ப்ரவ்ருத்திக்கும் யோக்ய மன்றியே துவண்டு அஸத்கல்பமாய் கிடக்கையில் 'இவ்வாத்ம வர்க்கத்தை ப்ரவ்ருத்தி க்ஷமமாக வேணும் என்று திருவுள்ளம் பற்றி நின்ற யாவளொரு பிராட்டி அவ்வாத்ம வர்க்கத்தை நோக்கிக் குளிரக் கடாக்ஷிக்க முயன்றவளவிலே, அனைத்தும் துவட்சி நீங்கித் தளிரும் முறியுமாய்ப் பகுபகென்று விளங்குமே, அந்தப் பிராட்டியை சரணமடைகிறேன் என்கிறார். அதுபோலே அஸத்கல்பனாய் கிடக்கும் அடியேனையும் குளிர நோக்கி ஸத்கோஷ்டியிலே அந்வயிப்பிக்க வேணும் என்னும் ப்ரார்த்தனை இதில் உள்ளுறை.''

ஶ்லோகம் 11.

யஸ்யா: கடாக்ஷவீக்ஷணக்ஷணலக்ஷம் லக்ஷிதா: மஹேஶாஸ்யு:
ஶ்ரீரங்கராஜமஹிஷீ ஸாமாமபி வீக்ஷதாம் லக்ஷ்மீ:॥

பிராட்டியின் கடாக்ஷ வீக்ஷணத்திற்கு க்ஷண காலம் பாத்திரமானவர்கள் பாக்கியவான்களாகிறார். அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீரங்கநாயகித் தாயார் அடியேனை கடாக்ஷிக்க வேணும்.

I. இரண்டாம் தண்டகத்தின் பிற பகுதிகளைப் பார்ப்போம்—

ஸ்ரீ ஶார்ங்கபாணிப் பெருமாள் ஜாஜ்வல்யமாகப் ப்ரகாஶித்துக் கொண்டு ஸேவை ஸாதிக்கிறார். அவர் பக்கலில் ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ ரூபமாக ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரின் ஸேவை. கவிஶ்ரேஷ்டர், ச்லேஷையாக, இரண்டு பொருள் தரக்கூடிய மஹோதாரதா என்று பிராட்டியைப் பற்றிக் கூறுகிறார். மஹா + உதாரதா என்று பிரித்தால் ''மிகவும் உதாரத் தன்மை உள்ளவள்'' என்று ஒரு பொருள். அவர் நாராயணபரோ ஜ்யோதி: - நாராயணனே உயர்ந்த ஜ்யோதி ஸ்வரூபன் எனப்படுபவர். மஹஸ் என்றால் ஜ்யோதி. மஹஸ் தாரதா என்று பிரித்தால் சிறந்த ஜ்யோதி ஸ்வரூபனுக்கு

தாரமாக (பத்நியாக) இருப்பவள் என்பது இரண்டாவது பொருள் இரு பொருள் கொண்ட மஹோதாரதா எப்போதும் அகலகில்லேன் இறையும் என்றிருப்பதாக எல்லா அறிவாளிகளும் (ப்ரஹ்ம ஜ்ஞானிகளும்) கூறுகின்றனர். அந்திகே ஶார்ங்கதந்வாஹ்வயஸ்ய பாஸதே யந் மஹஸ் தத்ப்ரியாயாம் ரமாயாம் மஹோதாரதா நித்ய ஸித்தா த்விதாஸ்தீதி ஸர்வே புதா:

அந்திகே = (ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரின்) பக்கத்தில்

ஶார்ங்கதந்வாஹ்வயஸ்ய = ஸ்ரீ ஶார்ங்கபாணி என்னும் பெயருடைய

யந் மஹஸ் = யாதொரு ஜ்யோதி

பாஸதே = ப்ரகாசிக்கிறதோ

தத்ப்ரியாயாம் = அந்த (ஜ்யோதி ஸ்வரூபனுக்கு) ப்ரியமான

ரமாயாம் = மஹாலக்ஷ்மீ ஸ்வரூபையான ஸ்ரீ கோமளவல்லி நாச்சியாரிடம்

மஹோதாரதா = 1. மிகவும் உதாரகுணமுடைய தன்மை

த்விதா அஸ்தி = 2. பெரிய ஜ்யோதி ஸ்வரூபனின் தாரமாக இருத்தல் என்று இருபொருளும்

நித்ய ஸித்தா = எப்போதும் இருக்கின்றன

இதி = என்று

ஸர்வே புதா: = எல்லா அறிஞர்களும் அநுபவிக்கின்றனர்.

2. ரமே! ஶௌரி ரமே! அரவிந்தாலயே!

ரமே! = லக்ஷ்மியே!

ஶௌரி ரமே = ஶௌரி எனனும் பெருமாளுக்குப் ப்ரியமானவளே!

இங்கு ஶௌரி என்னும் சொல், ஶூரஸேனரின் பேரனான க்ருஷ்ணனைக் குறிக்கும். ஏனெனில் ராஸ

லீலையின்போது கோபிகள் "ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை தங்கள் போக மயக்குகளால் வசப்படுத்திவிட்டதாகக் கர்வம் கொண்டனர். அவர்கள் கர்வத்தைப் போக்கி அவர்களை அநுக்ரஹிக்க எண்ணி அவர்களிடமிருந்து ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் மாயமாக மறைந்தார். அவனைக் காணாமல் கோபிகைகள் வருந்திப் புலம்பியவாறு இங்குமங்கும் அலைகின்றனர். அவர்களைத் தேற்ற ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் அவர்கள் முன் தோன்றினார். இதை ஶுகப்ரஹ்மம் கூறுகிறார். (ஸ்ரீமத் பாகவதம், தஶமஸ்கந்தம் 32 2)

தாஸாம் ஆவிரபூத் ஶௌரி: ஸ்மயமாந முகாம்புஜ: ।
பீதாம்பரதர: ஸ்ரக்வீ ஸாக்ஷாந்மந்மத மந்மத: ॥

ஶௌரியான ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், புன்சிரிப்புடன், மஞ்சள் பட்டாடையுடன், மாலை அணிந்தவராய் மந்மதனுக்கும் மோஹத்தை உண்டாக்குபவராகத் தோன்றினார்.

ஶௌரி என்னும் சொல் வஸுதேவரையும் குறிக்கும். அவர் ஶூரஸேனரின் குமாரர்.

வஸுதேவர் தேவகியைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு தன் புதுமனைவியுடன் ரதத்தில் ஏறிக் கொண்டு வருகிறார். இதை ஶுக மஹர்ஷி கூறுகிறார். (தஶமஸ்கந்தம் 1.20)

ஶௌரி: வஸுதேவ: க்ருதோத்வாஹ:
தேவக்யா ஸஹ ஸம்யாதோ ரதம் ப்ரயாணே ததா ததா

3. அரவிந்தாலயே! = தாமரையில் வஸிப்பவளே!

பத்மே ஸ்திதாம் என்று ஸ்ரீ ஸூக்தம் கூறும் பதமாலயா, அரவிந்தப்பாவை, தாமரையாள் என்றெல்லாம் அவளின் தாமரை வாஸத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள்.

4. மே கதி: ந த்வதந்யே ஸுரா:.
த்வதந்யே = உன்னையல்லால் மற்ற
ஸுரா: = தேவர்கள் (தேவதைகள்)
மே = எனக்கு

கதி: = அடைக்கலம் தருபவர்களாக
ந = இல்லை.

தாயே ! உன்னைத் தவிர எனக்கு வேறு புகல் இல்லை. உன்னையல்லால் வேறு தெய்வங்கள் - தேவதாந்தரங்கள் எனக்கு அடைக்கலம் கொடுக்கவல்லார் அல்லர் - உன்னையே புகலொன்றில்லா வடியேன சரணமாக அடைகிறேன் என்று முந்துற முன்னம் ஸ்ரீ ப்ரபத்தியை உபாயமாக கவிச்ரேஷ்டர் அநுஷ்டிக்கிறார்.

ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜர் சரணாகதி கத்யத்தில் முதல் சூர்ணிகையில் ஸ்ரீ ப்ரபத்தியை முதலில் அநுஸந்தானம் செய்கிறார்.

அகில ஜகந்மாதரம் அஸ்மந்மாதரம் அசரண்ய
சரண்யாம் அநந்யசரண: சரணமஹம் ப்ரபத்யே ।

உலகுக்கெல்லாம் தாயாயும் (முக்யமாக) எனக்குத் தாயாகவும் வேறு ரக்ஷகர் இல்லாதவர்களுக்குக் காப்பாற்றுபவளாக இருக்கிற (லக்ஷ்மியை) வேறு புகலில்லாத நான் சரணமாக (உபாயமாக) அடைகிறேன்.

ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீஸ்துதியில் முதல் ச்லோகத்தின் நான்காம் பாதத்தில் ச்ரியம் அசரண: த்வாம் சரண்யாம் ப்ரபத்யே. பூஸ்துதியில் விச்வம்பராம் அசரண: சரணம் ப்ரபத்யே, இவ்வாறே கோதாஸ்துதியிலும் கோதாம் அநந்ய சரண: சரணம் ப்ரபத்யே என்று ஒவ்வோர் பிராட்டிமாரின் திருவடிகளில் வேறு புகலில்லாதவராக (உபாயமாக) சரணமடைகிறார். லக்ஷ்மீதந்த்ரம் 17-10ல்

ப்ராயச்சித்த ப்ரஸங்கேஷு ஸர்வபாபஸம்ருத்தயே ।
மாமேகாம் தேவ தேவஸ்ய மஹிஷீம் சரணம் வ்ரஜேத் ॥

எல்லா பாபங்களுக்கான ப்ராயச்சித்தத்தைச் செய்ய வேண்டிய ப்ரஸ்தாவத்தில் தேவதேவனான பகவானின் பத்னியான என்னொருத்தியையே சரணமாக அடைய வேண்டும்'' என்பது ஸ்ரீயின் திருவாக்கு.

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் பரதேவதா பாரமார்த்யாதிகாரத்தில் ''பதிக்கு விசேஷணமாய்க் கொண்டு ஸ்ரீயும் பரதேவதையாய் இருக்கும் என்கைக்காக ஸ்ரீமான் என்ற விசேஷணம்'' என்று ஸ்வாமி தேசிகன் அருளுகிறார். அவள் ஸ்ரீ ஆதலால் அவளின் பதி ஸ்ரீமானாகிறார்

ப்ரபாவாந் ஸீதாயா தேவ்யா ஸீதா தேவியினாலல்லவோ அவன் ஒளிமிகுந்தவனாகிறான்.

மேற்சொன்ன அதிகாரத்தில் ''நமக்குப் பெரிய பிராட்டியாருடனே இருந்து என்றும் ஒக்கப் பரிமாறுகிற இவனை ஒழிய ப்ராப்யாந்தரமும் சரண்யாந்தரமுமில்லை. இத் தம்பதிகளே ப்ராப்யமும் சரண்யரும் என்று நிகமிக்கப்பட்டது'' இதன் திரண்ட பொருள் - பெரிய பிராட்டியோடு கூடிய எம்பெருமான்தான் நமக்கு அடையப்பட வேண்டியவரும் நமக்கு அடைக்கலம் அளிப்பவரும் ஆவார்.

ஸ்வாமி தேசிகனின் ந்யாஸ திலகம் மூன்றாம் ச்லோகத்தில்

த்வதாரம்பே தஸ்யா கிரம் அநுவதாதேந மநஸா
ப்ரபத்யே தாமேகாம் ச்ரியம் அகிலநாதஸ்ய மஹிஷீம்।

பெருமாளை சரணாகதி செய்யுமவர்கள முதலில் பிராட்டியை (அவள் வாக்குப்படி - மேலே லக்ஷ்மீ தந்த்ரம் 17-103ல் கூறியபடி) புருஷகாரமாக சரணம் அடைய வேண்டும்.

ஸ்ரீமத் ஸுந்தர காண்டம் 27ம் ஸர்கத்தில் த்ரிஜடையின் ஸ்வப்னமும் அதனடியாக ராக்ஷஸிகளின் பயமும் காரணமாக ஸீதையே தங்களை ஸ்ரீராமனிடமிருந்து பயத்திலே காக்க வல்லாள் என்று பிராட்டியை ப்ரார்த்திக்கின்றனர். ஐந்து அங்கங்களையுடைய ந்யாஸம் (பரந்யாஸம்) என்ற சாஸ்த்ரவிதி இங்கே பூர்ணம் என்பது ஸ்வாமி தேசிகனின் வாக்கு. அது எவ்வாறு சாஸ்த்ர

விதிப்படி ப்ரபத்யாஸம் என்பது ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் பரிகர விபாகாதிகாரத்தில அருளியுள்ளார். "இந்த ஐந்து அங்கங்களையும்" பிராட்டியை ஶரணமாகப் பற்றுங்கோள்" என்று ஸாத்விகப் ப்ரக்ருதியான த்ரிஜடை ராக்ஷஸிகளுக்குச் சொல்லுகிற வாக்யத்திலும் காணலாம். ததலம் க்ரூரவாக்யை: (ஜானகியிடம்) கூறிய கடுமையான சொற்கள் இவ்வளவே போதும். மேலும் கடுமையான சொற்களைக் கூற வேண்டாம் என்பது ப்ராதிகூல்ய வர்ஜநம். அவன் திருவுள்ளத்துக்குப் ப்ரியமில்லாததை விடுதல் என்றும் ந்யாஸத்தின் ஓரங்கம்.

ஸாந்த்வமேவாபிதீயதாம் - நல்ல வார்த்தையே சொல்லப்படட்டும். இது ஆநுகூல்ய ஸங்கல்பம் ப்ரியமானதைச் செய்தல் என்று ப்ரந்யாஸத்தின் மற்றோர் அங்கம்.

ராகவாத்தி பயம் கோரம் ராக்ஷஸாநாம் உபஸ்திதம் — ராகவனிடமிருந்து கோரமான பயம் ராக்ஷஸிகளுக்கு நெருங்கி வந்துள்ளது என்று போக்கற்று நிற்கிற நிலையைச் சொல்லுகையாலே ஆகிஞ்சந்யமும் கார்பண்யமும் சொல்லியாயிற்று. ப்ரணிபாத ப்ரஸந்நா ஹி மைதிலீ ஜநகாத்மஜா । அலமேஷா பரித்ராதும் ராக்ஷஸ்யோ! மஹதோ பயாத் ।

ஹே ராக்ஷஸிகளே! வணங்கின மாத்திரத்தில் ப்ரஸன்னையானவள் ஜனகர் மகளான மைதிலீ பெரிய ஆபத்திலிருந்து காப்பாற்ற இவள் போதும் (இவளால் முடியும்) என்பதால் ரக்ஷிஷ்யதி இதி விஶ்வாஸ: அவஶ்யம் காப்பாற்றுவாள் என்ற மஹாவிஶ்வாஸம். அபியாசாம வைதேஹீம் ஏதத்தி மம ரோசதே வைதேஹியை வேண்டுவோம் இதுவே சரியாகத் தோன்றுகிறது. இத்தால் கோப்த்ருத்வ வரணம் காப்பாற்று என்று வேண்டுதல் சொல்லியாயிற்று. இவ்வைந்துக்கும் அங்கியான ஆத்ம நிக்ஷேபம் "ப்ரணிபாத ப்ரஸந்நா ஹி மைதிலீ ஜநகாத்மஜா" என்பதால் சொல்லப்பட்டது. ஆகையால் ந்யாஸ: பஞ்சாங்க

ஸம்யுக: (பரந்யாஸம் ஐந்து அங்கங்கள் கொண்டது) என்ற ப்ராஸ்தர விதி இங்கே பூர்ணம்''

மனதில் நெருடுகின்ற சில விஷயங்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களில் பலர் பலர் என்றே கூற வேண்டியுள்ளது — தேவதாந்தரங்களையே வணங்குகின்றனர். தேவதாந்தரங்கள் கோயிலுக்குச் செல்லும்போது அருகிலுள்ள பெருமாள் கோவிலுக்குச் செல்வதில்லை. வ்ரதமிருந்து மாலை அணிந்து கூட்டத்தோடு கூட்டமாக மலைக்குச் செல்கின்றனர். நாங்கள் மாங்காடு, திருவேற்காடு கோவில்களுக்குத்தான் செல்வோம் என்று பெருமையாகப் பேசுகின்றனர். தங்கள் வீட்டுக் குழந்தைகளுக்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லாத ஏன் தவறான பொருளைக் கொடுக்கக் கூடிய ஆர்த்தி முதலிய பெயர்களைச் சூட்டுகின்றனர். அமாவாஸ்யை தர்ப்பணங்களோ க்ரஹண கால ஆஹார நியமங்களோ, ச்ராத்தங்களோ ஏதும் கிடையாது. நம் வீட்டில் பெரிய போட்டோக்களோ அத்வைத ஸந்யாஸிகள். இத்யாதி.

நம் பூர்வாசார்யர்களும் இப்போது எழுந்தருளியுள்ள ஆசார்யர்களும் ''ஸ்ரிய:பதியான நாராயணனே நம்மால் ஆஸ்ரயிக்கப்பட வேண்டிய அவன் மட்டும்தான் மோக்ஷம் கொடுக்கவல்லவன். பிறவி வேண்டேன் என்பவர்க்கு ஆசார்யன் மூலமாக பரந்யாஸம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று எத்தனை தடவை அருளியுள்ளனர்.

எம்பெருமானால் மயர்வற மதிநலம் அருளப்பட்ட ஆழ்வார்களில், பரத்வ நிர்ணயம் செய்தவர் பெரியாழ்வார். கூடல் வாதமன்றத்தில் எம்பெருமான் அவர்க்கு ஸேவை ஸாதித்தார். இத்தகைச் சிறப்புப் பெற்ற பெரியாழ்வார் தன் திருமொழி (4-6) காசும் கறையுடை என்ற பத்துப் பாசுரங்களில் கேசவனை, நாராயணனை, கோவிந்தனை, மாதவன், ஸ்ரீதரன் முதலிய எம்பெருமானின் நாமங்களால் பெயரிட்டு அழைத்தால் நம்மன்னை நரகம் புகாள் என்று 10 தடவை அருளுகிறார்.

குருடன் பார்வையுள்ளவன் உதவியுடன் நடப்பதுபோல், நொண்டி ஓடக்காரன் உதவியுடன் ஆற்றைக் கடப்பதுபோல, ப்ரபத்தியைப் பற்றி விசேஷமாக அறியாதவனும் வேறு மோக்ஷோபாயத்தைச் செய்ய சக்தி அற்றவனும் ஆசார்யனின் கருணையால சரணாகதி செய்து கொண்டு மறுபிறப்பற்றவனாய் முடிவிலா பேரானந்தத்தை அடைகிறான். (ந்யாஸ திலகம் 21ம் ஶ்லோகம்) பல உபநிஷத் வாக்யங்கள், இதிஹாஸ புராணங்கள், ஸ்ரீ பாஞ்சராதரம், ஆழ்வார்கள அருளிச் செயலகள் என்று எல்லாவற்றிலும் ஸ்ரீமந நாராயணனின் பரத்வமும் அவனை வஶீகரிக்க ஶரணாகதியே என்று கூறப்பட்டுள்ளன.

திருமங்கை மன்னன் (பெரிய திருமொழி 8.10.3)
மற்றும் ஓர் தெய்வம் உளதென்று இருப்பாரோடு உற்றிலேன்

ஸ்ரீமந நாராயணனைத் தவிர வேறு தெய்வம் உளது என்றிருப்பாரோடு சேரமாட்டோம், கொண்டானையல்லால் அறியாக் குலமகள் போல் - குலசேகராழ்வார். இதுவே நமது நிலைப்பாடு.

சாக்கியம் கற்றோம் சமணங்கற்றோம்
சங்கரனாராக்கிய ஆகம நூலாராய்ந்தோம்
பாக்யத்தால் செங்கட் கரியானைச் சேர்ந்தோம்
யாம் தீதிலமே யெங்கட்கரிய தொன்றில்

என்ற திருமழிசை ஆழ்வார் பௌத்தராகி, சமணராகி, சிவ வாக்யர் என்ற பெயருடன் சைவராகி, பேயாழ்வாரின் அருளால் திருமழிசை ஆழ்வார், திருமழிசைப் பிரான் என்ற விசேஷப் பெயரையும் பெற்றார்.

அவர் தன் நான்முகன் திருவந்தாதியை இவ்வாறு தொடங்குகிறார்.

நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான் நான்முகனும் தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான் படைத்தான். அவரது 96 பாசுரங்களும் நாராயணனே பரதத்வம் என்று பறைசாற்றும்.

5. ஸிந்து கன்யே ! அம்ப ! லக்ஷ்மி ! இந்திரே ! மந்திரேஷ்வக்ஷி
நிக்ஷிப்யதாம் ந: த்வயா இதி ஆநமந்தி

ஸிந்து கன்யே ! = பாற்கடலின் பெண்ணே !

அம்ப = தாயே !

லக்ஷ்மி ! = மஹாலக்ஷ்மியே !

இந்திரே ! பெரிய ஐஶ்வர்யத்தை உடையவளே

ந: மந்திரேஷு = எங்கள் க்ருஹங்களில்

த்வயா ! = உனனால்

அக்ஷி நிக்ஷிப்யதாம் = கடாக்ஷம் வைக்கப்படட்டும்

இதி = என்று

ஆநமந்தி = நமஸ்கரிக்கிருர்கள்

1. இரண்டாவது தண்டகத்தின் இறுதிப் பகுதியில பிராட்டியின் திருமுக மண்டலத்தின் ஶோபையையும் அவளது கரிய கூந்தலின அழகையும் பலவாருகத துதிககிருர் கவிவரர். அவ்யாஜ வாதஸல்யத்தால் தன்னே வணங்குபவர்களே மிகுந்த மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்துகிருள்.

ப்ரகாமம் ஜகந்தி ப்ரமோதோல்லஸந்தி த்வயாऽமூநி ஸந்தி

அமூநி ஜகந்தி = இந்த உலகங்கள்

த்வயா = உன்னால் - உன் அவ்யாஜ வாத்ஸல்யத்தாலே

ப்ரகாமம் = சிறப்புடன்

ப்ரமோத = ஸந்தோஷத்தினுல்

உல்லஸந்தி = மேன்மையுடன் விளங்குகின்றன.

2. பிராட்டியின் திருமுக மண்டலம் சந்த்ர கிரணங்களின் ஶோபையை ஒத்தது. அவளது கரிய கூந்தல்கள் கருத்த மேகக் கூட்டங்கள் போலுள்ளன.

பூர்ண சந்த்ரன் போன்ற திருமுகம். சந்த்ர கிரணங்கள் கூந்தலிலும் ஒளிறுகிறது. அதைப் பார்த்தால் வெளுப்பான

கயிறுகளால் கட்டப்பட்ட கருங்கூந்தல்கள் இருட்டு போல் விளங்குகின்றன. முகம் கங்கா ப்ரவாஹம் போல் வெண்மையாகவும் கரிய கூந்தல் கருத்த யமுநா ப்ரவாஹம் போல் உள்ளது. மல்லிகை மாலைகளை அழகாகத் திருக்குழல்களில் அணிந்து சிறப்பாகப் ப்ரகாஶிக்கிறாள். இதற்கான தண்டகத்தின் பகுதி இதோ :

ஸ்புரத் சந்த்ர ரஶ்மிச்சடா மிஶ்ரிதேநேவ மேக வ்ரஜேன ஸ்வ வக்த்ராத்மநா பூர்ண சந்த்ரேண பாஶ்சாத்யதேஶே ஸிதை ரஜ்ஜு ஜாலை: நிபத்தாத்மநா இவ அந்தகாரேண கங்கா ஜரீ ஸங்கபாஜேவ ஸூர்யாத்மஜா, ஸ்ரோதஸா மல்லிகா மாலிகா ஶோபிநோ கேஶபாஶஸ்ய நீல ப்ரகாஶஸ்ய ஸம்ஶோபதே!

ஸ்புரத் = ப்ரகாஶிக்கின்ற

சந்த்ர ரஶ்மி = சந்த்ர கிரணங்களின்

சடா மிஶ்ரிதேந = அழகோடு கலந்த

மேகவ்ரஜேந இவ = மேகக் கூட்டங்கள் போலவும்

ஸ்வ வக்த்ராத்மநா = தன் திருமுகமாகிற

பூர்ண சந்த்ரேண = முழு மதியாலே

பாஶ்சாத்யதேஶே = பின் புலத்தில்

ஸிதை: = வெளுப்பான

ரஜ்ஜு ஜாலை: = கயிறுகளின் தொகுதியால்

நிபத்தாத்மநா = கட்டப்பட்ட உருவையுடைய

அந்தகாரேண இவ = இருட்டு போல் (கரிய தன்மை உள்ளதும்)

கங்கா ஜரீ = கங்கையின் ப்ரவாஹத்தோடு

ஸங்கபாஜா = சேர்க்கை, பெற்ற

ஸூர்யாத்மஜா ஸ்ரோதஸா இவ = ஸூர்யனின் பெண்ணான யமுனையின் ப்ரவாஹம் போன்றதும்

மல்லிகா மாலிகா = மல்லிகை மாலைகளால்

ஸோபிநா - அழகாக இருப்பதான

நீலப்ரகாஸேந = (கரு) நீலமான காந்தியையுடைய

கேஸபாஸேந = திருக்குழல்களால்

ஸோபிதே = அழகாகப் ப்ரகாஸிப்பவளே!

ஸௌர்யாத்மஜா என்பதைப் பற்றி ஒரு சிறிய குறிப்பு : த்வஷ்டா என்பவர் ரூபாணாம் அதிபதி: என்று வேதத்தில் போற்றப்படுபவர். அவருடைய பெண் ஸுவர்சலா. அவள் ஸூர்யனின் மனைவி. அவர்களுக்கு மூன்று குழந்தைகள். யமன், யமுனா, வைவஸ்வத மநு.

ஸுவர்சலாவால் ஸூர்யனுடைய வெப்பத்தைத் தாங்க இயலவில்லை. சாயா என்ற தன் நிழலை ஓர் உருவமாகப் படைத்தாள். அவளிடம் "நீ ஸூர்யனுக்குப் பணிவிடை செய். நான் தவம் செய்யச் செல்கிறேன்" என்று கூறி ஸுவர்சலா சென்றாள். சாயாதேவி ஸூர்யனிடம் தப்தி, ஸாவர்ணிமநு, ஶ்ருதகர்மா என்று மூன்று குழந்தைகளைப் பெற்றாள். ஶ்ருதகர்மா தான் ஶனீஸ்வரனின் இயற் பெயர். யமன் மூலமாகச் சாயா தேவியைப் பற்றி அறிகிறான் ஸூர்யன். ஸுவர்சலாவைத் தேடி அலைகிறான் ஸூர்யன். கடைசியில் அவளைக் கண்டு பிடித்து அவளிடம் தன் தேஜஸ்ஸால் அஶ்வினி தேவர்கள் என்னும் இருவரைத் தோற்றுவிக்கிறான். யமன் ஶ்ருதகர்மா என்னும் ஶநீஸ்வரனின காலை ஒடித்து விடுகிறான். அதனால் அவன் ஶநைஶ்சர: மெதுவாகச் செல்பவன் ஆனான். அதனால் ஒரு ராசியில் 2-1/2 வருடங்கள் இருக்கிறான். பரம சிவனைக் குறித்துத் தவம் செய்து ஶநைஶசரன் ஶநீஶ்வரன் ஆனான். நல் ஆறு = நல்ல வழி நல் ஆறு மருவி நள்ளாறு. திரு நள்ளாறு என்று ஆயிற்று.

ஸ்ரீ கோமளாதண்டகத்துக்கு வருவோம் —

பிராட்டியின் திருக்குழல்களின் சிறப்பைப் பட்டியலிடுகிறார்.

திருக்குழல்கள் மேகக் கூட்டம் போன்றவை மேகங்கள் படிந்த போல மென்மையானவை. [illegible] ஸ்ரோதஸா என்பதால் மழையின் கருமையும் குளிர்ச்சியும் நீட்சியும் த்வனிக்கின்றன

நீலாம்பகாம்பே என்பதாலும் கருமை கூறப் பெறுகிறது. மல்லிகாமாலிகா என்பதால் மணம்.

இருவெ பூக் கூறி நக்கையில் திருமங்கை மன்னன் ஐம்பால்ஓதியை ஆகத்து இருத்தினாய் என்பார்

ஐம்பால் = ஐந்து குணங்களையுடைய

ஓதியை = கூந்தலை உடைய பிராட்டியை (அன்மொழித் தொகையால்)

ஆகத்து = திருமார்பில்

இருத்தினாய் = நிலையாக இருக்கச் செய்தாய்

ஓதி (கூந்தல்)யின் ஐந்து குணங்கள். மென்மை, கருமை, நீட்சி, குளிர்ச்சி மணம்.

இவ்வைந்து குணங்களும் கோமளவல்லித் தாயாரின் குழற்கற்றையில் உள்ளன என்பதை மேலே பார்த்தோம்

3. இரண்டாவது தண்டகத்தைத் தலைக் கட்டும் முகமாகப் பிராட்டியை "நின் திருமேனி தங்கம்போல் மிளிர்கிறது. எனினும் உன்னை க்ருஷ்ண காந்தே என்று ஸ்தோத்தரிக்கின்றனர். க்ருஷ்ணகாந்தே என்பதற்கு இரண்டு பொருட்கள் உண்டு. ஒன்று கரிய திருமேனியுடையவளே! இரண்டு ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்குப் ப்ரியமானவளே! பிராட்டியே! [illegible]

ஹேமாபா அபி த்வம் ஸ்தூயஸே க்ருஷ்ணகாந்தே।

[illegible]

த்வம் - நீ

ஹேமாபா அபி - தங்கத்தின் காந்தியையுடையவளாக இருந்தாலும்

க்ருஷ்ண காந்தே - கரிய காந்தியையுடையவளே

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்கும் ப்ரியமானவளே !

அத்புதம் இது ஆச்சர்யமானது

ப்ரஸீத - அருள் புரிவாயாக

இதி - என்று

ஸாதுபி: - நல்லோர்களால்

ஸம்ப்ரார்த்யஸே - வேண்டப்படுகிறாய்.

அவள் ஹேமாபா தங்கத்தின் ப்ரகாசம் உடையவள். அவளை ஹிரண்யவர்ணாம் என்று ஸ்ரீஸூக்தம் வர்ணிக்கும். ப்ரஹ்ம புராணத்திலுள்ள ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரத்தின் த்யான ச்லோகங்களின் ஸுத்தகநக ஸங்காசம் = மிளிர்கின்ற தங்கத்திற்கு ஸமமான திருமேனியுடையவள். தப்த ஹாடக வர்ணிநீம் = உருக்கிவிடப்பட்ட தங்கத்தின் நிறம் கொண்டவள். இவ்வாறுள்ள பிராட்டியைக் கருப்பான காந்தியை உடையவளே என்று கவிச்ரேஷ்டர் கூறுகிறார். அவன் க்ருஷ்ணன் - கருப்பானவன்-

கண்ணா ! நான்முகனைப் படைத்தவனே ! காரணா ! கரியாய - பெரியாழ்வார் (5.1.6)

கருவுடை மேகங்கள் கண்டால் உன்னைக் கண்டால் ஒக்கும் கண்கள், மின்னு மாமழை தவழும் மேகவண்ணா ! (திருநெடுந்தாண்டகம் - 30) கார் கலந்த மேனியன் (திருவிருத்தம்-86) ஆழ்வார்கள் மட்டுமல்ல. யாதவர்களின் குலகுருவான கர்கக மஹர்ஷி ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்கு நாமகரணம் செய்யும் போது நந்த கோபரிடம் கூறியது (ஸ்ரீமத் பாகவதம் தசமஸ்கந்தம் 8 13)

ஆஸந் வர்ணாஸ்த்ரயோ ஹ்யஸ்ய க்ருஹ்ணதோ அநுயுகம் தநு:।

சுக்லோ ரக்தஸ் ததா பீத இதாநீம் க்ருஷ்ணதாம் கத:॥

ஸம்பவாமி யுகே யுகே என்றருளியவர் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் ஒரு வர்ணமுடைய திருமேனியுடன்

விளங்குகிருர். வெண்மை, சிகப்பு, மஞ்சள் என்ற வர்ணங்களைப் பெற்றவர் இப்போது கறுத்த வர்ணத்தை அமைந்துள்ளார். அதனுல் அவர் க்ருஷ்ணன் என்ற பெயர் பெறுகிருர்.

कृषिर्भूवाचकश्शब्दो णश्च निर्वृतिवाचकः ।

तयोरैक्यं परं ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयते ॥

कर्षणात् कृष्णः தன் ஸௌந்தர்யத்தால் நம் மனதைத் தன் பால் இழுப்பவர் என்றும் பொருள் கூறுவர். அவன் கரியவனானதால் அவனும் கரிய திருமேனியுடையவன் க்ருஷ்ணகாந்தே என்று கவிவரர் கூறுகிருர்.

ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரத்தில் இந்த்ரநீல பத்ததியில் (20) ச்லோகம் 14,15ல் பாதுகா தேவியும் அவனுக்குத் தகுந்தவளாகச் செய்து கொள்கிருன்.

பாதுகைகளில் இந்த்ர நீலக் கற்கள் இழைக்கப்பட்டுள்ளன.

ச்லோகம் : 14 :- க்ருஷ்ணாநுரூப ஹரி நீல விசேஷ த்ருச்யா - க்ருஷ்ணனுக்கு அவன்போல் ரூபமுள்ள இந்த்ரநீலக் கற்களால் விசேஷமாகக் காணக் கிடைப்பவள். இங்கு ஹரிக்கு ஸமமாக இருப்பதற்காக ஹரி நீலம் என்று தேசிகன் அருள்வது கவனிக்கத்தக்கது.

ச்லோகம் 15 :- க்ருஷ்ணாந்தரங்க ருசிபி: ஹரிநீல ரத்னை:

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுக்கு அந்தரங்கமான (மிக இஷ்டமான) ஹரி நீல ரத்னங்களைப் பாதுகை பெற்று அவனுக்கு அநுரூபையாகிறது.

ஸ்வாமி தேசிகன் அவனையும் ஹரி நீல சிலா விபங்க நீல: (கோபால விம்சதி 12) இதன் பொருள்—

இந்த்ர நீல மணித் துண்டம் போல் நீல நிறமானவன்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ண காந்தையை நாமும் வணங்கி அடுத்த தண்டகதுக்குச் செல்வோம்

மூன்றாம் தண்டகம்.

सुमशरललनाभिरामे ! कृतापदविरामे ! रमे ! शार्ङ्गिरमे ! सदा सादरा मे मनोवृत्तिरास्तां त्वयि श्रीः । स्फुटं मूर्धजानां द्विधा संविभक्तात्मनां अन्तरे भास्वता भव्यसिन्दूर रेखान्वितेनाऽम्बुदान्तर्ललत्चञ्चलावल्लि सन्देह सन्दायिना दीर्घ सीमन्तमार्गेण सभूषितं, कुङ्कुमैरूषितं, सूक्ष्म लक्ष्मान्वितार्धेन्दुतुल्येन कस्तूरिका चित्रकोद्भासिना फालभागेन चोद्भासितम्, रोचना वासितं, मञ्जिमाध्यासितं, मन्दहासैः सितं, वक्त्रकान्ति प्रवाहोन्थ- वीचि भ्रमाधायिना रुद्रनेत्राग्निनाऽस्यापि सार्धं मया मा स्म भूद्दाहकर्मेति निश्चित्य मातृत्व संबन्धतः सूनचापाहितेनेव चापोत्तमेन भ्रुवोर्द्वन्द्वतः शोभमानं, श्रिया निस्समानं, निरस्तेन्दुमानं, श्रवः पूर्नीलोत्पलद्वन्द्वमाध्वीकपानार्थं अभ्यागताभ्यां, पुरो वीक्ष्य नासात्मक चम्पकं तद्भयेनेव पारिप्लवाभ्यां इवेन्दिन्दिराभ्यां मणीकर्णताटङ्करश्मि प्रवाह स्फुरन् मीनशङ्कावहाभ्यां, लसल्लोचनाभ्यां, ज्वलत्कुण्डल-द्वन्द्वरत्नप्रभाचित्रिताभ्यां मुराराति लीलामणी दर्पणाभ्यां कपोलस्थलाभ्यां श्रितं, लोचनेन्दीवर-त्विड् भ्रमाधायि - नीलोत्पलालङ्कृत श्रोत्रयुक्तं, सुखोत्पादशक्तं, प्रसादानुपन्नं, स्व पर्वोत्थित भ्रान्ति सन्दायि मुक्ता लसन् नासिकावशवल्ली उज्ज्वल वक्त्र चन्द्रान्तरुद्भासिपीयूषबिन्दु भ्रमाधायि दन्ताश्रितं सन्दधत्यां मुखम् ॥ ३ ॥

ஸுமசரலலநாபிராமே ! க்ருதாபத்விராமே ! ரமே ! சார்ங்கி ரமே ! ஸதாஸாதரா மே மநோவ்ருத்திராஸ்தாம் த்வயி ஸ்ரீ: । ஸ்புடம் மூர்த்தஜாநாம் த்விதா ஸம்விபக்தாத்மநாம் அந்தரே பாஸ்வதா பவ்யஸிந்தூர ரேகாந்விதேநாம்புதாந்தர்லலச் சஞ்சலாவல்லி ஸந்தேஹ ஸந்தாயிநா தீர்க்க ஸீமந்த மார்கேண ஸம்பூஷிதம், குங்குமை ரூஷிதம், ஸூக்ஷ்ம லக்ஷ்மாந்விதார்த்தேந்து துல்யேந கஸ்தூரிகா சித்ரகோத்பாஸிநா பாலபாகேந சோத்பாஸிதம், ரோசநா வாஸிதம், மஞ்ஜிமாத்யாஸிதம், மந்தஹாஸைஸ்ஸிதம், வக்த்ர காந்தி ப்ரவாஹோத்தவீசி ப்ரமாதாயிநா, ருத்ர நேத்ராக்நிநாஸ்யாபி ஸார்த்தம்

மயாசமாஸ்மரூத் தாவகாமேதி நிப்ஸீதயாமாத் நதவளைபந்தக ஸீந காபா ஷிதேநேவ சாபோத்தமேந ப் நவோத்வந்த்வத: லோபமாநம், ப்ரியாநிஸ்ஸைமாநம், நிரஸ்தேந்துமாநம், ப்ரவாபூர நீலோத்பலத்வந்த்வ மாத்விகாபநாத்தம் அப்யாகதாப்யாம் புரோ விக்ஷ்ய தளைத்மகம் சம்பகம் தத்பயேநேவ பாரிப்லவாப்யாம் நிவேந்திந்திராப்யாம் மணிகர்ண தாடங்க ரஸ்மி பரவாஹ ஸ்புரத் நீ மங்களவஹாப்யாம், புகே ஸ்ரிய பந்துப்ரமாத், ஆகதாப்யாம், ஸ்ணல்லோசதாப்யாம், ஜ்வலத் குண்டல த்வந்த்வ ரத்நப்ரபாசித்ரிதாப்யாம். புராரதி லீலாமணிதர்பணாப்யாம் கபோலஸ்தலாப்யாம் ப்ரிதம், லோசநேந்தீவா த்விட் ப்ரமாதாயி நீலோத்பலாலங்க்ருத ஸ்ரோத்ரயுக்மம், ஸ ரகோத்ஸாதபக்தம், ஸௌதாதுஷக்தம், ஸ்வ பக்வோத்திதப்ராந்தி ஸந்தாயி முக்தாலஸந் நாஸிகா வம்ஸ உல்லஸ்ஜ்வலம், வக்த்ர சந்த்ராந்த நத்பாஸி பீயூஷபிந்துப்ரமாதாயி தந்தப்ரதம் ஸந்ததத்யாம் முகம் ॥ 3

மூன்றும் தண்டகத்தின் ப்ரதிபத அர்த்தமும் விளக்க உரையும்

1. ஸாம ஸர லஸநாபிராமே !

ஸாம ஸர - புஷ்பங்களையே அம்புகளாக உடையவனான மன்மதனுடைய

லஸநா - பத்நீயான ரதியைக் காட்டிலும்

அபிராமே ! = அழகானவளே !

ரதியைக் காட்டிலும் பிராட்டி அழகானவள் எம்பெருமானும் ஸாக்ஷாத் மந்மத மந்மத:

மன்மதன் தான் மிக அழகானவன் என்ற திமிர் உள்ளவன். எம்பிரான் அவன் கொழுப்பைப் போக்கும் ஸௌந்தர்ய முடையவர்.

கந்தர்ப்ப தர்ப்ப ஹர ஸுந்தர திவ்ய மூர்த்தே" !

(ஸ்ரீ வேங்கடேச ஸுப்ரபாதம் ஸ்லோகம் 29)

கந்தர்ப = மன்மதனின் தர்ப = திமிரை (கொழுப்பை)

ஹர = போக்கடிக்கின்றதான ஸுந்தர திவ்ய மூர்த்தே = அழகிய திருமேனியுடையவரே !

2. கருதாபத் விராமே !

வேறு புகலில்லாமல் உன்னையே உபாயமாகவும் புருஷகாரமுமாக அண்டிய ஆச்ரிதர்களுடைய ஜனன மரண ஸம்ஸாரமாகிய ஆபத்திலிருந்து ஓய்வளித்து ரக்ஷிப்பவளே!

இவ்வாறு உபாய பூதையாகவும புருஷகார பூதையாகவுள்ள பிராட்டியை ஸானுகத ஸார்த்தவாஹயலோ என்று கூறத் தட்டில்லை.

''ப்ரபன்னர்களின் கூட்டத்தை எம்பெருமானிடம் அழைத்துச் செல்லும் ஸ்வபாவம் உடையவள்'' என்பது இதன் பொருள்.

இந்தச் சொற்றொடர் பாதுகைகளுக்கன்றோ ஸ்வாமி தேசிகனால் அருளப்பட்டது. (ஸ்ரீ பாதுகா ஸஹஸ்ரம் ப்ரபாவ பத்ததி - ச்லோகம்-36) பாதுகையும் பிராட்டியும் வேறல்ல என்று ஸ்வாமி தேசிகனின் திருவுள்ளம் போலும். ஏனெனில், பாதுகை திருவயோத்திக்கு திரும்பிவந்ததைக் கூறும் ப்ரதி ப்ரஸ்தான பத்ததியில் ச்லோகம் 16ல், அயோத்தி மக்கள் பாதுகையை ஸீதாப் பிராட்டியாகவே பார்த்தனர் என்று அருளியுள்ளார்.

த்ரஸ்யந்தி ததா ராகவபாதரக்ஷே!
ஸீதாமிவ த்வாம் விநிவர்த்தமாநாம் ।
ஆனந்தயோத்யாபுர ஸுந்தரீணாம்
ஔத்ஸுக்ய லோலாநி விலோசநாநி ॥

(கருத்து) ஏ பாதுகையே! நீ திரும்பி வருகிறபோது ஸீதை வருகிறாள் என்று நினைத்துக் கொண்டு பட்டணத்து ஸ்த்ரீகளுடைய கண்கள் உன்னைப் பார்க்க ஆசைப்பட்டன. (ஸ்ரீமத் தேரழுந்தூர் ஆண்டவனின் வ்யாக்யானம்).

3. ரமே! சார்ங்கி ரமே

ரமே = லக்ஷ்மியே! சார்ங்கி ரமே = ஸ்ரீ சார்ங்கபாணிக்குப் பிரியமானவளே!

4. பிராட்டியின் திருமுக மண்டலத்தின் சோபையைப் பலவாறாகத் துதிக்கிறார்.

பிராட்டியின் திருக்குழல் கற்றைகள் இரண்டு இணையான பகுதிகளாய பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தக் கேசங்களின் நடுப்பகுதியில் மங்களகரமான ஸிந்தூரம் கோடாகக் கிறப்பட்டுள்ளது.

ஸ்புடம் மூர்தஜாநாம் த்விதா ஸம்விபக்தாத்மநாம்

அந்தரே பாஸ்வதா பவ்ய ஸிந்தூர ரேகாந்விதேந

த்விதா = இரண்டு பகுதிகளாக

ஸம்விபக்தாத்மநாம் - பிரிக்கப்பட்ட தன்மையையுடைய

மூர்தஜாநாம் = கேசங்களுடைய

அந்தரே = நடுவில்

ஸ்புடம் = தெளிவாக

பாஸ்வதா = ப்ரகாசிக்கின்ற

பவ்ய = மங்களகரமான

ஸிந்தூர ரேகா = ஸிந்தூரக் கோடு என

அந்விதேந = கூடிய (குழற் கற்றைகள்)

இரண்டு ஸமமாகப் பிரிக்கப்பட்ட வகிட்டில் ஸிந்தூரக் கோடு மிளிர்கிறது. இது அவளுடைய மங்கலத் தன்மையைக் கூறுகிறது என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?

ப்ரஹ்மபுராணத்தில் உள்ள ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் ப்ரஹ்ம தேவருக்கு பகவானால் அருளப்பட்டது. அந்த ஸஹஸ்ரநாமாவளியில், 448ம் திருநாமம் மங்கள தேவதாயை நம: 904வது திருநாமம் ஸர்வ மங்களாயை நம: 1007வது திருநாமம் ஸர்வ மங்கள மாங்கல்யாயை நம: அவள் மாதிரியே அவரும்

பவித்ராணாம் பவித்ரம் யோ மங்களாநாம் ச மங்களம் என்று பீஷ்மர் ஸ்ரீ விஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரத்தின் முன்னுரையில் தர்ம புத்ரருக்கு அருளிய வாக்கு. மங்களங்களுக்கெல்லாம் சிறந்த மங்களமானவர். அவர்

பத்னீ கேபாங்களின் நடுவில் ஸிந்தூரமணிந்து மங்கள நாயகியாக ஸேவை ஸாதிக்கிறாள்.

எல்லையற்ற பெருமையுடைய பிராட்டி மங்களப் பொருட்களுக்கெல்லாம் மங்களம் தருபவள் என்று ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகனின் மங்களாசாஸனம்.

மாநாதீத ப்ரதித விபவாம் மங்களம் மங்களாநாம்

5. பிராட்டியின் கேசம் கறுதத மேகம் போலுள்ளது. இரண்டாகப் பிரித்துப் பின்னப்பட்ட கூந்தல் அழகாக அசைகிறது. அதைப் பார்த்தால் மேக மண்டலத்தில் ஏற்படும் மின்னலோ என்ற ப்ரமை உண்டாகிறது.

அம்புதாந்தர் லஸச் சஞ்சலா வல்லி

ஸந்தேஹ ஸந்தாயிநா தீர்க ஸீமந்தமார்கேண ஸம்பூஷிதம், குங்குமை ரூஷிதம்

அம்புதாந்த: - மேகத்திற்குள்

லஸத் = ஒளிர்கின்ற

சஞ்லா, வல்லீ = மின்னல் கொடியோ என்ற

ஸந்தேஹ = ஸந்தேஹத்தை

ஸந்தாயிநா = கொடுப்பதானதும்

தீர்க = நீளமான

ஸீமந்த மார்கேண = வகிட்டினால்

ஸம்பூஷிதம் = அலங்கரிக்கப்பட்டதும்

குங்குமை: = குங்குமத்தால

ரூஷிதம் - (அலங்காரமாக) பூசப்பட்டதும் இவ்வாறான குழற்கற்றை உடையவள்.

6. பிராட்டியின் திருநெற்றி பிறை சந்திரன் போல் விளங்குகிறது. நெற்றியில் குங்குமமும் கஸ்தூரி

திலகமும் சோபையைக் கூட்டுகின்றன. கஸ்தூரி திலகம் சிறு கறுப்பாக இருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால், பிறை சந்திரனில் காணப்படும் மறு (களங்கம்) மாதிரி இருக்கிறது. திருநெற்றியில் உள்ள கோரோசனையின் மணம் எங்கும் பரவுகிறது.

ஸூக்ஷ்ம ச்லக்ஷ்மாந்விதார்த்தேந்து துல்யே கஸ்தூரீ சித்ரகோஜ்வலிதே பாலபாகே உஜ்வலிதம் ரோசநா வாஸிதம்

ஸூக்ஷ்ம = மிகச் சிறிய

ச்லக்ஷ்ம = அடையாளத்தோடு

அந்வித = கூடிய

அர்த்தேந்து = பாதி சந்திரனுக்கு

துல்யே = ஸமானமானதும்

கஸ்தூரீ சித்ரக = கஸ்தூரி திலகத்தினால்

உஜ்வலிதே = விளங்குகின்ற

பால பாகே = திருநெற்றியுடன்

உஜ்வலிதம் = விளங்குவதாகவும்

ரோசநா = கோரோசனையின்

வாஸிதம் = வாஸனையோடு கூடியதும்

7. திருமுக மண்டலத்தின் அழகு மேலும் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

அவளது புன் முறுவல் திருமுகத்துக்கு அழகூட்டுகிறது. திருமுகத்தின் காந்தியாகிற வெள்ளத்தில் தோன்றிய அலைகள் போலுள்ளது பிராட்டியின் இரு புருவங்கள். புருவங்கள் அழகாக வளைந்துள்ளன. வில்லின் வடிவுள்ளவைகளாக இருக்கின்றன. அவைகளை நோக்குங்கால், சிவனால் எரிக்கப்பட்ட மன்மதன் தன் வில் அழியாமல் இருக்கும் பொருட்டுத் தன் தாயாரிடம் அந்த

வில்லைக் கொடுத்துச் சென்றுனோ ? அந்த வில் தாயாரின் புருவ உருவில் வில் வடிவமாக உள்ளது போலும்

மஞ்ஜிமாத்யாஸிதம், மந்தஹாஸை: ஸிதம், வக்த்ர காந்தி ப்ரவாஹோத்த வீசி ப்ரமாதாயிநா ருத்ர நேத்ராக்நிநாஸ்யாபி ஸார்த்தம் மயா மாஸ்ம பூத் தாஹகர்மேதி நிச்சித்ய மாத்ருத்வ ஸம்பந்தத: ஸ்மரேணாபி தேவ்யா: ப்ரதத்தம் புருவோர் த்வந்த்வத: சோபமானம்

மஞ்ஜிமா = ஸௌந்தர்யம்

அத்யாஸிதம் = குடி கொண்டிருப்பதும்

மந்தஹாஸை: = புன்முறுவல்களால்

ஸிதம் = வெண்மையாகவும் (உண்மையாகவும பரிஹாஸமில்லாததும்)

வக்த்ர = முகத்தினுடைய

காந்தி ப்ரவாஹோத்த = காந்தியாகிற வெள்ளத்திலிருநது உண்டான

வீசி = அலையோ என்ற

ப்ரமாதாயிநா = ப்ரமத்தை (தவறான எண்ணத்தை) கொடுப்பதும்

ருத்ர = சிவனுடைய

நேத்ர அக்நிநா = கண்ணிலிருந்து தோன்றிய நெருப்பினால்

மயா ஸார்த்தம் = என்னுடன் கூட

அஸ்யா அபி = இதனுடையவும்

தாஹ கர்ம = எரிந்து போவது

மா ஸ்ம பூத் = ஏற்பட வேண்டாம்

இதி நிச்சித்ய = என்று தீர்மானித்து

மாத்ருத்வ = அன்னை என்னும்

ஸ்மரேண = மன்மதனால்

ஆஹிதே = வைக்கப்பட்ட

சாபோத்தமே இவ = சிறந்த வில் போன்ற

ப்ருவௌ ... = இரு புருவங்களால்

பாஸமாநம் = ப்ரகாசிப்பதுமானதும்

8. ச்ரியா நிருபமாநம் நிரஸ்தேந்துமாநம்

ச்ரியா = (திருமுகத்தின்) சோபையினால்

நிருபமாநம் = இணையில்லாததும்

நிரஸ்த = போக்கடிக்கப்பட்ட

இந்துமாநம் = சந்த்ரனின் கர்வத்தை உடையதும்

சந்த்ரனுக்கு கர்வம் - மக்கள் சந்த்ரோதயத்தை ஆவலுடன் பார்க்கிறார்கள். சந்த்ரனின் நிலா ஜனங்களுக்கு ஸந்தோஷத்தைத் தருகிறது. நிலாவைக் காட்டி அன்னை குழந்தைக்கு அமுதூட்டுகிருள் என்று பல சிறிய மகிழ்ச்சிகளைத் தருகிறன். வளர்வதும், தேய்வதுமான அவனுக்கு ஏன் கர்வம்?

பிராட்டி நித்யமான க்ஷேமத்தை அருளுபவள். எம்பிரான் ஸ உ ச்ரேயான் பவதி ஜாயமாந: அவன் பிறப்பிலி, ஸங்கல்பத்தால் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதாரம் செய்கிருன். இவ்வாறு அவதாரம் தோறும் அவன் கீர்த்தி வளர்கிறது. பிரானைச் சொன்னவிடமெல்லாம் பிராட்டியையும் சொன்னதாக ஸம்ப்ரதாய ஸித்தம். ஆகையால் பிராட்டியின் மஹத்வத்துக்கு முன் சந்த்ரன் ஒரு பொருட்டல்ல.

இவ்வாறு கவிச்ரேஷ்டர் பிராட்டியின் முக லாவண்யத்தில் ஈடுபடுகிருர். திருமுகத்தின் வர்ணனை அடுத்த, இதழிலும் தொடரும்.

ஸ்ரீ கோமளவல்லி நாச்சியாருடைய திருமுக மண்டலத்தில் ஸமுதாய சோபையையும், திருக்குழற் கற்றைகளின் சிறப்புகளையும் கூறிப்போந்தார்.

காதணிகளின் அழகு, இருக்கைகளின் சோபை என்று ஒவ்வோரங்கமாக அநுபவிக்கிறார் கவி. இவை எல்லாம் திருமுக மண்டலத்தின் அழகைக் கூட்டுவதாம்

1. பிராட்டி திருக்காதுகளில் ப்ரகாசமான ஆபரணம் அணிந்துள்ளாள். இரு காதுகளில் உள்ள ஆபரணங்கள் நீல ரத்நங்களால் இழைக்கப்பட்டனவேபோலும் அவை நீலோத்பல புஷ்பங்களோ (கருநெய்தல் புஷ்பங்களோ) என்றப்ரமையைத் தோற்றுவிக்கின்றன. வண்டுகள் நீலோத்பல புஷ்பங்கள் என்று ப்ரமித்து அப்புஷ்பங்களிலுள்ள தேனைச் சுவைக்க வருகின்றன. காதுக் கருகில் செல்லுமுன் வண்டுகள் பிராட்டியின் திருமூக்கைப் பார்க்கின்றன. பிராட்டியின் திருமூக்கு செண்பகப்பூ போன்றுள்ளது. வண்டுகளுக்குச் செண்பகப்பூ என்றால் பயம். வண்டுகள் இங்குமங்கும் அலைந்து சஞ்சலமாக உள்ளன. இங்குமங்கும் அலைவது பிராட்டியின் கண்கள்தானோ?

யத்கதாகத விச்ராந்தி வைசித்ர்யேண விவர்தநம் ।

தாராகாரயா: கலாபிஜ்ஞா தம் கடாக்ஷம் ப்ரசக்ஷதே ॥

மகிழ்ச்சி தரும் கருவிழிகள் இங்குமங்கும்அசைதலே கடாக்ஷம் எனப்படும். அவளது கருவிழிகள் வண்டுகள் போல் கருமையாயுள்ளன.

ஆஞ்ஜநேயர் ஸீதாப்பிராட்டியை எங்கும் தேடி அசோக வனத்தில் கண்டார். அவளது கஷ்டமான நிலைமையை விவரிக்கிறார். அப்போதுகூடப் பிராட்டியின் கண்கள் கருமையாக உள்ளனவாம்

ராமஸ்ய யதாரூபம் தஸ்யேயம் அஸிதேக்ஷணா

(ஸுந்தர காண்டம் அத்யாயம்-15)

ரக்ஷிதாம் ஸ்வேந சீலேந ஸீதாம் அஸிதலோசநாம்

(அத்யாயம்-17)

கோமளவல்லித் தாயாரின இருக்காதுகளில் நீல ரத்நம் இழைக்கப்பட்ட ஆபரணம் இருந்தது என்று கூறினோமல்லவா. நீல ரத்நங்களிலிருந்து எழும் ஒளிக்கற்றைகள் திருமுகமெங்கும் வெள்ளமாகப் பரவுகின்றன. வெள்ளமென்றால் மீன்கள் இருக்க வேண்டுமே! பிராட்டியின் இருக்கண்கள் தாம் மீன்கள். மீன லோசநீ, கயல் விழியாள் என்று வர்ணிப்பது கவிகள் மரபு.

பிராட்டியின் திருமுகம் தாமரை போன்றுள்ளது. தாமரையின் இலைமாகிய நீலோத்பலங்கள்ப்ரமையினால் வந்துள்ளன அருகில். பிராட்டியின் இரு கண்களே அந்த நீலோத்பலங்கள்.

இவற்றைக் கூறும் தண்டகத்தின் பகுதி இதோ :

ச்ரவ:பூர நீலோத்பல த்வந்த்வ மாத்வீக

பாநார்த்தம் அப்யாகதாப்யாம் புரோ வீக்ஷ்ய

நாஸாத்மகம் சம்பகம் தத்பயேநேவ

பாரிப்லவாப்யாம் இவேந்திந்திராப்யாம்

மணிகர்ண தாடங்க ரச்மி ப்ரவாஹ ஸ்புரந்

மீநசங்காவஹாப்யாம் முகே ஸ்வீய பந்து

ப்ரமாத் ஆகதாப்யாம் இவேந்தீவராப்யாம்

லஸல்லோசநாப்யாம்.

ச்ரவ: பூர = காதின் அணிகலன்

நீலோத்பல த்வந்த்வ = (நீல ரத்நங்கள் இழைக்கப்பட்டதால்) இரண்டு நீலோத்பலங்கள் என்ற தோற்றத்தைத் தருவதால்

மாத்வீக = தேனை, **பாநார்த்தம்** = அருந்துவதற்காக

அப்யாகதாப்யாம் = (அருகில் வந்தவைகளானவையும்); **புர:** = எதிரில்; **நாஸாத்மகம்** = மூக்காகிற; **சம்பகம்** = செண்பகப் பூவை; **வீக்ஷ்ய** = பார்த்து, **தத்பயேந** = அதன் பயத்தால்; **பாரிப்லவாப்யாம்** = சஞ்சலமாக உள்ள; **இந்திந்திராப்யாம்** =

வண்டுகள் போன்றதும (திருக் கண்கள்); மணி = கல்லிழைத்த கர்ண தாடங்க = காதணிகளின, ரச்மி = ஒளிக்கற்றைகளின் ப்ரவாஹ = வெள்ளத்தில்; ஸ்புரத் = ப்ரகாசிக்கின்ற, மீந = மீன்களோ என்ற, சங்காவஹாப்யாம் = ஸந்தேஹத்தைத் தருபவைகளும் (திருக்கண்கள்), முகே = திருமுகத்தில, பந்து = இனத்தைச் சேர்ந்தவை என்று, ப்ரமாத் = ப்ரமையினுல்

ஆகதாப்யாம் = வந்தவைகளான; இந்தீவராப்யாம இவ = இரு கருநெய்தல் புஷ்பங்கள் போன்றவைகளான, லோசநாப்யாம் = இரு கண்களோடு, லஸத் = விளங்குகின்ற (திருமுகம்)

2. பிராட்டியின் திருக்காதுகளில் இரண்டு ரத்ந குண்டலங்கள் உள. ரத்ந குண்டலஙகளின் காந்தி பிராட்டியின் கன்னங்களில் பரவுகிறது. கன்னங்கள் ரத்னக் கண்ணுடிகள் போல் அழகாக உள்ளன. பகவான தன் உருவை அந்தக் கண்ணுடிகளில்பார்க்கிறானோ என்றவாறு கன்னங்களோடு கூடிய திருமுகம்.

கண்கள் கருநெய்தல் புஷ்பம் போனுள்ளன. கருநெய்தலின் காந்தி காதுக்கும் பரவுகிறதோ என்ற ப்ரமத்தை தருபவையாய் காதுகளும் நீலோத்பலங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளாகின்றன.

ஜ்வலத் குண்டல த்வந்த்வ ரத்ந ப்ரபா சித்ரிதாப்யாம்

முராராதி லீலா மணி தர்பணாப்யாம் கபோல

ஸ்தலாப்யாம் ஸ்ரிதம் லோசநேந்தீவர

த்விட் ப்ரமாதாயி நீலோத்பலாலங்க்ருத ஸ்ரோத்ர யுக்தம் ।

ஜ்வலத் = ப்ரகாசிக்கின்ற, குண்டல த்வந்த்வ = இரு குண்டலங்களின், ரத்ந = ரத்னங்களுடைய, ப்ரபா = காந்தியினுல்; சித்ரிதாப்யாம் = அழகாகச் செய்யப்பட்டதாகவும், முராராதி = முரன் எனும் அஸுரனின் விரோதியான பகவானின், லீலா = லீலைக்காக ஏறபடுத்தப்பட்ட

மணி தர்பணாப்யாம் = ரத்தினக் கண்ணுடி போன்றவைகளான, கபோல ஸ்தலாப்யாம் = இரண்டு கன்னப் ப்ரதேசங்களோடு, ஸ்ரிதம் = கூடியதும் (அவ்வாறான முகம்). லோசன = கண்

என்னும்: இந்திவர நீலோத்பலத்தில, த்விட் காந்தி தாமரை என்கிற ப்ரமாதாவி ப்ரமையைத் தருகிற: நீலோத்பல நீலோத்பலங்களால், அலங்க்ருத அலங்கரிக்கப்பட்ட, ச்ரோத்ரயுக்தம் = திருக்காதுகளோடு சேர்ந்ததும் (முகம்)

3. ஆப்ச்ரிதர்களுடைய கஷ்டங்களைப்போக்கடித்து, பிராட்டி, ஸுகத்தைத் தருகிறள் அநுக்ரஹம் செய்வதிலேயே அவளுக்கு ஈடுபாடு. தண்டிப்பது என்பதையே அறியாதவள்.

ஸுகோத்பாத மக்தம் ப்ரஸாதாநுஷக்தம்

ஸுகோத்பாத ஆச்ரிதர்களுக்கு ஸுகத்தை

உண்டுபண்ண

மக்தம் =மக்தியுள்ளதும்

ப்ரஸாத க்ருபை செய்வதிலேயே

அநுஷக்தம் - குறிக்கோளுள்ளதும் (திருமுகம்)

ஸ்வாமி தேசிகனின் **யதிராஜ ஸப்ததி** என்னும் ஸ்ரீ ராமாநுஜரின் ஸ்தோத்திரத்தில் இரண்டாம் ச்லோகம் :

ஸஹதர்மசரீம் சௌரேः ஸம்மந்த்ரித ஜகத் ஹிதாம் ।
அநுக்ரமயீம் வந்தே நித்யம் அஜ்ஞாத நிக்ரஹாம் ॥

பிராட்டி எம்பெருமானுடைய மக்களுக்கு ஹிதத்தைச் செய்வதன் பொருட்டு மந்த்ராலோசனை செய்கிருள். நல்லோர்களைக் காப்பாற்றுதல் முதலியவைகளில் எம்பெருமானுக்குத் துணையாய் இருக்கிருள். கருணையே உருவெடுத்து வந்தவள் போலுள்ளாள். தண்டிப்பதை அறியாதவள். பிராட்டியின் இத் தன்மையைப் பற்றி பட்டரிடம் கேட்போம் :

மாதர்மைதிலி ! ராக்ஷஸீஸ்த்வயி ததைவார்த்ராபராதாஸ்த்வயா
ரக்ஷந்த்யா பவநாத்மஜால்லகுதரா ராமஸ்ய கோஷ்டீ க்ருதா ।
காகம் தம் ச விபீஷணம் சரணமித்யுக்தி க்ஷமௌ ரக்ஷத:
ஸா நஸ்ஸாந்த்ர மஹாகஸஸ் ஸுகயது க்ஷாந்திஸ் தவாகஸ்மிகீ ॥

(ஸ்ரீ குணரத்ந கோச:50)

''தாயே! மைதிலியே! குற்றம் புரிந்த வன்மையுள்ள அரக்கியரை, அவர்களைப் பழிவாங்க நினைத்த ஹநுமானிடமிருந்து காப்பாற்றினாய். அரக்கியர் உன்னிடம் சரணாகதி செய்யவில்லை காப்பாற்று என்று ப்ரார்த்திக்கவும் இல்லை. யார்தான் தவறு செய்வதில்லை என்று ஹநுமானின் கையைக் கட்டிப் போட்டாய்.

காகம் மூவுலகும் திரிந்து வேறு புகலில்லாமல் ராமனிடம் சரணடைந்தான் விபீஷணன் சரணம் அடைய வந்தான். அவன் ஆகாயத்தில் நிற்க, ராமன் ஓர் பட்டிமன்றம் நடத்தினார். தலைப்பு விபீஷணனைச் சேர்ப்பதா வேண்டாமா என்று. கடைசியில் சேர்த்துக் கொண்டு விபீஷண சரணாகதி முடிவுற்றது.

பிராட்டியே! ராமனது கோஷ்டி மிக எளிதாகச் செய்யப்பட்டது அந்த நிர்ஹேதுக க்ருபை மஹாபராதிகளான எங்களை ஸந்தோஷப்படுத்துவதாக.

ஐச்வர்யம் அக்ஷரகதிம் பரமம் பதம் வா

கஸ்மைசித் அஞ்ஜலிபரம் வஹதே விதீர்ய।

அஸ்மை ந கிஞ்சிதுசிதம் க்ருதமித்யதாம்ப!

த்வம் லஜ்ஜஸே கதய கோயமுதாரபாவ:?

(ஸ்ரீ குணரத்ந கோசம் ச்லோகம் 58)

''தாயே! யாரேனுமொருவன் உன்னிடம் அஞ்ஜலி செய்கிறான். அவனுக்கு ஐச்வர்யத்தையாவது கைவல்யம் என்னும் ஆத்மாநுபவ பலனையாவது பரமபதமான மோக்ஷத்தையாவது கொடுத்துவிட்டு இவனுக்கு அஞ்ஜலிக்குத் தகுந்தது ஒன்றும் செய்யப்படவில்லையே என்று வெட்கப்படுகின்றாய். இந்த உதார குணம் எத்தகையது? கதய = சொல்லு.

ப்ரஸாதாநுஷக்தம் = அநுக்ரஹத்திலே ஈடுபாடுடையவள் என்று கவிச்ரேஷ்டர் அருளியதின் சீர்மையைப் பார்த்தோம்.

4. பிராட்டியின் திருமூக்கில் தொங்கும் முத்து, மூக்கின் நுனியிலே தானாகவே ஒரு காலத்தில் தோன்றியதோ என்ற ஸந்தேஹத்தைத் தருகிறது. திருப்பவளவாயில் ப்ரகாசிக்கிற பற்கள் அம்ருத துளிகள் போன்றுள்ளன. இவ்வாறுள்ள திருமுகமுள்ள லக்ஷ்மியே! என்னுடைய மன எண்ணங்கள் உன்னிடத்தில் என்றும் பக்தியுடன் கூடியதாக இருக்கட்டும் என்று மூன்றாவது தண்டகத்தை நிறைவு செய்கிறார்.

ஸ்வபர்வோத்தித ப்ராந்தி ஸந்தாயி முக்தாலஸந்

நாஸிகா ஸம்பவல்லீ உஜ்வலம் வக்த்ர

சந்த்ராந்தர் உத்பாஸி பீயூஷபிந்து ப்ரமாதாயி

தந்தாச்ரிதம் ஸந்ததத்யாம் முகம் ॥ 3 ॥

ஸ்வபர்வோத்தித = தன் பர்வகாலத்தில் எழுந்ததோ என்ற, **ப்ராந்தி** = ப்ரமையை; **ஸந்தாயி** = கொடுக்கிற, **முக்தா** = முத்தினால், **லஸந்** = ப்ரகாசிக்கின்ற, **நாஸிகா ஸம்ப வல்லீ** = கொடி ஸம்பந்தமுள்ள கொடி போன்ற திருமூக்கை உடையதும் (திருமுகம்); **உஜ்வலம்** = அதனால் அழகாக விளங்குவதும்; **வக்த்ர சந்த்ர** = அழகிய வாயின்; **அந்த:** = உட்புறத்தில், **உத்பாஸி** = ப்ரகாசிக்கின்ற, **பீயூஷ** = அம்ருதத்தின், **பிந்து** = துளிகளோ என்கிற, **ப்ரமாதாயி** = எண்ணத்தை தருகின்ற, **தந்த** = பற்களோடு; **ஆச்ரிதம்** = கூடியதான, **முகம்** = திருமுகத்தை, **ஸந்ததத்யாம்** = உடையவளை, **த்வயி** = உன்னிடத்தில் **ச்ரீ: !** = லக்ஷ்மியே !, **மே** = என்னுடைய; **மநோவ்ருத்தி** = எண்ண ஓட்டம்; **ஸாதரா** = பக்தியுடன் கூடியதாக; **ஆஸ்தாம்** = இருக்கட்டும்.

ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரை கவிச்ரேஷ்டர், மேலே **ஸ்ரீ:** என்றழைக்கின்றார். श्री: ச்ரீ: என்ற திருநாமத்துக்குப் பெரியோர்கள் பல அர்த்த விசேஷங்களை அருளியுள்ளனர்.

சரணாகதி கத்யத்தில் முதல் சூர்ணிகையில் பகவதீம் ச்ரியம் தேவீம் என்னுமிடத்திலுள்ள श्री **என்பதற்குப் பின்** வரும் வ்யாக்யானம் காணப்படுகிறது. **அஹிர்புத்ந்ய ஸம்ஹிதையிலிருந்து** எடுக்கப்பட்ட ச்லோகங்கள் **என்று கூறப்பட்டுள்ளன.**

ஸ்ருணாதி நிகிலாந் தோஷாந் ஶ்ரீணாதி ச குணைர் ஜகத் ।
ஶ்ரீயதே ச அகிலைர் நித்யம் ஶ்ரயதே ச பரம் பதம்.

பொருள் :-

1. நிகிலாந் தோஷான் ஸ்ருணாதி = எம்பெருமானை அடையத் தடையாகவுள்ள ஆஶ்ரிதர்களின் எல்லா தோஷங்களையும் போக்குகிறாள்.

2. ஶ்ரீணாதி குணைர் ஜகத் =

தன் குணங்களால் உலகத்தை வ்யாபிக்கிறாள்.

ஶ்ரீயதே ச அகிலைர் நித்யம்

3. எல்லோராலும் எப்பொழுதும் ஆஶ்ரயிக்கப்படுகிறாள்.

4. முக்யமான ப்ரயோஜனமான பகவானை அடைகிறாள்.

5. ஶ்ரயந்தீம் = வேண்டுபவர்களைத் தானே அடைந்துள்ளாள்.

6. ஶ்ரீயமாணாம் பலரால் அடையப்படுபவள்.

7. ஶ்ருண்வதீம் = ப்ரார்த்தனையை அன்புடன் கேட்பவள்.

8. ஶ்ருணந்தீம் = பாபங்களைப் போக்குபவள்

ஶ்ரயதே இதி ஶ்ரீ: எம்பெருமானைப் பிராட்டி அடைகிறாள்

ஶ்ரீயதே இதி ஶ்ரீ: ஆதிசேஷன் முதலியவர்களால் பிராட்டி ஆஶ்ரயிக்கப்படுகிறாள்.

ஶ்ரீ சப்தம் பல தாதுக்களிலிருந்து (வினைச் சொற்களிலிருந்து) உண்டானமையால் பல அர்த்தங்கள் இந்த ஒரு சொல்லுக்கே கூடும்.

1. श्रिञ् सेवायां ஶ்ரிங் - ஸேவாயாம் என்ற தாதுவிலிருந்து உண்டானது ஶ்ரீ என்றால் எம்பெருமானை ஆஶ்ரயித்திருப்பவள் அல்லது ஜீவாத்மாக்களால் ஆஶ்ரயிக்கப்பட்டவள்.

2. शृ विस्तारे ஶ்ரு விஸ்தாரே = ஜீவாத்மாக்களுக்கு எம்பெருமானை ஶரணமடைவதற்கு ஏற்ற குணங்களைப் பலவாறாக வளர்க்கிறாள்.

3. शृ = हिंसायां = ஶ்ரு-ஹிம்ஸாயாம் = ஜீவாத்மாக்கள் எம்பெருமானை ஆஶ்ரயிக்க விடாமல் அவர்களைத் தடுக்கும் பாபங்களை ஹிம்ஸிப்பவள் - போக்குபவள்.

4. शृ-श्रवणे - ஶ்ரு-ஶ்ரவணே = தன்னை ஆஶ்ரயிக்கும ஜீவாத்மாக்களின் குறைகளைக் கேட்கிறாள்.

கவிஶ்ரேஷ்டருடன் நாமும் பிராட்டியிடம் பக்தி பூர்வமாக ப்ரார்த்திப்போமா?

ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரின் புகழ் பாடும் ஸ்ரீ கோமளா தண்டகத்தின் இறுதி தண்டகமான நான்காம் தண்டகத்தின் நாகராக்ஷர வடிவமும் தமிழ் வடிவமும் தரப்படகிறது.

कलित नमद् अभीष्ट पूर्ते ! विधूतामरार्ते ! सुरीगीत कीर्ते ! स्फुरत् भव्य मूर्ते ! त्वदीयस्य कण्ठस्य भासा जितस्य स्वकीय प्रभोः सन्निधौ भङ्ग भासीन्ममेति स्ववाचा विशिष्टाभिधाने ह्रिया भ भम् इत्येकदेशं ब्रुवाणस्य शङ्खेशितुः पाञ्चजन्यस्य घोषेण युद्धाङ्गणे सर्वशङ्खाभिमानः पराहन्यते किम्? विधूयन् कर स्पर्श जातादग चक्रवाका यदि स्युः भवेयुस्तवैतत्समाना इति प्राज्ञवर्यैः स्तुताभ्यां लसन् नाभिकूपान्त संरूढ रोमालिवल्ली गुलुच्छ भ्रमाधायकाभ्यां अमर्त्यापगाशोभित प्रान्त नीलाम्बुदाश्लेषवच्छृङ्ग मेरु द्वय भ्रान्ति सन्दायकाभ्यां समुक्तासराभ्यां कुचाभ्यां लसत् क्रोड भागे ! नमद् देवपूगे ! हरौ सानुरागे ! स्तनोर्वीधर प्रान्त सञ्जातवल्ली भ्रमाधायि बाह्वाग्रदेशोल्लसत् पल्लवभ्रान्ति सन्दायि पाण्यङ्गुली पंक्त्युपर्युद्भवत् कोरक श्रेणि सन्देह कृद्भिर्नखैः राजिते ! योगिभिः पूजिते ! मध्यसंयोजिते मेखलादाम्नि सर्पत्वं आशङ्कमानेन लोकेन वल्मीकमेवेति संभाविताभ्यां स्वकीयाङ्गभूपांसु

पूरे महाऽऽवर्त शोभां वहन्त्या स्तनाभ्यां भ्रमच्छार्ङ्गिचित्ते ! प्रशस्त प्रपत्ते ! तवोरू सुचारू जितादर्शभानू जगद्धात्रि ! जानू कृताम्भोज मंदी कृपा वापि पादौ समस्तेऽपि लोके समानास्त्वया के? त्वमेवासि माता समार्ङ्गेव ता तवैवास्मि नित्यं तथा वच्मि सत्यं रमे ! पाहि मां पाहि मां ! देवि ! तुभ्यं नमः ॥

கலித நமதபீஷ்ட பூர்த்தே ! விதாதாமரார்த்தே ! ஸாசித கோத்தே ! ஸ்புரத் பவ்ய மூர்த்தே ! தவதியஸ்ய கண்டஸ்ய பாஸா ஜிதஸ்ய ஸ்வகீய ப்ரபோஸஸந்திதேன பங்க ஆஸீந்மமேதி ஸவவாசா விமிஷ்டாபிதாநே ஹ்ரியா பம்பம் இத்யேகதேமம் ப்ருவாணஸ்ய மங்கேபிது: பாஞ்சஜந்யஸ்ய கோஷேண யுக்தாங்கனே ஸர்வ மங்காபிமாந: பராஹந்யதே கிம்? விதாத்யத் கர ஸ்பர்ம ஜாதாதரா: சக்ரவாகா: யதி ஸ்யு: பவேயுஸ்தவைதத் ஸமாநா இதி ப்ராஜ்ஞவர்யை: ஸ்துதாப்யாம் லஸந் நாபி கூபாந்த ஸமரூட ரோமாவிவல்லீ குஜச்ச ப்ரமாதாயகாப்யாம் அமர்த்யாபகா மோபித ப்ராந்த நீலாம்புதாமம்லேஷவத் ம்ருங்க மேரு த்வய ப்ராந்தி ஸந்தாயகாப்யாம் ஸமுக்தாஸராப்யாம் குசாப்யாம் லஸத் க்ரோட பாகே ! நமத் தேவ பூகே ! ஹைரண ஸாநுராகே ! ஸதநோர்விதர ப்ராந்த ஸஞ்ஜாத வல்லீ ப்ரமாதாயி பாஹாக்ர தேமோல்லஸத் பல்லவ ப்ராந்தி ஸந்தாயி பாண்யங்குலீ பங்க்த்யுபர்யுபவத் கோரக ம்ரேணி ஸந்தேஹ க்ருத்பிர் நகை: ராஜிதே ! யோகிபி: பூஜிதே ! மத்ய ஸம்யோஜிதே மேகலா தாம்நி ஸர்பத்வம் ஆமங்கமாநேந லோகேந வல்மீகமேவேதி ஸம்பாவிதாப்யாம் ஸ்யோங்க பூஷாம்ம்பூரே ஸதாऽऽவர்த மோபாம் வஹந்த்யாம் ஸ்வநாப்யாம் ப்ரமச்சார்ங்கி சித்தே ! ப்ரமஸ்த ப்ரபத்தே ! தவோரூ ஸுசாரூ ஜிதாத ர்ம பாநு ஜகத் தாத்ரி ! ஜாநு க்ருதாம்போஜ கேதேன க்ருபா வாபி பாதென ஸமஸ்தேऽபி லோகே ஸமாநாஸ் த்வயா கே? த்வமேவாஸி மாதா, ஸமார்க்யேவ தேதா, தவைவாஸ்மி நித்யம் ததா வச்மி ஸத்யம், ரமே ! பாஹி மாம் பாஹிமாம் தேவி ! துப்யம் நம: ॥ 4

1. ப்ரதிபத அர்த்தமும் விளக்க உரையும் :-
அவதாரிகை - இந்த தண்டகத்தில் பிராட்டியின் ரூபலாவண்யத்தையும் அவள் தன் எல்லையற்ற கருணையால் தேவலோகத்தவர்களையும், பூலோகத்தவர்களையும் ரக்ஷிப்பதையும் கூறி அருளுகிறார். அவளுடைய கருணைக்கு ஸமானமான கருணையுடையவர் எவருமிலர் என்றும் வேறு புகலொன்றுமில்லாமல் ஸ்ரீ கோமளவல்லி நாய்ச்சியாரை வணங்கி அவள் புருஷகாரத்தோடு ஸ்ரீ ஸாரங்கனை நமஸ்கரித்துத் தாயே! என்னை ரக்ஷி, என்னை ரக்ஷி! என்று கவிச்ரேஷ்டர் மனமுருக வேண்டுகிறார்.

கலித நமத் அபீஷ்ட பூர்த்தே - (உன்னை) வணங்குவோரின் விருப்பங்களை நிறைவேற்றுபவளே!

வணங்குபவர்களின் விருப்பங்களெல்லாம் நான்கு வகையாம் - அவை தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்பன. அவற்றுள் முதல் மூன்றும் லீலாவிபூதியான இந்நில உலகில் பெறப்படும் ஸுகங்கள். இவைகளை ஐஹிக புருஷார்த்தங்கள் எனவும் கூறுவர். நான்காவது புருஷார்த்தமான மோக்ஷம் என்பது ஸம்ஸாரச் சுழலிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்னும் நித்யவிபூதியை அடைதல். இதை ஆமுஷ்மிக புருஷார்த்தம் என்பர். பிராட்டி ஐஹிக, ஆமுஷ்மிக புருஷார்த்தங்களைத் தரவல்லவள். ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீஸ்துதியில்

யஸ்யாம் யஸ்யாம் திசி விஹரதே
தேவி! த்ருஷ்டிஸ் த்வதீயா
தஸ்யாம் தஸ்யாம் அஹமஹமிகாம்
தந்வதே ஸம்பதோகா: - (ச்லோகம் 15ல்)

என்று அருளிச் செய்திருக்கிறார்.

தாயே! எங்கெங்கெல்லாம் உன் கடாக்ஷம் விழுகின்றதோ, அங்கெல்லாம் எல்லாச் செல்வங்களும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு வருகின்றன. இவைகள் "ஐஹிக

புருஷோத்தங்கள்'' என்று எண்ணலாம். ஸர்க்கதும் ததயமுகலம் ஜேதுமாதிநாக்ஷ தார்க்கதுய துரித நிவஹாம் ந்யகுர்மாத்யாம் அவித்யாம் அமப' ஸ்தமபாவதிகஜநந்க்ராம ஸீமாந்த ரேகாம் ஆலம்பந்தே விமல மநஸோ விஷ்ணு காந்தே 'தயாம் தே. இதன் திரண்ட பொருள் தாயே' நவமனத்தினர் மோக்ஷத்தை விரும்புகின்றனர். அவர்கள் மோக்ஷம் பெற நீ உதவி செய்கிறார்.''

ஸநத்குமாரர் நாரதருக்கு உபதேசித்த ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ ஸஹஸ்ரநாமத்தில் (நித்யாகதா 55 நந்தநித்யா என்று தொடங்கும்) 233வது திருநாமம் ஸம்ஸாரார்ணவ தாரிண்யை நம: என்பது ஸம்ஸாரம் என்னும் ஸமுத்ரத்தைத் தாண்ட வைப்பவள். மோக்ஷத்தை அருளுபவள் என்பது பொருளாம்.

2. விதுத அமராத்தே ! தேவர்களின் கஷ்டங்களைப் போக்கடிப்பவளே ! தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் எப்போதும் சண்டையும் சச்சரவும் தான். தேவர்களின் கஷ்டங்களைப் பிராட்டி போக்கடிக்கிறாள்.

துர்வாஸர் சாபத்தால் இந்திரன் ராஜ்யமிழந்தான். மஹாலக்ஷ்மியை ஸ்தோத்ரம் செய்தான். மஹாலக்ஷ்மியின் அருளால் அவன் ராஜ்யத்தில் மறுபடியும் ஸிம்ஹாஸநத்தில் அமர்ந்தான் (ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம்).

முப்பத்து மூவரமரர்க்கு முன் சென்று கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே ! துயிலெழாய் ! (திருப்பாவை 20-3) 8 வஸுக்கள் 11 ருத்ரர்கள் 12 ஆதித்யர்கள், அச்விநீ தேவர்கள் 2 ஆக 33 இவர்கள்.

ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரு கோடி தேவர்கள் உள்ளனர். அதனால் முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள் என்பது உலக வழக்கு. முப்பத்து மூவர்களுக்கு முன் பகவான் நின்று அஸுரர்களிடமிருந்து தேவர்களைக் காப்பார். அதனால் தேவர்களின் கப்பம் அதாவது கம்பம் - நடுக்கம் தேவர்களின் நடுக்கத்தை பகவான் போக்குகிறார். பகவானைச் சொன்னவிடமெல்லாம் பிராட்டியைச் சொன்னதாக

விதத்தாங்கம. ஆகவே கவி, பிராட்டியை, தேவர்களின கஷ்டங்களைப் போக்கடிப்பவளே' என்று துதிக்கிறார். மேலும் ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில் ஸுந்தரகாண்டத்தில், பிராட்டியின் கூற்றுவ அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா - ஸூர்யனிடமிருந்து அவன ஒளியை எவ்வாறு விலக்க முடியாதோ அவ்வாறே ராகவனில்லாமல், நான் இல்லை என்பதும் இங்கு நினைவு கூறத் தக்கது.

8. ஸுரீகீத கீர்த்தே ! - தேவ ஸ்த்ரீகளால் பாடப்பட்ட கீர்த்தியை உடையவளே !

தேவ ஸ்த்ரீகள் பிராட்டியின் புகழைப் பாடுகிறார்கள். தேவ ஶ்ரேஷ்டர்களான ப்ரஹ்மா, ஶிவன் முதலியோரும் அவர்களுடைய பத்நீகளும் பிராட்டிக்கு தாஸர்களாகவும் தாஸிகளாகவும் உள்ளனர்.

ஆசார்யாணாம் அக்ரணீ: யாமுநேய: (ஸ்ரீ பாதுகாஸஹஸ்ரம் - பேஷபத்ததி) ஆசாரயர்களுள் உயர்ந்தவர் யாமுநேயர் என்று ஸ்வாமி தேஶிகனின் திருவுள்ளம். யாமுநேயர் என்ற ஆளவந்தாரின் ஸ்ரீ சதுஶ்லோகியில் ப்ரஹ்மேஶாதி ஸுரவ்ராஜ: ஸதயித: த்வத் தாஸ தாஸீகண: ப்ரஹ்மா, ஶிவன் என்னும் தேவக் கூட்டம் அவர்களின் பத்விகள பிராட்டியின் தாஸாகளும் தா

1. ஸ்ரீமத் வரதவிஷ்ணுகவி மேலும் ஸ்ரீ கோமளவல்லி நாய்ச்சியாரின் அங்கங்களின் லாவண்யத்தில் ஆழ்கிறார். பிராட்டி அழகிய ரூபத்தை உடையவள், அவள் இருக்கழுத்து சங்கு போன்று உளளது. உத்தம ஸ்த்ரீகளின் கழுத்தை, ஸாமுத்ரிகா லக்ஷணங்கள் அறிந்தவர்கள், சங்குக்கு உபமானமாகக் கூறுவது மரபு. ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியின ஸஹஸ்ரநாமாவளியில் ஓம் கம்புக்ரீவாயை நம என்று சங்கு போன்ற கழுத்துள்ளவளே ! என்றுள்ளது நினைவு கொள்ளத் தக்கது. ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரின் திருக்கழுத்து எம்பெருமானின் பாஞ்சஜந்யம் என்ற சிறந்த ஶங்கையும் வெட்கப்படும்படிச் செய்கிறது. ஶங்கங்கள் ஶம் ஶம் என்று ஒலி எழுப்புவது இயற்கை.

இதை கவி ஶ்ரேஷ்டர் "பாஞ்சஜன்யம் தன பெருமைக்கு பங்கம் ஏற்பட்டுள்ளதை அந்த பங்கம் என்று முழுவதும் கூறாமல் பம் பம் என்று கூறுகிறது" என்று உத்ப்ரேக்ஷிக்கிறார். யுத்த பூமியில் எம்பெருமான் பாஞ்ச ஜன்யத்தை ஊதினால் ஏனைபோருடை சங்கங்களின் ஒலி குன்றிப் போகும் என்கிறார்.

2. ஸ்புரத்ரம்யவபுஷ்மந் த்வதீயஸ்ய கண்டஸ்ய பாஸா ஜிதஸ்ய ஸ்வகீயப்ரபோ: ஸந்நிதௌ மம பங்க ஆஸீதிதி ஸ்வஸ்ய வாரா விஸ்பஷ்டாபிதாநே ஹ்ரியா பம் பம் இத்யேகதேசம் ப்ரவாணஸ்ய ஶங்கேஶ்வர பாஞ்சஜந்யஸ்ய கோஷேண யுத்தாங்கணே ஸர்வஶங்காபிமாந: பராபூயதே கிம்?

ஸ்புரத் = ஒளிர்கின்ற, ரம்ய = அழகான, வபுஷ்மந் = உருவத்தையுடையவனே!; த்வதீயஸ்ய = உன்னுடைய, கண்டஸ்ய = திருக்கழுத்தின்; பாஸா = காந்தியினால் (அழகினால்); ஜிதஸ்ய = வெல்லப்பட்டதும்; ஸ்வகீய = தன்னுடைய; ப்ரபோ: = யஜமானனின்; ஸந்நிதௌ = திருமுன்பே; மம = எனக்கு; பங்க = தோல்வி; ஆஸீத் = ஏற்பட்டது; இதி = என்று; விஸ்பஷ்ட = (பங்கம் என்ற) முழுவார்த்தையை; அபிதாநே = கூறுவதில்; ஹ்ரியா = வெட்கத்தால்; பம் பம் இதி = பம் பம் என்று; ஏகதேசம் = ஒரு பகுதியை மாத்திரம்; ப்ரவாணஸ்ய = சொல்லுகிற; ஶங்கேஶ்வர: = ஶங்காதிபதியான, பாஞ்சஜந்யஸ்ய = பாஞ்ச ஜந்யத்தின்; கோஷேண = ஶப்தத்தால், ஸர்வ ஶங்க = எல்லா ஶங்குகளுடையவும்; அபிமாந: = தனித் தன்மை; பராபூயதே கிம் ? = போக்கடிக்கப்படுகிறதா என்ன ? போக்கடிக்கப்படுகிறது என்றே பொருள்

3. பாஞ்சஜந்யத்தின் வரலாறு (ஸ்ரீமத்பாகவதம் 10-45)

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனும் பலராமனும் கர்காசார்யரால் உபநயநம் செய்விக்கப்பட்டனர். உபநயநம் ஆனவுடன் வேதாத்யயநம் செய்யத் தக்கவர்களாகி ஸாந்தீபினி என்னும் ஆசார்யரிடம் சென்று வேதங்கள், வேதாங்கங்கள், உபநிஷத்துகள், தநுர்வேதம், அதனதன்

தேவதைகளைப் பற்றிய ஜ்ஞானமும் என்று 64 கலைகளையும் 64 நாட்களில் கற்றனர். குருவுக்கும் குருபத்நிக்கும் எல்லா பணிவிடைகள் செய்து வந்தனர். குருவை வணங்கி ''நாங்கள் என்ன குருதக்ஷிணை கொடுக்க வேண்டும்'' என்று ப்ரார்த்தித்தனர். ஆசார்யர் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனுடையவும் பலராமனுடையவும் அதிமானுஷ - மனிதர்களுக்கு மீறிய மஹிமையைக் கண்டு தன் பத்நியுடன் யோசித்துக் கூறலானார். ''ப்ரபாஸக்ஷேத்ரத்தில ஸமுத்ரத்தில் விழுந்து எங்கள குமாரன் மரணமடைந்தான். அவனை அழைத்து வந்தால் அதுவே சிறந்த குருதக்ஷிணையாகும்'' என்றார். உடனே, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனும் பலராமனும் ரதத்தின் மீதேறி ப்ரபாஸ க்ஷேத்ரம் சென்றனர். ஸமுத்ர ராஜனை நோக்கி ''எங்கள் குரு புத்ரனை நீர் பெரிய அலைகளால் அபஹரித்ததாகக் கேள்விப்படுகிறோம். அந்தப் புத்திரனை சீக்ரம் தருவீராக'' என்றனர். ஸமுத்ர ராஜன் ''நான் உங்கள் குருபுத்ரனை அபஹரிக்கவில்லை. என்னுடைய ஜலத்தில் பஞ்சஜனன் என்னும் அஸுரன் வஸிக்கிறான். அவனால உங்கள் குருபுத்ரன் அபஹரிக்கப்பட்டான். ஆதலால், ஜலத்திற்குட் சென்று அஸுரனைக் கொன்று குருபுத்ரனை அழைத்துப் போகலாம்'' என்றார். ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் ஜலத்திற்குட் சென்று அஸுரனைக் கொன்று அவன வயிற்றைக் கிழித்துப் பார்க்கையில் குரு புத்ரன் இல்லை. ஆனால் அவன் சரீரத்திலுண்டான சங்கத்தை எடுத்துக் கொண்டார். பஞ்ச ஜனனிடமிருந்து உண்டானதால் பாஞ்சஜந்யம் எனப் பெயர் பெற்றது

4. ராம க்ருஷ்ணர்கள் ரதத்தின் மீதேறி ஸம்யமநீ என்றும் தமனார்பாடி என்றும் சொல்லப்பட்ட யமனுடைய பட்டணம் சென்று யமனிடமிருந்து குரு புத்ரனைப் பெற்று குருவிடம் ஒப்படைத்தனர்.

5. ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனின் பாஞ்ச ஜன்யத்தின் சங்கொலி அளப்பரிய பெருமையுள்ளது. அவர் திரு அதரத்தில் வைத்து ஊதினால் அஸுரர்கள் நடுங்கிப் போவர். கோடிக்

கணக்கான சந்த்ரனின் வெண்மையுடையது. அந்த ஸங்காழ்வானைச் ஸரணமடைகிறேன் என்று பஞ்சாயுத ஸ்தோத்ரம், ஸங்காழ்வாரின் பெருமை கூறும்.

> விஷ்ணோர் முகோத்தாநில பூரிதஸ்ய
> யஸ்ய த்வநிர் தாநவ தர்ப ஹந்தா
> தம் பாஞ்சஜந்யம் ஸஸிகோடி ஸுப்ரம்
> ஸங்கம் ஸதாஹம் ஸரணம் ப்ரபத்யே ॥

ஸ்ரீ மஹாபாரதத்தின் खिलभाग (கில பாகம்) ஆன ஸ்ரீ ஹரிவம்ஸ புராணம், விஷ்ணு பர்வத்தில் 33ம அத்யாயத்திலும் பாஞ்சஜந்யத்தைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது ஸ்ரீ பாகவத புராணத்தில் கூறப்பட்டபடியே உள்ளது.

6. நாச்சியார் திருமொழியில் கற்பூரம் நாறுமோ என்ற ஏழாம் திருமொழி 10 பாசுரங்களும் எம்பெருமானின் பாஞ்சஜன்யத்தின் பெருமைகளைப் பரக்கப் பேசுகின்றன இரண்டாம் பாசுரம்-

> கடலில் பிறந்து கருதாது பஞ்சசனன்
> உடலில் வளர்ந்துபோய் ஊழியான் கைத்தலத்
> திடரில் குடியேறித் தீயவசுரர்
> நடலைப்பட முழங்கும் தோற்றத்தாய் நற்சங்கே!

அழகிய ஸங்கே! நீ கடலில் பிறந்தாய். பஞ்சஜநன் என்ற அஸுரனிடம் போய் வளர்ந்தாய். பிறந்த இடத்தையும் வளர்ந்த இடத்தையும் நீ நினைப்பதில்லை. ஊழிக்காலமெல்லாம் இருப்பவனான எம்பெருமானின் திவ்ய ஹஸ்தத்தில் குடியேறி விட்டாய். தீயவர்களான அஸுரர்கள் இடர்பட ஒலிக்கும் தன்மையுடையது என்பது திரண்டபொருள்.

கடலில் பிறந்ததாக நாச்சியாரின் கூற்று. அதை பஞ்சஜநன் அபஹரித்ததாலோ, ஸமுத்ரராஜன் ஸ்ரீ

கருணையன்றோ தலைவனைத் தகவிலைத் [illegible] பாஞ்சஜந்யனின் இருப்புக்குக் காரணமானான்?

6 எம்பெருமான் தன் சிறப்பையெல்லாம் தன்னைப் பூர்ணமாக சரணமடைந்தவர்களுக்கு வழங்குபவன் அல்லவா?

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

இது ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் அருளிய எம்பெருமானின் வள்ளல் தன்மை.

ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகனுக்கு முன்னமேயே திருமங்கைமன்னன் பெரிய திருமொழி [illegible] 11-3-5ம் பாசுரத்தில்

> தம்மையே நாளும் வணங்கித் தொழுவார்க்குத்
> தம்மையே ஒக்க அருள் செய்வர் ஆதலால்

7. இவ்வாறான எம்பெருமான் தன் பாஞ்சஜந்யம் போல் பல சங்குகளைத் தன் பாதுகா பக்தர்களான அயோத்தி மக்களுக்கு அளித்தான் போலும். அவர்கள் எல்லோரும் ஸ்ரீ பாதுகையின் பட்டாபிஷேக வைபவத்தின்போது சங்கொலி எழுப்பினர். பதிநான்கு ஆண்டுகள் தினம் தினம் நடைபெறும் பாதுகாபிஷேகத்தின் போதும் சங்கொலி எழுப்பினர் என்றும் கொள்ளலாம். இந்தப் பேரொலியானது, அயோத்திமாந்தரின் சங்கொலி, இலங்கைவரை கேட்டதாம். ராவண வதம் முடிந்து ராமனின் வெற்றியைக் கொண்டாடும் வரையில் கேட்டதாக ஸ்வாமி ஸ்ரீ தேசிகன் திருவுள்ளம்.

> [illegible]
> [illegible]
> [illegible]
> [illegible]

(ஸ்ரீபாதுகா[illegible] 11)

மற்றவர்களும் சங்கொலி எழுப்புவதைத் திருப்பாவையில்

செங்கல் பொடிக் கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிடுவான் போதந்தார்

கூறப்பட்டுள்ளது.

தமிழர்களுக்கும் வெற்றியைக் கொண்டாட - சங்கொலி எழுப்புவது மரபு. பாரத நாடு விடுதலை அடைவதை மனக்கண்ணால் கண்டு மகிழ்ந்த பாரதியார் ஆடிப் பாடி மகிழ்ந்து சங்கு கொண்டே வெற்றி ஊதுவோமே என்பார்.

8. பிராட்டியின் திருமார்பின் அழகை விவரிக்கிறார். திருமுலைத் தடங்கள் சக்ரவாகப் பக்ஷிகளோ என்ற ப்ரமையைத் தோற்றுவிக்கின்றன. சக்ரவாக பக்ஷிகள் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்தே காணப்படும். அவைகளுக்கு ரதாங்கங்கள் என்றும் பெயர். ரதசக்ரங்கள் ஒன்றுக்கொன்று இணையாக இருக்க வேண்டுமல்லவா? காளிதாஸன் தன் மஹாகாவ்யமான ரகுவம்சத்தில் மூன்றாம் ஸர்கம் 24ம் ஸ்லோகத்தில்

ரதாங்க நாம்நோரிவ பாவபந்தநம்
பபூவ யத்ப்ரேம பரஸ்பராச்ரயம் ।
விபக்தம் அப்யேகஸுதேந தத்தயோ:
பரஸ்பரஸ்யோபரி பர்யசீயத ॥

ரதாங்க நாம்நோ: இவ - சக்ரவாகப் பக்ஷிபோன்று திலீபன் - ஸுதக்ஷிணை தம்பதிகள் ஒருவரிடத்து ஒருவர் மிக்க அன்பு பூண்டவர்களாக இருந்தனர். ரகுவைப் பிள்ளை பிறந்தபோது அவனிடம் அன்பு செலுத்திய போதிலும் அந்த தம்பதிகளின் பரஸ்பர அன்பு குறையவில்லை. அதனால்தான் பிராட்டியின் கொங்கைகளைச் சக்ரவாக பக்ஷிகளை உபமானமாகக் கூறி, அவை [illegible] இணையாக ஒன்றுக் கொன்று வித்யாஸமில்லாமல் இருக்கின்றன என்று உத்தம ஸ்த்ரீகளின் ஸாமுத்ரிகா லக்ஷணத்தைக் காட்டுகிறார். சக்ரவாகங்கள் சந்திரனுடைய கிரணங்களின் ஸ்பர்சத்தைப் பொறுத்துக்

கொள்ளுமாகில் அவைகளை முத்துமாலையுடன் கூடிய உன் ஸ்தநங்களுக்கு உபமானமாகச்சொல்லலாம் என்று வித்வான்கள் புகழ்கிறார்கள் என்று கவி கூறுகிறார். விதுத்யத் கர ஸ்பர்ஸ ஜாதாதரா: சக்ரவாகா: யதி ஸ்யு: பவேயுஸ் தகைதத் ஸமாநா' இதி ப்ராஜ்ஞவர்யை: ஸ்துதாப்யாம் ||

சக்ரவாகா: = சக்ரவாக பக்ஷிகள்; விது உத்யத் = விருப்பமுடையவைகளாக சந்த்ரனிடமிருந்து உண்டான; கர = கிரணங்களுடைய; ஸ்பர்ஸ = ஸ்பர்ஸத்தில்; ஜாதாதரா: = யதி ஸ்யு: = இருக்குமாகில்; ததா = அப்போது (சக்ரவாகங்கள்); ஏதத் ஸமாநா: = இவைகளுக்கு (ஸ்தநங்களுக்கு) ஸமாநமாக, பவேயு: இதி = ஆகும் என்று; ப்ராஜ்ஞவர்யை: = அறிவாளிகளால்; ஸ்துதாப்யாம் = புகழப்பட்டவைகளும்,

9. பிராட்டியின் நாபி (கொப்பூழ்) அழகாக ஆழமாக இருக்கிறது. அதன் அருகிலிருந்து மெல்லிய ரோம வரிசை கொடி போல் மேல் நோக்கிச் செல்கிறது. கொடியின் நுனியில் இரண்டு பூங்கொத்துகளோ என்ற ப்ரமையைத் தோற்றுவிக்கும் கொங்கைகள்.

லஸந் நாபி கூபாந்த ஸம்ரூட ரோமாலிவல்லீ குலுச்ச ப்ரம தாயகாப்யாம்

லஸத் = ப்ரகாஸிக்கின்ற; நாபி கூபாந்த = நாபி என்னும் ஆழத்தின் அருகில்; ஸம்ரூட = முளைத்த; ரோமாலி = ரோமங்களின் வரிசையாகிற; வல்லீ = கொடியின்; குலுச்ச = பூங்கொத்துகளோ என்ற; ப்ரம = ப்ரமையை; ஆதாயகாப்யாம் = உண்டுபண்ணுபவைகளாயும் (அவ்வாறான ஸ்தநங்கள்),

1. நான்காவது தண்டகத்தில் மேலும் ஸ்ரீமத் வரத விஷ்ணு கவிஸ்ரேஷ்டர் பிராட்டியின் அங்க ஸோபையை வர்ணிக்கிறார். பிராட்டியின் திருமார்பில் ப்ரகாசமான முத்துமாலை விளங்குகிறது. ''ஸ்வச்சமான முத்து மாலைகளோடு உன் திருமார்பில் விளங்கும் இரு ஸ்தநங்களும் இரண்டு சிறிய கார்மேகங்கள் சிகரங்களில் வீற்றிருக்க நாலாபக்கமும் வெண்மையான

கங்கா ப்ரவாஹத்தின் காந்தி வீச உயர்ந்து நிற்கும் இரண்டு மேரு பர்வதங்களோ என்று ஸந்தேஹிக்கும்படியாய் இருக்கிறது'' - வைகுண்டவாஸீ புதுக்கோட்டை மஹாவித்வான், ஸ்ரீ ஸ்ரீநிவாஸ ராகவாசார்ய ஸ்வாமியால் அருளப்பட்ட பொழிப்புரையின் பகுதி. அமர்த்யாபகா ஸோபித ப்ராந்த நீலாம்புதாஸ்லேஷ ஸ்ருங்க மேருத்வய ப்ராந்தி ஸந்தாயகாப்யாம் ஸமுக்தாஸராப்யாம் குசாப்யாம் லஸத் க்ரோட பாகே!

அமர்த்யாபகா = தேவலோகத்திலிருந்து வந்த கங்கையாலே

ஸோபித = அழகாகச் செய்யப்பட்ட ப்ராந்த = ப்ரதேசங்களையுடையதும் நீலாம்புத = நீலமேகத்தினுடைய ஆஸ்லேஷ = சேர்க்கையோடு கூடிய ஸ்ருங்க = ஶிகரங்களையுடையதான மேருத்வய ப்ராந்த = இரண்டு மேரு பர்வதங்களோ என்ற ப்ரமையை ஸந்தாயகாப்யாம் = தருபவைகளும் ஸமுக்தாஸராப்யாம் = முத்துமாலைகளோடு கூடியவைகளுமான குசாப்யாம் = இரண்டு ஸ்தனங்களோடு

லஸத் = விளங்குகின்ற, க்ரோட பாகே ! = திருமார்பையுடையவளே!

2. பிராட்டியை தேவர் குழாம் வணங்கி வழிபடுகிறது பிராட்டியும் புருஷகார பூதையாகி எம்பெருமானிடம் மிகுந்த அன்பு கொண்டவளாக இருக்கிறாள். நமத் தேவ பூதே ! ஹரௌ ஸாநுராகே நமத் = வணங்குகின்ற தேவபூதே = தேவர்கள் கூட்டங்களையுடையவளே, ஹரௌ = ஹரியான பகவானிடம், ஸாநுராகே = அன்பு பூண்டவளே!

எம்பெருமானுக்கு ஹரி: என்ற திருநாமம் பல சிறப்புக்களைப் பெற்றது.

ப்ரஹ்மாணம் இந்த்ரம் ருத்ரஞ்ச வருணமேவ ச ப்ரஸஹ்ய ஹரதே யஸ்மாத் தஸ்மாத்ஹரிரித்யதே. ப்ரஹ்மா முதலாக எல்லோரையும் தன் பலத்தால் ஸம்ஹரிப்பதால் ஹரி என்றழைக்கப்படுகிறார். எல்லோரையும்

ஸம்ஹரித்துப் பிறகு அவனே எல்லோரையும் படைத்து ரக்ஷிக்கிறான். ஒன்றும் தேவும் உலகும் உயிரும் மற்றும் யாதும் இல்லா அன்று, நான்முகன் தன்னொடு தேவர் உலகோடு உயிர் படைத்தான். (திருவாய்மொழி 4.10.1)

ஹரிர் ஹரதி பாபாநி துஷ்டசித்தைரபி ஸ்ம்ருத: ।

அநிச்சயாபி ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டோ தஹத்யேவ ஹி பாவக: ॥

அறியாமல் தொட்டாலும் நெருப்பு சுடுகிறது. அவ்வாறே கெட்ட புத்தியுடையவர்கள் ஹரி: என்று மனதால் நினைத்தால் கூட, ஹரி அவர்களுடைய எல்லா பாபங்களையும் போக்கடிக்கிறார்.

நாராயணன் என்பவர் இந்த உலகில் ப்ரஸித்தமான திருடன். நான் அனேக ஜன்மங்களில் சேர்த்த ஸஞ்சித பாப மூட்டை என்னிடமிருந்தது. நாராயணனை நினைத்த மாத்திரமே அவன் பாபமூட்டையை அபஹரித்து விட்டான்!

ஸமுத்ரத்தைக் கடைந்தபோது ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மீ தோன்றினாள்.

பஶ்யதாம் ஸர்வ தேவாநாம் யயௌ வக்ஷஸ்தலம் ஹரே: மற்றை தேவர்கள் எல்லோரையும் விலக்கி அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது, ஸ்ரீ ஹரியின் திருமார்பை அடைந்தாள். மற்றை அமரர் யாவரும் காலத்தால் அழிபவர்கள். அவர்களிடம் ''என் ஸம்ஸாரத்தைப் போக்கி மோக்ஷம் கொடுப்பீராக'' என்று யாசிப்பது தவறு, பயனற்றது. ஸ்வாமி தேஶிகன் ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் ''ப்ரபத்தி யோகாதிகாரத்தில் –

ப்ரஹ்மாணம் ஶிதிகண்டம் ச யாஶ்சாந்யா தேவதா: ஸ்ம்ருதா: ।

ப்ரதிபுத்தா: ந ஸேவந்தே யஸ்மாத் பரிமிதம் பலம் ॥

அறிவிற் சிறந்தவர்கள், ப்ரஹ்மா, ஶிவன் மற்றும் உள்ள தேவர்களை வணங்குவதில்லை. ஏனெனில் அவர்களால் சிறிய பலன்களை அருளவே அவர்களுக்குச் ஶக்தி. மேலும் பரிகர விபாகாதிகாரத்தில்

உறவு இந்த்ரனையும் ஒத்தாரோ நின்ற உம்பரை நாம் பிறவித் துயர் செகுப்பீர் என்று இருந்தோர் பிழையுறவே நாராயணனே நமக்கே பறை தருவான் என்றிருக்கும் நம்மிடம், ஸம்பந்தம் சிறிதுமில்லாத ப்ரஹ்மா, ருத்ரன் முதலிய, நமக்கு ஸமமானவர் என்று கூறும்படி உள்ளவர்களிடம் மோக்ஷம் யாசிப்பது பிழையானது, பலனற்றது.

ஹரியிடம் அன்பு பூண்டவளாய் அகலகில்லேன் இறையும் என்றிருப்பவள். அவனும், மாமலர் மன்னிய மங்கை மகிழ்ந்து உறை மார்பினன்; பூமன்னு மாது பொருந்திய மார்பன் தாமரையாள் கேள்வன்.

ஹரி: - ப்ராதஸ்மரணம் உஷ:காலத்தில் ஸ்ரீ கஜேந்த்ர மோக்ஷ ஸ்லோகங்களை முந்துற முன்னம் அநுஸந்தித்து, பஞ்சஸம்ஸ்காரம் செய்து வைத்த ஆசார்யன், அவருடைய ஆசார்யன் தனியன்களை அநுஸந்தித்து பரந்யாஸம் செய்து வைத்த ஆசார்யன் அவருடைய ஆசார்யன் தனியன்களை அநுஸந்தித்து ஹரி: என்று 7 முறை அநுஸந்தானம் செய்ய வேண்டும் என்பது பெரியோர்கள் மரபு. ஸ்வாமி தேசிகன் ஸ்ரீ வைஷ்ணவ தினசரி என்ற ப்ரபந்தத்தின் முதல் பாசுரத்தில் வரி இருள் அழிவழி மனம் வரும் உணர்வொடு கரிகிரி மருவிய கரியவன் அடியிணை பரிவொடு பரவு நல் அடியவர் பழவுரை அரியரி அரியரி அரியரி அரியே.

வரி இருள் = மூடிக்கொண்டிருந்த (நித்திரையாகிய) இருள்,

அழிவழி = ஒழிந்தபின், மனம் வரும் = மனத்தில் உண்டாகின்ற

உணர்வொடு = நல்ல ஞானத்துடன் கரிகிரி மருவிய = கரிய நிறங்கொண்ட பேரருளாளனுடைய அடியிணை = திருவடி இரண்டையும் பரிவொடு பரவும் = அன்புடன் போற்றுகின்ற நல் அடியவர் = சிறந்த பாகவதர்கள் பழவுரை = வெகு காலமாய் (அநுஸந்திக்கும்) ஸ்ரீஸூக்தி

அரி அரி அரி அரி அரி அரி அரியே = ஹரி: ஹரி: ஹரி: ஹரி: ஹரி: ஹரி: என்பனவே

"ஹரி என்ற பேரரவம் உள்ளம் புகுந்து குளிர்ந்தேலோ ரெம்பாவாய்" (திருப்பாவை)

(ஸ்ரீ விஷ்ணுபுராணம் (1.18.24) ப்ரஹ்லாதன் கூறுவது

ஸர்வதைச்வர்ய மாஹாத்ம்ய ஜ்ஞாந ஸந்ததி கர்மணாம் ।
விமுக்தேச்ச ஏகதோ லப்யதே ஆராதநாத் ஹரே: ॥

ஹரியை ஆராதனம் செய்வதால் ஸம்பத், ஐச்வர்யம், மாஹாத்ம்யம், ஜ்ஞானம், ஸந்ததி, மோக்ஷம் என்று எல்லாம் கிடைக்கும்.

(1.22.21) ந ஹி பாலந ஸாமர்த்யம் ந்ருதே ஸர்வேச்வரம் ஹரிம்

ஸர்வேச்வரனான ஹரியைத் தவிர வேறு ஒருவருக்கும் உலகை ரக்ஷிக்கும் ஸாமர்த்யம் கிடையாது.

3. பிராட்டியின் கைவிரல்கள் துளிர்போல் மென்மையாக உள்ளன விரல்களின் நுனியில் உள்ள வெண்மையான நகங்கள், துளிரில் உண்டான மொட்டுகளோ என்ற ப்ரமையை உண்டாக்குகின்றன.

ஸ்தந க்ஷ்மாத்ர ப்ராந்த ஸம்பூத வல்லீ ப்ரமாதாயி பாஹாக்ர தேசோல்லஸத் பல்லவ ப்ராந்தி ஸந்தாயி பாண்யங்குலீ பங்க்த்யுபர்யுத்பவத் கோரக ச்ரேணி ஸந்தேஹ ஸந்தாயி நகை: ராஜிதே ॥

ஸ்தந - ஸ்தனங்களாகிற; க்ஷ்மாத்ர - மலைகளுடைய; ப்ராந்த - அருகில்; ஸம்பூத - உண்டான; வல்லீ - கொடியோ என்னும்; ப்ரமாதாயி - ப்ரமையைத் தருகின்ற; பாஹா - திருக்கைகளுடைய; அக்ரதேசே - நுனியில்; உல்லஸத் - ப்ரகாசிக்கின்ற; பல்லவ - துளிரோ என்ற; ப்ராந்தி - ப்ரமையை; ஸந்தாயி - ஏற்படுத்துகின்ற; பாண்யாங்குலீ - கை விரல்களின்; பங்க்தி - வரிசைகளுடைய; உபரி - மேலே; உத்பவத் - உண்டான; கோரகச்ரேணி - மொட்டுகளின் வரிசையோ என்கிற; ஸந்தேஹஸந்தாயி: - ஸந்தேஹத்தைத் தருகின்ற; நகை: - நகங்களால் ராஜிதே - விளங்குபவளே,

4. யோகிபி: பூஜிதே யோகிகளால் பூஜிக்கப்பட்டவளே!

5. பிராட்டி அழகிய ஒட்டியாணம் அணிந்துள்ளாள். ஒட்டியாணத்தின் இரு முனைகளைச் சேர்க்கக் கயிறு உள்ளது. ஜனங்கள் அதைப் பாம்போ என்று ஸந்தேஹிக்கின்றனர். அவளது ஆழ்ந்த நாபியைப் பாம்புப் புற்றுதானோ என நினைக்கின்றனர். அவளது திருமேனியிலுள்ள ஆபரணங்களின் காந்தி வெள்ளமாகப் பெருகுகிறது. வெள்ளம் என்றால் சுழல் இருக்க வேண்டுமே. அவளது திருநாபியே அத்தகைய சுழலாக இருக்கிறது. ஸ்ரீ ஶார்ங்கபாணி அந்தச் சுழலின் அழகை ரஸிக்கிறார். அவரது மனமும் அந்தச் சுழலில் அகப்பட்டுக் கொண்டு சுழலுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஸ்ரீ ஶார்ங்கியிடம் மனதைச் செலுத்தியவளே!

ஸ்ரீ கோமளாதண்டகத்தின் இறுதிப் பகுதியை அநுபவிப்போம். ஸ்ரீமத் வரதவிஷ்ணு கவி முந்துறமுன்னம் ஸ்ரீ ப்ரபத்தியை அநுஷ்டிக்கிறார். ஸ்ரீ பகவத் ராமாநுஜர், தூப்புல் பிள்ளை ஆகியோரின் வழியைப் பின்பற்றி இன்னமுதத் திருமகளென்றிவரை முன்னிட்டு என்றவாறு பிராட்டியை ஶரணமடைகிறார். மேலும் ஸ்வாமி தேஶிகன் ஸ்ரீ பகவத்த்யாந ஸோபாநம் என்னும் ஸ்தோத்திரத்தில் ஸ்ரீரங்கநாதனின் திருமேனியின் ஒவ்வொரு பகுதியை ஒரு ஶ்லோகத்தால் வர்ணிக்கிறார். பிறகு, ஶ்லோகம் பத்தில் பாதாம்போஜம் ஸ்ப்ருஹயதி பஜதே ரங்கநாதஸ்ய ஜங்காம் ஜாநுத்வந்த்வே விலகதி மந: ஸக்த்யுமப்யேதி நாபிம்.

என் மனம் ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளை த்யானிக்கின்றது. கணுக்கால்களை என் மனம் ஸேவிக்கின்றது. அவரின் தொடைகளின் அழகில் என் மனம் லயிக்கின்றது' என்று கூறுகிறார். ஸ்ரீ வரதவிஷ்ணு கவியும் பிராட்டியின் திருவடிகளையும், முழங்கால்களையும் தொடைகளையும் வர்ணிக்கிறார்.

தாயே ! உன தொடைகள் மிக அழகானவை. முழங்கால்கள் பளபளப்பாக உள்ளன. கண்ணாடியைப் பழிப்பனவாக உள்ளன. உன் திருவடிகள் கருணையே உருவெடுத்து வந்தவையோ என்று உள்ளன. கவிகள் திருவடிகளைத் தாமரைக்கு உவமையாகக் கூறுவர். தாமரைகளுக்குக் கருணை என்பது ஏது? ஆகையால் உன் கருணை பொங்கும் திருவடிகள் தாமரைக்கு வருததத்தை உண்டாக்குகின்றன.

ப்ரசஸ்த ப்ரபத்தே ! தவோரு ஸுசாரு ஜிதாதர்ச காந்தி ! க்ருதாம்போருஹ கேதனே க்ருபா வாபி பாதேன

ப்ரசஸ்த	= கொண்டாடத் தகுந்த
ப்ரபத்தே !	(உன் திருவடிகளில் செய்யும்) ஶரணாகதியை உடையவளே !
தவ	= உன்னுடைய
ஊரு	= தொடைகள்
ஸுசாரு	= மிகவும் அழகானவை
ஜித	= ஜயிக்கப்பட்ட
ஆதர்ச	= கண்ணாடியின்
காந்தி	= காந்தியையுடைய
ஜானு	= முழங்கால்களை உடையவளே!
க்ருபா	= க்ருபைக்கு
வாபி	= (தோற்றுவாய் போலுள்ள (ஊற்று போன்ற)
பாதேன	= திருவடிகள்
க்ருதாம்போருஹ கேதனே	= தாமரைகளுக்கு வருத்தத்தை உண்டாக்குகின்றன.

தோஷா: ஸகோஷ்ரேதே யதி நாம தவேர் த்வயா விநாக்ருதா:

தயா தேவியே ! பகவானுடைய ஆறு குணங்களாகிற ஞானம், பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம், சக்தி, தேஜஸ் என்பன தயையில்லாதுபோனால் தோஷங்களாகிவிடும் என்னும்போது தாமரையின் வருத்தம தவிர்க்க வொண்ணாதது.

2. எல்லா உலகிலும், தாயே ! உனக்கு ஸமானமானவர்கள் யாரொருமில்லை என்பார் கவிஶ்ரேஷ்டர்.

''உனது பர்த்தா லோகநாதனான புருஷோத்தமன். உனது படுக்கை, ஆஸநம் ஸாக்ஷாத் ஆதிஶேஷன். வேதஸ்வரூபியான கருடன் உன் வாஹநம். ப்ரஹ்மா, சிவன் முதலிய தேவக் கூட்டம் தம் தம் மனைவிகளோடு உனக்குப் பணிவிடை செய்கின்றனர்.

உன் பெருமையை உன் ப்ரிய பர்த்தாவாலும் அளவிட்டுக் கூற இயலாது - காந்தஸ்தே புருஷோத்தம: பணிபதி: ஶய்யாஸநம் வாஹநம்

வேதாத்மா விஹகேஶ்வரோ யவநிகா மாயா ஜகந்மோஹிநீ

ப்ரஹ்மேஶாதி ஸுரவ்ரஜ: ஸதயித: த்வத்தாஸ தாஸீகண:

ஶ்ரீரித்யேவ ச நாம தே பகவதி

ப்ரூம: கதம் த்வாம் வயம்

நீ தான் எங்கள் தாய். அந்த ஶார்ங்கீதான் எங்கள் ஈச்வரன். தாயே ! உன்னைத் தவிர வேறு புகலறியேன். எப்போதும் உன்னுடையவனாக இருப்பேன் இது ஸத்யம். தாயே ! லக்ஷ்மி என்னை ரக்ஷி என்னை ரக்ஷி என்று தாயாரின் திருவடிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு கதறுகிறார். ''கள்வனாகாமல், ஆத்மாபஹாரம் செய்யாமல், தன் ஆத்மாவை உரியவனிடம் சேர்க்க, பிராட்டியின் புருஷகாரத்தை அவலம்பித்து அவனது திவ்ய சரணாரவிந்தங்களில் ஆத்மாவை ஸமர்ப்பித்து க்ருதார்த்தராகிறார்.

ஸமஸ்தேऽபி லோகே ஸமாநாஸ் த்வயா கே?

த்வமேவாஸி மாதா ஸ ஶார்ங்கீவ நேதா ।

தவைவாஸ்மி நித்யம் ததா வச்மி ஸத்யம்
ரமே ! பாஹி மாம், பாஹி மாம் தேவி ! துப்யம் நம: ॥ 4

ஸமஸ்தே = எல்லா; லோகே அபி = உலகத்திலும்; த்வயா ஸமாநா: = உனக்கு ஸமமானவர்கள்; கே = யார்? ஒருவருமில்லை; த்வமேவ = நீதான்; மாதா அஸி = என் தாயாக இருக்கிறாய்; ஸ ஶார்ங்கீ ஏவ = அந்த சார்ங்கபாணி தான்; நேதா = தலைவன்; ஸர்வேஶ்வரன்; நித்யம் = எப்போதும்; தவ ஏவ = உன்னுடையவனாகவே; அஸ்மி = இருக்கிறேன்; ததா = அவ்விதமே; ஸத்யம் = உண்மையாகவே; வச்மி = கூறுகிறேன்; ரமே ! = லக்ஷ்மி ! மாம் பாஹி என்னை ரக்ஷி; மாம் பாஹி = என்னைக் காப்பாற்று; தேவி ! = தேவி !; துப்யம் நம: = உனக்கு நமஸ்காரம் (உன்னை ஶரணமடைகிறேன்).

இவ்வாறு ஸ்ரீ கோமலவல்லித் தாயாரின் ஸௌந்தர்யத்திலும் ஸௌஶீல்ய, பரத்வ குணங்களில் ஆழங்கால்பட்ட ஸ்ரீ வரதவிஷ்ணு கவி ஒரு ஶ்லோகத்தால் தண்டகத்தை நிறைவு செய்கிறார்.

अतिमृदुलवचनगुम्भं वरमेत द्वरदविष्णु कविकथितम् ।

दण्डकरूपं कोमलवल्ली मनोमुदे भवतु ॥

அதிம்ருதுவசநகும்பம் வரமேதத்வ ந்வதே விஷ்ணுகவிகதிதம் ।

தண்டகரூபம் ஸ்தோத்ரம் கோமளவல்லீமநோமுதே பவது ॥

மிக எளிதான வார்த்தைகளால் தொடுக்கப்பட்டதும் வரதவிஷ்ணு கவியால் இயற்றப்பட்டதுமான தண்டகருபமான இந்த ஸ்தோத்ரம் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயாரின் திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பாக அமையட்டுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார்.

ஸ்ரீபாரத்வாஜ வம்ஶ முக்தாமணீபூத கவிகுலதிலக
பதவாக்ய ப்ரமாண பாராவார பாரீண
மஹாமஹோபாத்யாய மஹாகவி வேலாம்பூர்
ஸ்ரீ வரதவிஷ்ண்வார்ய க்ருதிஷு

॥ ஸ்ரீ கோமளா தண்டகம் ஸம்பூர்ணம் ॥

கவிகுல திலக, பதவாக்ய ப்ரமாண பாராவார பாரீண, மஹாமஹோபாத்யாய மஹாகவி என்னும் பிருதுகள் பெற்றவரும் பாரத்வாஜ வம்ஶத்தின் முத்தென விளங்குபவரான வேலாம்பூர் ஸ்ரீ வரதவிஷ்ண்வார்யரின் ஸ்ரீ கோமளா தண்டகம் நிறைவு பெறுகிறது.

முடிவுரை :- ஏடறியேன், எழுத்தறியேன் சீலமில்லா சிறியேனையும் ஒரு பொருளாக்கி ஸ்ரீமதாண்டவன் (ஸ்ரீமுஷ்ணம்) ''ஸ்ரீ கோமளாதண்டகத்தை அர்த்தத்துடன் எழுது. அதை ஸ்ரீரங்கநாத பாதுகாவில் ப்ரகரிக்கச் செய்கிறேன்'' என்று அருளியாயிற்று. பவபூதி என்னும் மஹாகவி ''உத்தரராம சரிதத்தில் கூறுவார். ரிஷீணும் புநராத்யாநாம் வாசம் அர்த்தோநுதாவதி - ரிஷிகளான நம் ஆசார்யர் மொழிந்தது அவ்வாறே நடக்கும். ஆசார்யாளின் அருளாசியும் ஸ்ரீ கோமளவல்லித் தாயார் ஸ்ரீ சார்ங்கியின் கருணை ப்ரவாஹத்தாலே, இந்த வ்யாஸத்துடன் கூடிய ஸ்ரீ கோமளா தண்டகம் மார்ச் 2007ல் தொடங்கி தற்போது நிறைவு பெருகிறது.

ஸ்வஸ்மை ஸ்வப்ரீதயே ஸ்வயமேவ காரிதவாந்.

ஸ்ரீ கோமளாதண்டகத்தில் வ்யாக்யானத்தில் உள்ள சிறப்புப் பகுதிகள் யாவும் எந்தையாரிடமிருந்து அறிந்தவையே. பித்ரே ப்ரஹ்மோபதேஷ்ட்ரே மே குரவே தைவதாய ச என்று இந்நூலை ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

ஸ்ரீமதே வரதவிஷ்ண்வார்ய மஹாதேஶிகாய நம:

ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:

॥ शुभम् ॥

॥ श्रीः ॥

Printed at :
V.K.N. Enterprises, 9840217036